

غوجمۇھەممەد مۇھەممەد

سەنسىز كۈنلەر

The Works of Ghujimuhammad Muhammad

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
تورشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

غوجمۇھەممەد مۇھەممەد

سەنسىز كۈنلەر

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
تورشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: نۇرمۇھەممەد ئۆمەر ئۇچقۇن

غوجمۇھەممەد مۇھەممەد ئەسەرلىرى

جان سەنمى
بەرگى خازان
شېئىردىكى قىز
مەشرەپ چۆلى
ياشلىق بېغى
سەنسىز كۈنلەر
ئىشق قامچىسى
سۆيگۈ ھالاكىتى
سەھنىدىكى قەلەندەر
مۇھەببەت، ئىشكىنى ئاچ

ISBN 978-7-5373-3840-0
9 787537 338400 >
定价: 40.00元

ئۇيغۇر كتاب توربېكىتى
www.uyghurkitap.com

غوجمۇھەممەد مۇھەممەد

سەنسىز كۈنلەر

(2009 ـ 2010 ـ يىللار)

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

没有你的日子：维吾尔文 / 霍吉穆罕买提·穆罕买提著. — 喀什：喀什维吾尔文出版社，2014.12
ISBN 978-7-5373-3840-0

Ⅰ. ①没… Ⅱ. ①霍… Ⅲ. ①短篇小说-小说集-中国-当代-维吾尔语(中国少数民族语言) Ⅳ. ①I247.7

中国版本图书馆CIP数据核字(2014)第302754号

策　　划：艾尔肯·伊布拉音·湃达
责任编辑：其曼古丽·阿吾提
特约编辑：伊斯坎代尔·艾尼瓦尔
责任校对：坎拜尔古丽·乌斯曼
封面设计：努尔买买提·艾买尔

没有你的日子

编　　者：霍吉穆罕买提·穆罕买提
出　　版：新疆人民出版总社
　　喀什维吾尔文出版社
电　　话：0991-8888763
地　　址：喀什市塔吾古孜路14号
邮　　编：844000
发　　行：新疆维吾尔自治区新华书店
印　　刷：新疆新华印刷厂
开　　本：880×1230 毫米　1/32
印　　张：6.25
版　　次：2014年12月第1版
印　　次：2016年8月第1次印刷
定　　价：40.00元

مۇندەرىجە

يۇلتۇزلار جىمىرلار، جىمجىت قەبرىلەر 1
تالادا شامالار چالار قوڭغۇراق 2
ماڭا مۇھەببەتنى شېپى كەلتۈرمە 3
ئەڭ يىراق ئورماندىن يانار ئاۋازىم 4
قايغۇلار چېچەكلەپ، كەلگەندە باھار 5
كەلگەن قىز 6
تۇنۇگۈن بۇگۈندىن بىر كۈنلۈك يىراق 7
قايغۇلار ئىچىدىن گۈل كۆتۈرۈپ كەل 8
مەن شېئىر يازاي 9
دوزاخلارنى ساناپ تۈگەتتىم 11
گۈل ئۈزۈش 12
قولۇمنىڭ قوللىرى بارماقلىرىمدا 14
بۇ بىر كۈن... 15
قۇچقىمنى بىكارلىدىم 16
كەل، بۇ تېپىنم بىر باغۇ بوستان 19
يامغۇر ياغدى كىرپىكلىرىڭدىن 20
قاچماق بولسام خىياللىرىمدىن 22
رەڭگىنى تونۇغلى بولمايدىغان كېچە يوپۇرماقلىرى 23
ئاشقلىقىم بىر ناخشا 24
بارمۇ مەن كۆڭلۈڭنىڭ خانىقاسىدا 25
مەن جىمجىت ئولتۇردۇم كۆزۈڭگە قاراپ 26

يەنە بىر ناخشا 27
بۇ شەھەردە ماشىنلار ۋە... 30
دەرەخلەردىن تىللا ياغار 31
بۇ بىر ئىسسل كۆي 33
ھەربىر ئۆلۈمدە بىردىن باھار 34
سۆيۈپ - سۆيۈپ قانمايسەن مېنى 35
غۇۋا ئىچىلغان ئەتىرگۈل 36
شەنبە كەچ ئۆيدە 37
كىلەر يولۇڭ قايىدۇر؟!... 39
سۆيگۈ ئىتىزىدا بىللە ئىشلەيلى 41
تېپىۋالار قايسى قىز مېنى 42
ياربمنىڭ چاچلىرى 43
شارابلار مەست بولار سۆيگەندە سېنى 44
ئاخىرقى قەدەھنى كۆتۈرەيلى بىز 45
تېنىمدىن تېنىڭگە ئاقار بىر دەريا 46
شېئىرلىرىم... 47
يۇر، ئامرىقىم، كېتەيلى يىراق 48
يالغان... 50
ئۇ كىمنىڭدۇ سۆيۈشۈۋاتقان ھۇجرىسى 51
سېنىڭ قېشىڭغا كېتىۋاتىمەن 52
ھەر تەرەپتىن كىلىسەن 53
گۈلدۇرماملىق بۇلۇت بولساممۇ 54
كۆڭلۈمنىڭ دىرىزىسىنىڭ يېنىدا 55
بىكەتكە گېپىم يوق 56
تۇن بالىلىرى 57
كونا دۇنيا 58
لەۋلىرىمىز ئىچكەندە شاراب 59

كۆتۈرۈلدى قەدەھلەر ئېگىز 60
كۆتۈرۈلدى ئەسەبىي ئارمان 61
مۇھەببەت تۈگەيدۇ قۇياش چىققاندا 62
كەچ كۈز 63
سوغۇق ئايلار 64
بولسام ئىدىم كاشكى بىر كىشى 65
قالدۇرماسمەن ھېچنېمە 66
مەڭگۈلۈككە كېتىۋاتقاندا 67
سۆيۈۋەردىم سېنى سەۋەبسىز 68
تۇنجى خوتۇنۇمغا ئاتالغان... 69
خەير خوش 70
بولۇپ قالسام يېشىل يوپۇرماق 71
ۋاقتسىز توزۇغان گۈللەرگە قاراپ 72
ناخشا ئىزدەپ چىقسام تالاغا 73
كۆزلىرىمنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە 74
يول بويىدىكى ئىككى تېرەك 75
بۇ شېئىرنىڭ ئۆلۈم يولىدا 76
ئىزاھات 77
ئەسەبىي ھېسسىيات 78
قۇربان ھېيىتىنىڭ خۇشاللىقى 79
تاشلار زۇۋانسىز 80
تۇمان ئۇيۇقى 81
مېنى شائىر دېدىلەر 82
قانات ياساپ تۇرغىنىم... 83
مەندىن ساڭا ماڭغىنى 84
ئەڭ ئېگىز شارقىراتمىنىڭ ناله - زارى 85
يىغلىما، مەن ئۆلسەم ناخشام قالىدۇ 86

گاھ يەردە، گاھ كۆكتە دۈپۈرلەر يۈرەك 87
بىر بولسا ئاسماندا يەنە ئاسمان بار 88
ئىشسىز 89
خۇشال - خۇرام قامچىلار 90
ئۆلۈم كېلىۋاتىدۇ 91
سەن ماڭا كۆرسەت 92
چۈۋۈلۈپ كەتتىم 93
جانان كېلۈر 94
بەلكىم 95
دېرىزىنىڭ يېنىدا 96
مەن دەيمەن قانداقمۇ سېنى تۇتقۇن قۇش 97
بوپقالار بۇ مېنىڭ ئاخىرقى ناخشام 98
نەپرەت بىلەن ئاقارغان قۇملار 99
چۈشۈمدىكى پەرىزات 100
ئانام ئۆيدە، ئاتام جەننەتتە 101
بەرگى خازان 102
ياشاۋاتقان كىشىلەرنىڭ بىرىمەن 104
بىر ئايال تېنىمنى جاراھلاتقاندا... 105
ئايال ياكى شامال 106
سۆيگەككە ئويۇلغان تەكلىماكاندۇر 107
قاندۇراي، جانانىم پەقەت سەن بىلەن... 109
يىگىنە تۆشۈكىدىن ئۆتكەن كارۋانلارنىڭ مەنزىلى 110
چېچىكنىڭ ئىللىق ۋە نەمخۇش يامغۇر ھاۋاسى 112
قاناتلىرى سىيلانغان ئاسمان 113
جانان چىنلەر 114
گۈلنى پىنھان قىلىپ، غۇنچىسىن قات - قات قىلۇر 116
قارا كۆز ھوي، ھوي... 117

لېۋىدىكى مۇھەببەت شارابلىرى قاياشتىن ئىلگىرى 118
يېنىمدا ئولتۇر 120
بولغىن قەبرەم ئۈستىدىكى ئاي 121
تاشلار ئۆلۈپتۇ... 122
ياره‌ي... 123
نه‌ي ئۇنى 124
بىرلا ئۆلۈمدۇر 125
ئون كۈنلۈك ئاينىڭ ئون بىر ناخشىسى 126
چۈشۈمنىڭ مېنى سەيلە قىلدۇرىدىغان ۋاقتى 130
مۇڭ - زار 131
ئەتىر كۆڭلىكىنى يامۇالغان قىز 132
سەن ئۆزۈڭ سۆيۈپ قوي، سەن ئۆزۈڭ... 133
ئادا 134
مەن ئۆزۈمدىن كەتمەكچى بولسام 135
سۆيۈشۈشنىڭ ئەڭ ياخشى پەيتى 136
كۆيۈۋاتقان مېنىڭ يۈرىكىم 137
... چۆلدىن كېلىمەن 138
سۆيگۈ بىزنىڭ ئىللىق ئۆيىمىز 139
قەسەملىرىم ئىشىك ئالدىدا 140
مەن سېنىڭ باشپاناھىڭ دېگىنىمچە... 141
يوپيورۇقتۇر كۆڭلۈمدىكى جاي 142
شېرىن چۈشلەر پەلەمپىيىدە 143
باھار كەلگەن ئوخشايدۇ 144
ئاھ!!! 145
قولۇمنىڭ قوللىرى قولۇڭدا قالدى 146
ئۆلۈپ كەتسەم، ئۆلۈم ئالدىدا... 147
ھىلال قەبرىستان 148

بۇنداق ئۆلۈمنى ياشىيالمايمەن 149
يامغۇرددكى دېرىزىلەردە 150
ئەينىكىك تۇماندا بولدى باراقسان 151
تاشنىڭ ئىچىدە تاش يوق 152
سۇبھى دەريانىڭ بىر قانىتى 153
ئىككىمىز 154
يورۇق پەسىللىرىڭنى باشلاپ كەل 155
يۇلتۇزلار قانات قېقىشقا باشلىغاندا 156
قۇم بىلەن چۆل، خوتەن بىلەن مەن 157
يورۇق تۇنىدىن بىر جام ئەكەلدىم 159
ئۆزۈمدىن بىر ژاراق ئاچسام 160
ئويناپ يۈرۈپ ئۆلەرمەن 161
خوراز چىللار جىنىدەك لاۋۇلداپ 162
ئايدىن گۈزەل 163
ئىسمىڭنى مىخلىدىم قاقشال يۈرەككە 164
كوچاڭدا كوچاڭنىڭ قاراڭغۇ چۈشى 165
مېنى سات پەلەك 166
ئاخىر بىر مەشرەپى، ئاخىر بىر غوجى 167
يالىڭاچ قەلبىم 168
قۇياش كېچىسى 170
مېنىڭ كۆڭلۈم 171
تېنىگە پۈركىنىپ ياتقان ئەتىرگۈل 172
نازاكەت 173
سەندىن باشقا ئايال كەلمىدى 175
سەنسىز كۈنلەر شېئىر پۈرايدۇ 176
خۇرجۇنۇم ساڭا لىق تولدى 177
ئېھە، بۇ جام... 178

ئىچىده يوق ئۆلۈكمەن 179
سېنىڭ تېنىڭ... 180
ئېگىز ئۆسكەن ئاۋۇ دەرەخلەر 181
ئۆلۈك يۇيۇنىدىغان ئايدىڭدا 182
گىريان 184
جېنىم قىلىچىڭ بىسىدا چېچەك 185
ئۆلىدىغان ئادەممەن 186

يۇلتۇزلار جىمىرلار، جىمجىت قەبرىلەر

يۇلتۇزلار جىمىرلار، جىمجىت قەبرىلەر
چۈش كەبى ئاي نۇرى ئاستىدا غەمكىن،
سۈكۈنات ئىچىدە قانات قاقىدۇ،
كېتەلمەس ئاسمانغا ئۇچۇپ ئۆە لېكىن.

گاھىدا ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ،
چېچىلىپ كېتىدۇ ئاپپاق سۆڭەكلەر.
گاھى بىر قەبرىلەر تۇرار لاۋۇلداپ،
ئۆلمىگەچ ئۇنىڭدا ئاشىق يۈرەكلەر.

قەبرىلەر ئىچىدە بىر تەنھا قەبرە
ئولتۇرار دۇنياغا كەينىنى قىلىپ.
كۈتەر ئۇ ئېھتىمال بىر كۈنى مېنىڭ
ئارام ئېلىشىمنى ئۆزىگە كىرىپ!...

2009 ـ يىلى 14 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

تالادا شامالار چالار قوڭغۇراق

تالادا شامالار چالار قوڭغۇراق،
ياڭرايدۇ بىر كىمنىڭ ئۆلگەن ئاۋازى.
ئايالار پىنهاندىن چىقدۇ لەرزان،
قانايدۇ گۈللەرنىڭ كۈلگەن ئاۋازى.

كېلدۇ چۆللەردىن بىر دەريا غېرىب،
كېلدۇ باغلاردىن بىر دەسته سەنەم.
چۈشدۇ ئاسماندىن بىر تامچە ئەجەل،
چىقدۇ تۈپراقتىن بىر قەتله ئەجەم.

تالادا ئازاب يوق، ئازاد سۆيگۈلەر،
تالادا سۆيگۈ يوق، ئازاد دەرد ـ ئەلەم.
ئاھ، چەكسىز ئىنتىلىپ قىيامەتكىچە
تالاغا قارايدۇ ئۆيدىكى ئادەم!

2009 ـ يىلى 14 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

ماڭا مۇھەببەتنى شىپى كەلتۈرمە

ماڭا مۇھەببەتنى شىپى كەلتۈرمە،
ئاسمان بىر يانغا قىڭغىيپ قالدى.
روھمدىكى قاراڭغۇلۇقنى ئۆلتۈرمە،
كۆزلىرىم قۇياشقا نۇر بېرىپ تالدى.

جېنىم ــ بىر ساھىبجامال
ھاياتلىقنىڭ سەلتەنەتلىك سازىنى چال،
ئاندىن ئۇنىڭغا پىچىقنى سال...

مەن قەلبىمدىكى قىپقىزىل يالقۇنلارنى ۋاراقلاۋاتقاندا،
رەڭگارەڭ ئۆلۈملەر ئارا ئەتىرگۈللەرنى تاللاۋاتقاندا،
يارىمنىڭ قۇچىقىدا مۇھەببەتكە زار بولۇپ يىغلاۋاتقاندا
توۋا قىلمايمەن،
ماڭا مۇھەببەتنى شىپى كەلتۈرمە!

2009 ـ يىلى 16 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

ئەڭ يىراق ئورماندىن يانار ئاۋازىم

ئەڭ يىراق ئورماندىن يانار ئاۋازىم،
ياپراقلار شۇرلاپ بۇزار غەزەلنى.
بەلكىم مەن ھېچقاچان ياشاپ باقمىغان،
يارىمنىڭ تېنىدە كۆرۈپ ئەجەلنى.

كەزدىم مەن، ھەر كۆكۈل ئوخشاش بىر جاڭگال،
بولمايدۇ ئۇنىڭدىن قايتىپ كەلگىلى.
مۇھەببەت ھاياتقا كەلمىسە يېنىپ،
بولمايدۇ ئۇنىڭغا ئۆلۈپ بەرگىلى.

2009 ـ يىلى 19 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

قايغۇلار چېچەكلەپ، كەلگەندە باھار

يەنە بىر چۆل بىلەن بايقاۋان كېلىپ
قەلبىمنى بىپايان قىلسۇن مۇھەببەت.
ئەي سۇنۇق كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىلىرى،
ئېچىلىپ تۇرغىن سەن تاڭلارغا ئەبەد.
ئاياللار جىسمىدۇر مېنىڭ زېمنىم،
ئەتلەستەك يەلپۇتۇپ تۇرار شامالار.
پادىشاھ بولمەن ئۇلارغا بەلكىم
قايغۇلار چېچەكلەپ، كەلگەندە باھار.
ئەي مېنى ئۆلۈمگە ئالدىراتقان زات،
توختاپ تۇر، يارىمنى سۆيەي ئاڭغۇچە.
ھاياجان ئالدىرا، كۆڭلىكىڭنى سال،
يۇلتۇزلار چاراقلاپ يانسۇن تاڭغۇچە.

2009 ـ يىلى 25 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

كەلگەن قىز

كىمدۇ ئۇ كەلگەن قىز، ئايمۇ، قۇياشمۇ،
ياكى ئۇ سۇبھىدە يانغان چولپانمۇ؟
كېچىدە ئۆيۈمگە كىرىپ شەپسىز،
چۈشۈمنى ئوغرىلاپ قاچقان مېھمانمۇ؟!

لەپىلدەپ كۆزىدە تۇغلار ـ ئەلەملەر،
بىر دەھشەت قوشۇنمۇ ئۇرۇشقا ماڭغان؟...
مۇھەببەت ئىلكىدە قاردى ماڭا،
ئەل بولدۇم ئۇنىڭغا شەرتسىز شۇ ھامان.

2009 ـ يىلى 26 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

تۇنۇگۈن بۈگۈندىن بىر كۈنلۈك يىراق

ئىككى كۆز ئارىسى مەڭگۈلۈك كېچە،
بۆشۈكتىن قەبرىگە بىر ئۆمۈرلۈك يول.
تۇنۇگۈن بۈگۈندىن بىر كۈنلۈك يىراق،
ماڭايلى مەردانە تۇتۇشقانچە قول.

ھاياتنىڭ شامنى ياندۇرار ئۆلۈم،
ئۆچۈرمەي تەڭرىگە تاپشۇرايلى بىز.
سۆيگۈنى رەھمەت دەپ قىلايلى قوبۇل،
دۇنيانىڭ بېغىدا پورەكلىسە قىز.

ئەي دوستۇم، بىز يازغان ساختا شېئىرلار،
راستتۇر، ئۇ، بەئەينى قۇياشتەك پارلاق.
سېلىپ بىز قاتمۇقات كىيىمىمىزنى،
يالىڭاچ چىنلىقنى كۆيلەيلى ئۇزاق...

2009 ـ يىلى 26 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

قايغۇلار ئىچىدىن گۈل كۆتۈرۈپ كەل

قايغۇلار ئىچىدىن گۈل كۆتۈرۈپ كەل،
مۇقامنى گۆرلەرنىڭ ئىچىدە ئاڭلا.
ئۇلتۇرمە ناخشىنىڭ سۇكۇناتىنى،
يۇرەكتە قېپقالسۇن بىرىنچى ئوقيا.

يولۇچى شامالالار يەتكۈزگەن خەۋەر،
چۆل بىلەن دەريانى قىينايدۇ هامان.
مۇھەببەت ئىچىدە ئويغىنار كېچە،
ياشاش شېئىر يېزىشتىن ئەمەستۇر ئاسان...

ئەمدى مەن ئۆزۈمگە بىر داستان يازاي،
ئاياللار تېنىدىن رىزىقىمنى قازاي.
چەكسىز بولاي مەن قىيامەتكىچە
ئۇۋاپ جىسمىمنى تۇپراققا چاچاي.

2009 ـ يىلى 26 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

مەن شېئىر يازاي

مەن شېئىر يازاي
كۆيلەپ كۆكتىكى ئارغماقلارنى؛
يەر تەكتىدىكى گۈلدۇرمامنى.
ماشىنىلارنىڭ ئۇچقۇرلۇقىنى،
بىنالارنىڭ ئېگىزلىكىنى.
مۇھەببەتنى ھەمدە كىشەننى
تۇن كېچىدە يېنىمدا ياتقان
بىر ئۆمۈرلۈك ئاشۇ دۇشمەننى.
ئېتىقادنى كۆيلەي، پۇلنى ھەم
كۆيلەي ناننى، ئانا ۋەتەننى...

مەن شېئىر يازاي
تولىسۇن رەڭدار گۈل ـ چېچەكلەرگە
ئاشقىلىقنىڭ قارا زىندانى.
تولىسۇن ئاتەش ناۋالار بىلەن
ۋۇجۇدلارنىڭ تەكلىماكانى.
كۆيلەي: گۈلزار ـــ ئايالنىڭ تېنى
قاقاس چۆلدۇر ئۇنىڭ پايانى.
مۇھەببەتتۇر تەڭرىدىن خەۋەر،
جۇدالىقتۇر ئۇنىڭ بايانى...

مەن شېئىر يازاي
تاغلار بىلەن بىللە تىك تۇرۇپ،
دەريا بىلەن بىللە ئۇلغيىپ.
چۆللەر بىلەن چۈش كۆرۈپ بىللە،
بارخانلاردەك سۈكۈتكە تولۇپ.
ئىشكىنى ئاچاي تېنىمنىڭ،
چىقىپ كەتسۇن جېنىم شاد ـ خۇرام.
جنازامنىڭ كەينىدىن ماڭسۇن،
هازا ئېچىپ ئون ئىككى مۇقام.

2009 ـ يىلى 26 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

دوزاخلارنى ساناپ تۈگەتتىم

ئەي تەلۈە شەرەنداز، ئەي قانخور شېئىر،
ئەي سۇنۇق قەدەھتە قۇترىغان دېڭىز.
ئەي يېڭىنە قۇلقىدا يوقالغان كارۋان،
ئەي ئۆلۈم ئەينىكىدە يالڭاچلانغان قىز.

ئەي ئۆزى ئۆزىنى ئېچىلدۇرغان گۈل،
يۈرەككە سانچىلغان غەزەلخان پىچاق.
ئەي جاننى جانانغا بەرمەكچى بولغان
كىرپىكى يالقۇنغا چىلاشقان پىراق.

ئەي غالجىر مۇقاملار چۆرگىلەتكەن چۆل،
ئەي تەننىڭ ئالۋۇنى، روھتىكى كىشەن.
ئەي سەن، ئاچ قالغانچە بولۇپ مۇقەددەس
يالڭاچ قالغانچە يۈكسەلگەن ۋەتەن...

ئەي سەن يوق بولغانچە پارلىغان تەڭرى،
ئەي تىرىك ئادەملەر كۆرمىگەن ئۆلۈم.
يارنىڭ تېنىدىمۇ جەننەت؟... ئۇندا مەن
بارچە دوزاخلارنى ساناپ تۈگەتتىم.

2009 ـ يىلى 28 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

گۈل ئۈزۈش

1

قولۇڭدا شارابنىڭ يوپۇرماقلىرى،
قايسى باغ ئىچىدە بولدۇڭ شىركەيىپ؟
يۈزۈڭدە ئۇيۇقنىڭ ئوتقاش شەلپىرى،
قايسى تاڭ بەرقىڭگە چۆكتى ئۆرتەنىپ؟

كۆيلەيسەن گوياكى مەستخۇش ناخشىدەك،
كىرپىكىڭ كەينىدىن مارايدۇ ئاسمان.
كۆزۈڭگە غەرق بولغان سانسىز كېچىلەر،
يۈلتۈزلار چاقنايدۇ تال ـ تال سەرگەردان...

2

قەلبىمنىڭ تۆردە قۇمۇش كەپە بار،
كەپىنىڭ ئىچىدە بار بىر غەزەلخان.
غەزەلخان قولىدا يىغلاپ بىر ساتار،
كۆيلەيدۇ، سېنىڭ ئىشقىڭنى هامان.

ئۇ كۆيلەر قەلبىمنى ئورايدۇ گۈلگە،
گۈللەرنىڭ شېخىدا سايرايدۇ بۇلبۇل.

ئۇ بۇلبۇل مېنىڭكى ئاشىق جېنىمدۇر،
جېنىمنى بىر گۈل دەپ قىلساڭچۇ قوبۇل!...

3

باغلارنى يېتىلەپ كەلدى بارمىقىڭ
دۇتارنىڭ تاردىدا سايراپ قۇش كەبى.
گۈللەرنى قۇچاقلاپ كۈلدى ئاۋازىڭ،
يۈرىكىم كىشىندى ئاتتەك ئەسەبىي.

لېۋىڭدىن تۆكۈلدى كەۋسەر شارابلار،
مەست بولۇپ ئالدىڭغا يېقىلدى ئالەم.
نېچۈن بۇ مۇھەببەت شارابلىرىغا،
تولمايدۇ مېنىڭلا كۆڭۈل پىيالەم؟!

4

بار مېنىڭ قەلبىمده بىرلا چىغىر يول،
تۇتىشار ئۇ سېنىڭ قەلبىڭگە پەقەت.
يېتەلمەي ئۆلەرمەن مەنزىلگە بەلكىم،
بۇ يولدا بىر ئۆمۈر چېكىپ رىيازەت.

دۇنيادا بىردىنبىر گۈلدۇرسەن بەلكىم،
شۇقەدەر گۈزەل ھەم شۇنچە خۇشپۇراق.
ئۇزۇلۇش ئىستىكى ئىچرە ئۆرتىنىپ
ئەزەلدىن يولۇمغا تۇرغانسەن قاراپ!...

2009 ـ يىلى 28 ـ ئاۋغۇست، خوتەن

قولۇمنىڭ قوللىرى بارماقلىرىمدا

قولۇمنىڭ قوللىرى بارماقلىرىمدا،
تېنىمنىڭ تەنلىرى ياپراق ئىلكىدە.
ھۇۋقۇشلار ھۇۋلايدۇ مىڭ يىل كېيىنكى
ھېچنېمە قالمىغان زۇلمەت كۆزۈمدە.

تارقالدى ھەر بىر تاش، گىياھقا قەدەر
ئاسماندا تەڭرى بار دېگەن خۇش خەۋەر.
قاراڭغۇ ئىچىمدىن تۇمەن مىڭ كىشى
شۇ يورۇق ئاسمانغا قىلماقتا سەپەر.

يۇزۇمنىڭ كەينىدە يەنە بىر يۇزۇم،
قۇياشنىڭ يېگانە خانىقاسى ئۇ.
يۇگرەپ چىققىنى مەن ئەمەس، كۆڭلۈم
چۆللەرنى يېتىلەپ كەلگەندە ياھۇ...

2009 ـ يىلى 3 ـ سېنتەبىر، خوتەن

بۇ بىر كۈن...

بۇ بىر كۈن ئۆلتۈرمەس مېنى ھېچ كىشى،
ھېچ كىشى قۇتقۇزۇپ قالالماس بىراق.
تىرىكلەر ئۆلۈكتۇر، ئۆلۈكلەر تىرىك،
يىراقلار يېقىندۇر، يېقىنلار يىراق.

بۇ بىر كۈن سۆيگۈنىڭ ۋەدىسىمۇ يوق،
يوق يەنە ئۆزۈمدىن ئۆچ ئالغان شېئىر.
ياشىسام تەڭرىنى خاپا قىلارمەن،
ئۆلسەم ھەم تۇڭمەس ئەرزىم بەربىر.

كۈلكىلەر قارىغۇ، كۆز يېشى گاچا،
بۇ بىر كۈن قاراڭغۇ، ئۇزۇن بىر خىيال.
بەلكىم تاڭ ئاتاتتى قەلبىمگە كىرىپ
زۇلمەتلىك كېيىمنى سالسا بىر ئايال...

2009 ـ يىلى 3 ـ سېنتەبىر، خوتەن

قۇچقىمنى بىكارلىدىم

1

قايرىپ سەن ئاخشامنىڭ پەردىلىرىنى،
ئۇن ـ تىنسىز ئولتۇردۇڭ قەلبىمگە كىرىپ.
بىلمەيمەن، ئۆلۈككە مەيلىڭ بارمىدۇ،
ئېرىشسەم مەن ساڭا جېنىمنى بېرىپ؟!

باشقا بىر ئاسمانغا ئۇچۇپ كەتكۈڭ بار،
لېكىن مەن پىشكىنى تۇتۇۋالدىم چىڭ.
ئىككىمىز بىر دوزاخ ياندۇرساق مەيلى،
رايىم يوق سەن قۇرغان جەننەتكە مېنىڭ.

ئاخىرقى قارارىم ئايرىلىپ كېتىش،
مەن كېتىپ دۇنيادىن ياكى سەن ئۆلۈپ،
ئايرىلىش تۇيۇلى قايغۇرساڭ مەيلى،
مۇھەببەت ئىلكىدە يۇرمە ئۆكۈنۈپ.

مەن قالدىم ئۆزۈمگە پەقەت بىر چىشلەم،
تالاشما ئىت كەبى قالساڭمۇ سەن ئاچ.
يىلىنجات ئۆزۈڭنىڭ مۇھەببىتىنى،
مەندىكى دۇنياغا كىرىپ يالىغاچ.

2

بۇ يىنىك ھاۋانى قالدۇردۇم ساڭا،
قالدۇردۇم يەنە بۇ لەرزان قاناتنى.
قالدۇردۇم چۈشۈمدە قەبرە ئارىلاپ
ئۆلۈمگە چىلاشقان يۈمران ھاياتنى.

قالدۇردۇم مۇلايىم كېچىلەرنى ھەم،
شارابلار ئىچىدە تۇرغىن يىلىنجاپ.
ساڭا بىكارلىدىم قۇچقىمنى، يار،
ھەر ئىككى دۇنيانى چۆرۈدۈم تاشلاپ...

چۈش كۆرەر سۇلارنىڭ ئاتەش لەۋلىرى،
ئېسىلىپ گۈلخانىنىڭ ئېتەكلىرىگە.
تاش بىلمەس، ئىچىدە سادا بارمۇ - يوق،
چۆككەنچە قەلبىنىڭ چېچەكلىرىگە.

ئۆلۈمدەك تىزىلغان بارماقلىرىڭنى
ھەتتاكى ئەزرائىل بولالماس ساناپ.
جادۇدەك رەھىمسىز كىرپىكلىرىڭدە
كۈندۈز ھەم تۈنلەرنى تۇرىسەن چاناپ.

چېچىڭدا بارمقىم كىشنەپ باقمىدى،
كۆكسۈڭدە چۈشلىرىم باقمىدى ئۇخلاپ.
كۆزۈمدىن كۆك بىردەم پەسلەپ باقمىدى،
يۈزۈمدىن كۈن كەتسە ئاي كەلدى يىغلاپ.

ئۇخلىسام پەرىشتە قاناشال كېچىدىن،
ئويغانسام جالدىرلاپ مەستانە مۇقام.
كۈلسەم گۈل، يىغلىسام كەلدى بايا ۋان،
پەقەت سەن كەلمىدىڭ كۈيلەپ شاد ـ خۇرام.

سەن شېئىر ئىچىدە يۇرۇپسەن ئويناپ،
بىلدىم، چۈش ۋە خىيال ئىكەن مۇھەببەت.
ئاھ، شېئىرىن ۋىسالىڭ بولارىكەن نېسىپ
شۇ رەزىل قەلەمنى سۇندۇرسام پەقەت!...

2009 ـ يىلى 10 ـ سېنتەبىر، خوتەن

كەل، بۇ تېنىم بىر باغۇ بوستان

كەل، بۇ تېنىم بىر باغۇبوستان،
باھار كېلەر قويساڭ قۇچاقلاپ.
قۇشلار سايرار، ناخشىلار ياڭرار
يۇرىكىڭگە مۇھەببەت چىللاپ.

كەل، بۇ تېنىم قاقاس باياۋان،
ئاياغ باسساڭ ياڭرار مۇقاملار.
سۆزلەپ بېرەر سۆيگۈ قىسسىسى
مۇگدەك بېسىپ ياتقان بارخانلار.

كەل، بۇ تېنىم بىر تېرەن دەريا،
چۆمگىن ئاڭا ئاتەش پىراقتا.
شاۋقۇنلارنىڭ مۇڭلۇق ناخشىسى
ساقلاپ تۇرار سېنى قىرغاقتا.

كەل، بۇ تېنىم سۆيگۈ ئوردىسى،
تىلسىملانغان مىڭ بىر كېچىدە.
كىرگىن ئاڭا شۇرلاپ ئەپسۇن
ئىشىكنى ئېچىپ تېنىڭدە...

2009 ـ يىلى 11 ـ سېنتەبىر، خوتەن

يامغۇر ياغدى كىرپىكلىرىڭدىن

يامغۇر ياغدى كىرپىكلىرىڭدىن،
بۇلۇت پەسلەپ يۇزۇڭدە تۇردى.
تېرەكلەر كەينىدىن ئاۋازلىك كەلدى،
سۇدۇر تېنىك لىغىرلاپ ئاققان.
قۇمدەك چېچىلىپ، گۈلدەك ئېچىلىپ
سەن ئەمەسمۇ ماڭا ئوت ياققان؟!...
ئۇھ!
دەردلىك ماڭا يارىشىدۇ،
گۈللەر ساڭا قارىشىدۇ.
تەڭرى ئۆلۈمنى ئەۋەتىپ
سېنى مەندىن تالىشىدۇ.
شامالالار چېچىڭنى تارايمەن دەپ،
يۈزلىرىڭنى سىلايمەن دەپ
ئارقاڭدىن تۈيدۇرماي ماڕىشىدۇ...
جېنىم ئاز قالدى
يېتىدۇ ئۇ مۇھەببەتكىچە،
ئىشىكىڭنى ئاچمىسالا
قەلەندەر بولمەن قىيامەتكىچە.
تۇپراققا كۆمۈلسەممۇ
گىياھ بولۇپ ئۇنمەيمەن،

جەننەتكە كىرسەم
سەن تۇرغان دوزاخنى كۆيلەيمەن.
چېچىكدىن بىر تال بەر
كېچىلىرىمنى قارا قىلاي،
يېشىكدىن بىر تامچە بەر
يۈرىكىمنى يارا قىلاي.
خارابە ھاياتىمدىن
كېتەي جەستىمنى ھاپاشلاپ،
ئۆزۈك كۆمۈپ قوي
يۈرىكىڭگە ئاۋايلاپ.

2009 ـ يىلى 11 ـ سېنتەبىر، خوتەن

قاچماق بولسام خيالىلىرىمدىن

قاچماق بولسام خيالىلىرىمدىن
چۈش كۆرەرمەن، سۈكۈت قىلارمەن.
چۆكۈپ مۇدھىش تېنىمگە تېرەن،
خەستە جاننى ئېلىپ چىقارمەن.

مۇھەببەتتىن كەچمەسمەن ئەسلا،
بارچە يالغان بولسا بەرىبىر.
قەلبىمدىكى ئاشۇ زىنداندا
تا ئۆلگىچە يازارمەن شېئىر.

گۈلنىڭ توزۇغىنىنى كۆرەرمەن يەنە،
ئوتلارنىڭ ئۆچكىنىنى كۆرەرمەن يەنە،
ئادەملەرنىڭ ئۆلگىنىنى كۆرەرمەن يەنە،
بارچە يالغان بولسا، بەرىبىر
تا ئۆلگىچە يازارمەن شېئىر...

2009 ـ يىلى 14 ـ سېنتەبىر، خوتەن

رەڭگىنى تونۇغلى بولمايدىغان كېچە يوپۇرماقلىرى

رەڭگىنى تونۇغلى بولمايدىغان كېچە يوپۇرماقلىرى
چۈشۈمدە شىلدىرلاۋاتىدۇ.
روھىمنىڭ بىپايان كەڭلىكلىرىدە
قايت! دېگەن ئاۋاز ئالغا قاراپ ئىلگىرىلەۋاتىدۇ.
جېنىم بىر دۇنيادىن يەنە بىر دۇنياغا ئوق بولۇپ
ئېتىلىۋاتىدۇ،
تېنىم بىر دەريادىن ئاتلاپ يەنە بىر دەريانغا قېتىلىۋاتىدۇ.
ئېگىز شارقىراتمىلار تۈمەن ئاتلارنىڭ چېپىشى،
قاقىر چۆللەر ساھىبجامالالارنىڭ ئوڭدا يېتىشى،
تاغلار ئۈيقۇلۇق تۈپراقنىڭ ئورنىدىن تۇرۇشى،
بۇ كېچىدە ھېچنېمگە ئوخشىمايدىغان
ئۆزۈمدىن باشقا مەن چۈشەنمەيدىغان ھېچنېمە يوق.

2009 ـ يىلى 14 ـ سېنتەبىر، خوتەن

ئاشقلىقىم بىر ناخشا

ئاشقلىقىمنى سوراڭ يوپۇرماقلاردىن
ئايدىڭ كېچىلەرگە شۇنىرلاپ تۇرغان.
سوراڭ دەريادىكى قىرغاقلاردىن
ئاتەش كۆزلىرىدە بىر ـ بىرىنى قۇچاقلاپ تۇرغان.
ھاياتىمدا بىر تال قارا چاچ
شېئىرلىرىمدا بىر سۇنۇق پىچاق.
مۇزدىكا جاللات
ئېگىز جىنازا
ھەر كۈنى شۇنداق...
ئاشقلىقىم يالغۇز ئىت
ئىبلىسنىڭ سۇيىقەستلىك قارا قولى
جەننەت بىلەن دوزاخنىڭ ئارا تېمى
ئاشقلىقىم ئون ئىككى مۇقامدىكى
ئون ئىككى چۆلنى كېزىپ يۈرگەن قەلەندەر.
قوغلاپ يۈرەر ئۇنى تاپ بېسىپ
قەبرىدىن قېچىپ چىققان ئۆلۈكلەر.
ئاشقلىقىم بىر ناخشا
سوراڭ ئۇنى ئۆزۈم ئېيتقان ناخشىلاردىن.

2009 ـ يىلى 14 ـ سېنتەبىر، خوتەن

بارمۇ مەن كۆڭلۈڭنىڭ خانىقاسىدا

بارمۇ مەن كۆڭلۈڭنىڭ خانىقاسىدا،
ئولتۇرغان بىر ساڭا قىلىپ ئىبادەت.
ئاھ تەڭرىم، ئاشۇ قىز ئەگەر سەن بولساڭ،
بۇ مېنىڭ ھاياتىم تاپار سائادەت.

كۆرسەمچۇ جامالىڭ كۈندەك نۇر چاچقان،
بىلسەمچۇ خىيالىڭ، مېنى ئويلىغان...
ئۆزۈمنى مەن ئۆزۈم باغلاپ بېرەي،
ئۆزۈمنى ئۆزۈمدە قىلاي مەن قۇربان...

يىغلىسام ياقارمۇ ساڭا بۇ ناخشا،
ئۆلسەم ھەم بۇ جېنىم ساڭا قىزىلگۈل...
بىر ئۆمۈر كۆڭلۈڭنىڭ خانىقاسىدا
قانارمىكىن، ساڭا بۇ ئاشىق كۆڭۈل؟!...

2009 ـ يىلى 15 ـ سېنتەبىر، خوتەن

مەن جىمجىت ئولتۇردۇم كۆزۈڭگە قاراپ

مەن جىمجىت ئولتۇرۇپ كۆزۈڭگە قاراپ،
قاراڭغۇ كېچىگە چۆمۈلدۇم قات ـ قات.
چېچىڭغا ئېسىلار سەۋدايىلاردەك،
كۆزۈڭدە چۈشلىرىم بولۇپ يالتىراچ.

كۆزۈڭدە يەنە بىر ھەسرەتلىك ئاسمان،
يۇلتۇزلار يىغلىشار سىلىشپ گىرە.
كۆزۈڭدە شېئىرلار قىلار قاتىللىق،
ئاھ، تىنماي مەن ئۆلۈپ تۇرغان مەنزىرە...

كۆزۈڭدە ھۇشقېيتار سارغۇچ زىمىستان،
تۆكۈلەر جېنىمنىڭ يوپۇرماقلىرى.
تۇرار، ئېھ، ئاشۇرۇپ تەشنالىقىمنى،
شىددىرلاپ سۆيگۈڭنىڭ شوخ بۇلاقلىرى...

2009 ـ يىلى 15 ـ سېنتەبىر، خوتەن

يەنە بىر ناخشا

1

بۇلغنار تەن بىلەن جاننىڭ ئارىسى،
ساقايماس بىر ئۆمۈر سۆيگۈ يارىسى.
يالغۇزلۇق تەڭرىنىڭ قېشىدىن كېلەر،
قەبرىدە تۇڭگەيدۇ ئۇنىڭ چالسى.
ئەي ماڭا بىر جانان بەرمىگەن زېمىن،
جېنىمنى قاقشاتما، ئاسىي بولۇپ مەن
بۇ قاقاس قەلبىمدىن قېچىپ كەتكۈچە،
يۈرىكىم داپ چېلىپ تۇرغان چۆلدە مەن،
قېنىم ئات چاپتۇرۇپ يۈرگەن سايدا مەن؛
سۆڭىكىم نەي چېلىپ يۈرگەن يايلاقتا،
يۈزىنى ئاچماقتا، توپ ـ توپ ئايالار،
مەن شېئىر يازمەن ئۆلۈپ كەتكۈچە...

2

مەن يارنى ئېسىمگە ئالسام شۇ هامان،
كارىۋاتنىڭ گەۋدىسى كېتەر غىچىرلاپ.
لېۋىمدىن باشلانغان چىغىر يوللاردا
بىر دەريا چۆللەرگە ماڭار ئالدىراپ.

ۋارقىراپ ئۆلگەنلەر تۇرار زۇۋانسىز،
قىمارۋاز كوچىدا يىغلار دۇم يېتىپ.
بازارنىڭ چۈۋۈلغان ماڭلايى چېچىدا
ئولتۇرار بىر بىنا ئۆزىنى سېتىپ.
ئاخىرقى ماشىنا كېتەر توساتتىن،
سۇنار ھەم تۈيۇقسىز ئاخىرقى دۇتار.
مېنى گۈل دەرىدىدىن يىراق قىلىڭلار،
لەپىلدەپ كەلگۈچە يەنە بىر باھار.

3

قىزلارنىڭ قوينىدا ئۆلىمەن جەزمەن،
ئۆلىمەن ياكى مەن ئاتتىن يېقىلىپ.
ۋەياكى شېئىرنىڭ سۈيىقەستىدە
كېتىمەن ئەينەكتەك چۈل ـ چۈل چېقىلىپ.
كېتىش دەپ ئاتالغان كېلىشلىرىم بار،
ئۇچ بۇرجەك قەسەمدىن، يانتۇ بۇلۇڭدىن.
كىمنىلا ئۇچراتسام دەردىمنى تۆكۈپ،
پۈتۈمنى تارتمىدىم سوغۇق كۈلۈڭدىن.
بورانلار ئەڭلىمنى بايراق قىلىدۇ،
چۆل مېنى قان بىلەن يۇيۇندۇرىدۇ.
گۈياكى گۈناھكار بالىغا ئوخشاش
مۇھەببەت ئۆلۈمنى يۇكۇندۇرىدۇ.
لېكىن مەن ئىچىمدە بولغان يۇكۇنۈپ،
قورقىمەن ئۆلۈمدىن شۇ قەدەر دەھشەت.
قەيەردە يۇرىمەن سەرگەردان بولۇپ،
ئۆلگەندە تەڭرى گەر بەرمىسە جەننەت؟

ئۇيغۇر كتاب نوپۇسى

4

ئاڭلاندى تېنىدىن چىقىپ، دوزاخقا
ماڭغان بىر بەندىنىڭ گۈلدۈرمامسى.
ئاڭلاندى دوزاختىن چىقىپ جەننەتكە
ماڭغان بىر بەندىنىڭ مۇڭلۇق نالىسى.
سۆيگۈگە تېگىشكەن ئىككى دۇنيانى
ئاڭلاندى شاھ مەشرەپ ئوقۇغان غەزەل.
ئاڭلاندى ئايالنىڭ چاقىرغان ئۈنى،
چاقىرىپ تۇرغاندەك تۇمەن مىڭ ئەجەل...
يەنە بىر ناخشىنى ئېيتماقچى بولدۇم
تۇگەر ئۇ جىسىمدىن تۇگىگەندە قان.
ئەگەردە شۇ ناخشا ياڭراپ تۇرمىسا،
قالار بۇ دۇنيادا نە بىر شەرەپ - شان؟!

2009 - يىلى 16 - سېنتەبىر، خوتەن

بۇ شەھەردە ماشىنلار ۋە...

بۇ شەھەردە ماشىنلار ۋە
قىزىل گۈللەر سۈرىدۇ دەۋران.
رەستىلەردە سېتىلىدۇ ئاي،
كۆز يېشىدىن ياسلار قورغان.

بۇ شەھەردە بىرمۇ ئاشىق يوق،
كەتكەن دوزاخقا ئوت قالمىغىلى،
قاپلىغان، ئاھ، چەكسىز زىمىستان
مەشۇقلارنىڭ قەلبىنى چۈنكى.

بۇ شەھەردە بار بىر پەرىزات،
ئۆلۈپ كەتكەن تۇغۇلماي تۇرۇپ.
ئىزدەپ ئۇنى مۇھەببەت ئۇچۇن
ماڭدىم ئۆيۈمگە شېئىر يازغىلى...

2009 ـ يىلى 18 ـ سېنتەبىر، خوتەن

دەرەخلەردىن تىللا ياغار

كۆز كەلسە
دەرەخلەردىن تىللا ياغار.
مۇھەببەتلىك كۆڭلۈم مېنىڭ
قايسى باغقا ئاياغ باسار؟

كىرپىكلىرى بوستان ـ بوستان
مەڭزى ئانار، رەيھان ـ رەيھان
بىر قىز كېلۈر، ئارقىسىدىن
كېلەر دەردى كارۋان ـ كارۋان...
جېنىم ئالدىغا چىقماق بولۇپ
تېنىمنىڭ ئىشكىنى جالاقلىتار.
رەشك ئەيلەپ قىزىلگۈللەر
بىر ـ بىرىگە ئوق ئېتىشار.
كۆزۈم ئۇنى كۆرمەك بولۇپ
قاپقاراڭغۇ بولۇپ قالار.
قولۇم ئۇنى تۇتماق بولۇپ
قايغۇ بىلەن تەمبۇر چالار.
تىلىم ئۇنى چاقىرىشقا
بۇلبۇل بولار، ئاھ، بىزۇۋان.

پۈتۈم ئاغا بارماق بولۇپ
توزۇپ كېتەر بارخان ـ بارخان...

كۆز كەلسە
دەرەخلەردىن تىللار ياغار.
مۇھەببەتلىك كۆڭلۈم مېنىڭ
يەنە، يەنە يالغۇز قالار...

2009 ـ يىلى 18 ـ سېنتەبىر، خوتەن

بۇ بىر ئېسىل كۆي

بۇ بىر ئېسىل كۆي،
ئايرىلىش ئالدىدىكى قايغۇ ـ ناداممەت.
بۇ بىر كاتتا ئىلھام،
بوسۇغا ئالدىغا كەلگەن قىيامەت.

قەدەھلەر كۆتۈرۈلىدۇ،
شاملار ئۆچۈرۈلىدۇ،
يۈرەكتىكى داۋاندىن ئات تۇياقلىرىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ؛
جاندىكى ئايۇاندىن ئەزرائىلنىڭ خورەك ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ؛
تومۇرلاردا ئىسسىق قانلار دۇتار چالدۇ،
بىركىم بەرمەيدۇ،
بىركىم جاننى ئالدۇ.

تاملار قاراپ تۇرىدۇ،
دېرىزىلەر ماراپ تۇرىدۇ.

2009 ـ يىلى 19 ـ سېنتەبىر، خوتەن

ھەربىر ئۆلۈمدە بىردىن باھار

ئاسمان ئۆرۈلۈپ چۈشۈشكە ئاز قالغان،
يەر يېرىلىپ كېتىشكە ئاز قالغان،
قۇياش ئۆچۈپ كېتىشكە ئاز قالغان،
ئادەملەر ئۆلۈپ كېتىشكە ئاز قالغان...
ئۆينىڭ ئىچىدە تۆت كارىۋات
ھەربىر كارىۋاتتا بىردىن پەرىزات.
ئۆينىڭ تېشىدا تۆت تام،
ھەربىر تامدا بىردىن كائىنات.
ھەربىر يۈرەكتە بىردىن ئوت،
ھەربىر جاندا بىردىن ئوق.
ھەربىر چاچتا بىردىن قامچا،
ھەربىر تىنىقتا بىردىن ئۆلۈم،
ھەربىر ئۆلۈمدە بىردىن باھار...

2009 ـ يىلى 30 ـ سېنتەبىر، خوتەن

سۆيۈپ ـ سۆيۈپ قانمايسەن مېنى

بارمىقىدا جېنىمنى ساناپ،
كىرپىكىدە چۈشۈمنى چاناپ؛
ئالقىنىدا سۆڭىكىمنى ئاقارتىپ،
پۈتلىرىدا پۈتۈمنى سلاپ،
سۆيۈپ ـ سۆيۈپ تويمايسەن مېنى...

ئولتۇرغاندا بىز ئىككى تاغدەك
ئارىمىزدا يامغۇر بىزۈڭان.
ياتقان چاغدا بىز ئىككى چۆلدەك
ئارىمىزدا سەۋدايى بوران.
ئاققاندا بىز ئىككى دەريادەك
بىر ئاقلاردا يىغلايدۇ دېڭىز.
بىز ئايرىلساق ئىككى دۇنيادەك
گويا كى ھەم جەننەت، دوزاختەك.
قالسا ھىجران قىيامەتكىچە
ئاھ...
كەل ئەزىزىم، قىيامەت ئۈچۈن
تەنلىرىمىزنى بىر ـ بىرىگە تاپشۇرايلى بىز!

2009 ـ يىلى 9 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

غۇۋا ئېچىلغان ئەتىرگۈل

بۇ دۇنيادىن ھېچكىم تىرىك كەتمىدى،
بىر جەستتىن باشقا ھېچنېمىنى ئېلىپ كەتمىدى،
كۆيۈشكەنلەر ئىشىق ئوتىدىن ياندۇردى دوزاخ،
سۆيۈشكەنلەر لەۋلىرى بىلەن بىنا قىلدى باغ.
تەنلىردە مۇھەببەتنى قىلىپ دەپسەندە،
پەيدا قىلدى پاراغەتلىك جەننەتنى...
قۇتۇلۇشتىن باشقا ھېچنېمىنى ئويلىمايمەن
قەلب تۇرمىسىنىڭ گۈل ـ چېچەكلەر بىلەن قوپۇرۇلغان
تاملىرىدىن.
ناخشىلاردىكى چۆللەردىن، شېئىرلاردىكى تېنى يوق
ئاياللاردىن،
ياۋۇز ماشىنىلاردىن، قاتىل ئەينەكلەردىن.
مەن شۇڭا سۆزلەرنى يىغلىتىمەن،
مەن شۇڭا ...

2009 ـ يىلى 11 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

شەنبە كەچ ئۆيدە

ئوڭغا ئۆرۈلسەم چېچەكلەيدۇ تام،
سولغا ئۆرۈلسەم يىغلايدۇ كارىۋات.
يالڭاچ تېنىمنى سلايدۇ يوتقان،
قەرزگە بوغۇپ كۆڭلۈمنى قات ـ قات.

كۈتمەن ئىشىكنىڭ چېكىلىشىنى،
كۈتمەن، ئەينەكنى چېقىپ كىرسە قىز...
بېشىمدا كۆتۈرىمەن تاغ ـ دالالارنى،
ياستۇقتا ئۆركەشلەپ ئاقىدۇ دېڭىز.

خىيالغا پاتىدۇ يۈلغۇن كۆتىكى،
چېچىلىپ كېتىدۇ چۆلنىڭ كىرپىكى.
يۈلتۈزلار ئۆمۈلەر قورسىقىمدا، ئېھ...
ياغدۇ سىمىلداپ باھار يامغۇرى.

ئۆلۈكلەر تىرىكتۇر كۆزۈمنى يۇمسام،
تاماكا تۈگەيدۇ ھەسرەتتىن بۇرۇن.
تولغىنىپ كېلىدۇ قاپقارا چاچلار
يىلاندەك مۇقەددەس، قىسسىدەك ئۇزۇن.

ئاخىرى يوق چۈشىنىڭ، قىزنىڭ، شېئىرنىڭ،
تار ئۇزۇلسە توختايدۇ دۇتار.
بۇلبۇل سايرايدۇ شەنبە كەچ ئۆيدە،
قىزىلگۈل شېخىدا يوق زەررە باھار.

2009 ـ يىلى 13 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

كېلەر يولۇڭ قايدىدۇر؟!...

كۆزلىرىڭگە چۆكمىسەم
يۇلتۇز بولۇپ يانالمايمەن.
لېۋىڭدىن گۈل ئۈزمىسەم
شارابقا قانالمايمەن.
چۈشلىرىمگە كىرمىسەڭ
مەن يالغۇز ياتالمايمەن.
ئاينىڭ بالىسى يۇلتۇز
كۈننىڭ بالىسى يالغۇز
كۆڭلۈمدىن قېچىپ كەتمە،
ئىزدىسەم تاپالمايمەن.

بىر جېنىمنى مەڭ قىلىپ
هەممىسىنى بېرەي ساڭا.

چېچىڭدىكى هارۋىكەش بولاي،
كىرپىكىڭدىكى كارۋان بولاي،
كۆزۈڭدىكى ئارمان بولاي،
بارماقلىرىڭنى ئويناپ
تىرناقلىرىڭ ئاستىدا توختاپ.
يۈرىكىڭنىڭ يېنىدا ئۇخلاپ،
جېنىڭنى قىزىلگۈلدەك ئېچىلدۇراي.

ئاي بىلەن قۇياشتەك
ئاسمانغا بىللە چىقايلى.
گۈل بىلەن بۇلبۇلدەك
داستانغا بىللە چىقايلى.
سەن بول
مەشۇقلارنىڭ سەمەندەرى،
مەن بولاي
ئاشىقلارنىڭ قەلەندەرى،
بىزنىڭ گۈزەل ناۋالىرىمىزغا
تولسۇن ئىشىق دەپتىرى...

ئېھ!
كىملەر يولۇڭ قايىدۇر؟!...

2009 ـ يىلى 14 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

سۆيگۈ ئېتىزىدا بىللە ئىشلەيلى

سۆيگۈ ئېتىزىدا بىللە ئىشلەيلى،
بىر ـ بىرىمىزنىڭ ئىشكىنى ئېچىپ
جەننەتكە بىللە كىرەيلى.

كۆچۈپ تۇرايلى تاغدىن ـ تاغقا،
ئىسسىق قويايلى يوپۇرماقلارغا،
دەريالاردا ئېقىپ
چىقايلى گۈزەل قىرغاقلارغا.

يولۇچى شامالىلار تۈتۈۋالمىسۇن،
ماشىنىلاردىن تېز يۈگرەيلى.
قۇياش كۆرمەي قالمىسۇن
بىنالارنى ئۆرۈۋېتەيلى.

ناخشىلارنى يېغلىتايلى،
چۆللەرنى چۆرگىلىتەيلى،
ۋاقىتنىڭ قۇيرۇقىدىن تۈتۈۋېلىپ
خالىغانچە ئۆلتۈرۈۋېتەيلى.

2009 ـ يىلى 14 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

تېپىۋالار قايسى قىز مېنى

تېپىۋالار قايسى قىز مېنى
تەنھالىقنىڭ خارابىسىدىن؟

قاقشال تېنىم چۆللەردە توغراق،
ئاتەش يامغۇر ياغار توختىماي.
جىن ـ ئەرۋاھلار يازغان كىتابتا،
يىغلاپ چىقتىم ئون كۈن ئۇخلىماي.
يۈرىكىمنىڭ بىر قانىتى سۇ،
بىر قانىتى دوزاختىكى ئوت.
قۇياش چوڭقۇر ئۆچمەنلىك بىلەن
دەيدۇ: مېنى ئۇنتۇغىن، ئۇنۇت!...
يىغلاۋەرسەم مۇھەببەت ئۇچۇن
قىزىلگۈلدەك ئېچىلارمۇ يار؟
شېئىر يازسام بەلكىم ئۆلگۈچە
كېپىنمىدە گۈللەيدۇ باھار!...

2009 ـ يىلى 15 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

يارىمنىڭ چاچلىرى...

يارىمنىڭ چاچلىرى يېيىلسا تۈندەك،
سەرگەردان چۈشلىرىم يىغلاپ كېتىدۇ.
چېچىنى سىلىغان بارماقلىرىمدىن
تۈمەنلىگەن ئارغىماق كىشنەپ ئۆتىدۇ.

قۇياشنىڭ ئوردىسى يارىمنىڭ يۈزى،
قاشلىرى ھىلال ئاي، كىرپىكى ئورمان.
پۇتلىرى دەريادەك ئاقار شىلدىرلاپ،
كۆزىدە چاقنايدۇ يۇلتۇزلۇق ئاسمان.

كەۋسەر ـ شارابلار قاينىغان، تاشقان،
يارىمنىڭ لەۋلىرى ئىشق جامىدۇر.
مەستلىكتە گۈللەرگە سالمەن گىرە،
بولۇپ مەن گويا بىر تەلۋە شارابخور.

يارىمنىڭ تېنىدە ئۇخلايدۇ چۆللەر،
بارخانلار سۈكۈتتە كۈتەر دېگىزنى.
خىيالىم قەلەندەر بولۇپ كېتىدۇ،
كۆتۈپ شۇ دېگىزغا كەتكەن بىر قىزنى...

2009 ـ يىلى 20 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

شارابلار مەست بولار سۆيگەندە سېنى

شارابلار مەست بولار سۆيگەندە سېنى،
يالقۇنلار غەرق بولار يالقۇن ئىچىگە.
يۈرىكىم لاۋۇلداپ يانار گۈلخاندەك،
يورۇقلۇق تارقىتىپ جىمجىت كېچىگە.

كۆزۈڭگە قارىسام كۆزلىرىم مەجنۇن،
قولۇڭنى تۇتقاندا قوللىرىم ياپراق.
تېنىڭنى سىلىسام كۆڭلۈم سەرگەردان،
ياڭراڭ، ئېھ، ئىچىڭدىن غايىب قوڭغۇراق.

تېنىمنىڭ ئاداشقان كارۋان بېشىسەن،
قېنىمدا ياڭرىغان سەۋدايى غەزەل.
يۈلتۇزلۇق چۈشۈمنىڭ ملكى بىر كېچىسى،
جېنىمدا كۆكلىگەن مەڭگۈلۈك ئەجەل.

خوش! دېگەن ئاۋازىڭ قەلبىڭدە قالسۇن،
ئايرىلغان قەدەملەر كىرەر قەبرىگە.
كەل، جېنىم، يەنە بىر سۆيۈشەيلى بىز،
كىم چىدار بۇ قەدەر ئۇزاق سەبرىگە؟!...

2009 ـ يىلى 20 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

ئاخىرقى قەدەھنى كۆتۈرەيلى بىز

ئاخىرقى قەدەھنى كۆتۈرەيلى بىز،
مەيلى ئۇ زەھەردۇر ۋە ياكى شاراب.
مۇھەببەت ۋەسلىدىن قېيىندۇر كەچمەك،
ئېرىشىش ۋە لېكىن ئوخشاشلا ئازاب.

سۆيەيلى ھاياتنى قىزغىن شۇ قەدەر،
ئاداققى ۋىسالغا باغلاپ ئىشتىياق.
سۆيەيلى ئۆلۈمنى، تاشلاشقا چۆرۈپ
جۇدالىق ۋە ھىجران دەملىرىن يىراق.

كېتەيلى خوش دېمەي ئۇنسىز، بىزۇڭان،
پاتايلى سۇكۇتكە تېخىمۇ تېرەن.
چۈش كەبى بۇ غىل ـ پال سۆيگۈگە بەلكىم
ناخشا ۋە ئەسلىمە بىردىنبىر ۋەتەن.

2009 ـ يىلى 21 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

تېنىمدىن تېنىڭگە ئاقار بىر دەريا

تېنىمدىن تېنىڭگە ئاقار بىر دەريا،
شامالالار ئويناپدۇ سۇمبۇل چېچىڭنى.
مەن ئېيتقان بۇ ياڭراق ناخشىلار چوقۇم
ئوغرىلاپ كېلىدۇ سېنىڭ كۆڭلۈڭنى.

كۆڭلۈڭ بىر ئەينەكتۇر سۈزۈك ئاسماندەك،
مەن ئۇندا ئۆزۈمنى كۆرىمەن بەلكىم.
مېنىڭدەك قۇچاقلاپ ئىككى دۇنيانى
ئەينەكنىڭ ئالدىدا تۇرالماس ھېچكىم.

ئەينەكتە چىرماشقان چۈش ۋە رېئاللىق،
سۆيۈشۈپ تۇرىمىز شۇنچە ئەسەبىي.
لەۋلىرىم لېۋىڭدە ئاقار ئۆركەشلەپ،
قوللىرىڭ يەلكەمدە ئەتىرگۈل كەبى...

2009 ـ يىلى 21 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

شېئىرلىرىم...

ئاسمانىمكىن قاناتلار قاققان،
كۆزلىرىمگە ئۇمىدلىك باققان؟
يۇلتۇزلارنىڭ جىمىرلىشىدەك
دەردلىرىمنى ئالەمگە چاچقان؟!

تۇپراقمكىن باغرىغا تارتىپ
يۇتماق بولغان ئارمانلىرىمنى؟
سۆيۈپ ئۆتسە ئەركىلەپ شامال
ئۇنتۇلدۇرغان پىغانلىرىمنى؟!

يول بويىدا ياتقان تاشمكىن
باغرى يۇمشاق، قىسمىتى قاتتىق؟
كۆزلىرىمدىن ئاققان ياشمكىن
سۇزۇك ھەمدە زەھەردەك ئاچچىق؟!

تىرىقلىتىپ كۆزنەكلىرىمنى
تۇن كېچىدە ئاققاندا يۇلتۇز،
يىغلاۋاتقان مسكىن روھمكىن
قاپقارا ئۆمۈ قەلبىمدە يالغۇز؟!...

2009 ـ يىلى 22 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

يۇر، ئامرىقىم، كېتەيلى يىراق

بىزنىڭ ئەمەس پېتىۋاتقان كۈن
ۋە كۆكتىكى ساناقسىز يۇلتۇز.
بىزنىڭ ئەمەس يېغلاۋاتقان ئاي
ئەرشتىكى ئەرۋاھتەك يالغۇز...
بىزنىڭ پەقەت قەلبىمىزدىكى
ھېچكىم ئاياغ باسمىغان زېمىن.
بىزنىڭ پەقەت ئۆزىمىز ئېيتقان
ناخشىدىكى زۇمرەتتەك ئېقىن.
بىزنىڭ پەقەت سۆيۈشكەن چاغدا
ئىككىمىزلا قالغان شۇ دۇنيا.
قۇرۇپ كەتكەن چەكسىز تەبىئەت
سۆيۈشۈۋاتقان ئىككى لەۋ ئارا...

يۇر، ئامرىقىم، كېتەيلى يىراق،
كېتەيلى بىز ئەبەدىي شۇنداق.
ناخشا ئېيتىپ ماڭسۇن كۆكۈللەر،
تەنتەك چىغىر يولىنى بويلاپ.
سۆيگۈ ئىچرە بولايلى بىھوش،
ماڭايلى بىز ئۇندا تا ئەبەد.

ئارقىمىزدا قالسۇن قەبرىلەر
ۋە بىز ئۇزاق كۆتكەن كېلەچەك...

يۈر، ئامرىقىم، كېتەيلى يىراق،
كېتەيلى بىز ئەبەدى شۇنداق!

2009 ـ يىلى 22 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

يالغان...

شېرىن ئەمەس ھېچبىر شاراب ئۆلۈۋاتقاندەك،
قەسەملەردەك قاتتىق ئەمەس تاشلار ھېچقاچان.
جېنىمنى ئال رەھىم قىلساڭ، ئەي پادىشاھىم،
شەمشىرىنى كۆكسۈم ئۆزرە ئويناتسۇن جاللات،
يەتسۇن ئىشقىم مۇرادىغا قان ئىچرە چەندان.
ئاڭلىماقچى بولساڭ كىرگىن تاشنىڭ ئىچىگە،
ئاۋازىمنىڭ سۈكۈتلىرى تۇرار ۋارقىراپ.
چېچىۋەتكىن بويىسۇنمىغان قىزىل قېنىمنى،
گۈگۈمدىكى شەپەق كەبى تۇرسۇن يالتىراپ.
يېرىپ ئالغىن مىليونلىغان خەنجەر پىچاقتا
يۈرىكىمدىن ساڭا بولغان ئوتلۇق سۆيگۈنى.
يالغان
ئۆلۈۋېرىپ تۇغمىگەن ئاشۇ بىر تال جان.

2009 ـ يىلى 27 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

ئۇ كىمنىڭدۇ سۆيۈشۈۋاتقان ھۇجرىسى

ئۇ كىمنىڭدۇ سۆيۈشۈۋاتقان ھۇجرىسى،
ئۇ كىمنىڭدۇ كۆڭلىدىكى سۇرىتىم؟
ئۇ كىمنىڭدۇ قاپقاراڭغۇ كۆكسىدە
سوقۇۋاتقان دەرد ـ ھەسرەتلىك يۈرىكىم؟
ئۆلۈۋېتىپ ئېيتقان ناخشا ئۇ
قەبرىدىكى شادىيانە دۇتار ناۋاسى.
كېتىۋاتقان يالغۇز ئىت ئۇ قارلىق كوچىدا
مۇھەببەتنىڭ مۇددىتى يوق جازاسى.
ئۇ
جاراھەت ھەم يارىلاردا يامالغان بەدەن،
ئارقاڭغا قايت! دەپ ئالدىغا يۈگۈرگەن سادا.
ئايالالارنىڭ تېنىدىكى شوخ غۇنچە
ئېچىلار ئۇ يىغلىغانچە يالغۇزلۇق ئارا.

كىمدۇ ئېيتار ئۇ سېنىڭكى شېئىرلىرىڭ دەپ
ئۇخلاپ قالغان قانلىرىنى ئالقانغا ئېلىپ،
چىرىپ كەتكەن سۆڭگىنى ئاقارتىپ...

2009 ـ يىلى 28 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

سېنىڭ قېشىڭغا كېتىۋاتىمەن

تىرىكمىنى سولاپ قويۇپ ئۆيۈمگە،
ئۆلۈكۈمنى تاشلاپ قويۇپ رەستىگە؛
گۆشلىرىمدە قاۋاۋاتقان ئىتنى يېتىلەپ،
چۈشلىرىمنى ئالدىرىتىپ كېچە ـ كېچىلەپ.
قاتار ـ قاتار بارمىقىمنى ئارىلاپ،
كىرپىكىمنىڭ ئارقىسىدىن ماڑىلاپ،
يېپقا تىزىپ تېنىم بىلەن جېنىمنى،
قىزىلگۈلدەك ئېچىلدۇرۇپ قېنىمنى
سېنىڭ قېشىڭغا كېتىۋاتىمەن!...

2009 ـ يىلى 28 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

ھەر تەرەپتىن كېلىسەن

سەنمۇ دەيمەن دەريادىكى ئاققان سۇ،
ناخشا ئېيتسا ئىككى ياقتا شوخ قىرغاق.
ياتقان بولساڭ قىيالىڭاچ چۆلمۇ سەن،
چۈشلىرىڭمۇ جىرىڭلىغان قوڭغۇراق؟
لەيلەپ چېھرىڭ مۇزىكىنىڭ ئەۋجىدە،
يىغلاپ ـ يىغلاپ قۇرۇپ كېتەر ئاخىرى.
نويابىرنىڭ قىلچىلىرى ئاستىدا
ھالاك بولغان تېرەكلەردەك كۈنسېرى.
ئېپ كېتەلمەس ئۆلۈمنى ھېچ كىشى،
ئېلىپ كېتەر ئۆلۈم ئاخىر ھەممىنى.
قاقىلدىغان قارا ـ قارا قاغىلار
بەش يۈز يىللىق غايە، شېئىر ۋە سەنئەت.
سۈندۈكلاردەك ئېگىز ئۇچۇپ ـ پەس ئۇچۇپ،
ئىللىق كۆكلەم يامغۇرىدەك بىغۇبار
ھاياتلىقنى قۇچاقلىغان تەبىئەت...
سەن ئاشۇنداق ھەر تەرەپتىن كېلىسەن
ھاۋا ئوچۇق ياكى تۇتۇق بولغاندا،
قەلبىم شادلىق ياكى دەردكە تولغاندا...

2009 ـ يىلى 28 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

گۈلدۈرمامىلىق بۇلۇت بولساممۇ

گۈلدۈرمامىلىق بۇلۇت بولساممۇ
شامالىلارغا بەرمەيمەن زەرەر.
ئۈيان ـ بۇيان مېڭىشلىرىمدا
چەيلىمەيمەن يېنىك ھاۋانى.
دەريالارنىڭ ئۈستىدە توختاپ
سۈزۈك سۇلارغا قىلىمەن تازىم.
بولسام ئەگەر يامغۇر ياغدۇرماق
سۈندۈكلاردىن بېرىمەن خەۋەر.
گۈلدۈرمامىلىق بۇلۇت بولساممۇ،
دەھشەت بىلەن چاقماق چاقساممۇ،
تاماكامغا ئوت يېقۇۋلىپلا
بەند بولمەن ئۆز خىيالىمغا...

2009 ـ يىلى 31 ـ ئۆكتەبىر، خوتەن

كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسىنىڭ يېنىدا

كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسىنىڭ يېنىدا
قەلبىمنىڭ شەرق ياكى غەربىي قوۋۇقىدا
تېنىمنىڭ جېنىم بىلەن كېسىشكەن مېرىدىيان سىزىقىدا
ئۆمرۈمنىڭ كۈنچىقىش ياكى كۈنپېتىش ئۇپۇقىدا
شىمالىي قۇتۇپتا، ئىسسىق بەلباغ ئورمانلىقىدا
ھۇز ئوكياندا، تەكلىماكان قۇملۇقىدا
ناخشا ئېيتىۋاتقان خۇمارلىق جانان!...

2009 ـ يىلى 2 ـ نويابىر، خوتەن

بېكەتكە گېپىم يوق

ئاپتوبۇسلارغا گېپىم يوق،
كەتسە يەنە قايتىپ كېلەر.

يولۇچىلارغا گېپىم يوق،
كەتسە كېلەر ياكى كەلمەس.

شوپۇرلارغا گېپىم يوق،
ئېلىپ كېلەر كەتكەنلەرنىڭ ئورنىغا.

بېكەتكە گېپىم يوق،
مېنىڭ يارنم
كەتمەيدىغان، كەلمەيدىغان قىز!...

2009 ـ يىلى 2 ـ نويابىر، خوتەن

تۇن بالىلىرى

يۇلتۇزلارنىڭ كىرپىكلىرىدىن ئېقىپ چۈشتۈڭلارمۇ؟
ئاينىڭ قاراڭغۇ ئوردىسىدىن قېچىپ چىقتىڭلارمۇ؟
قارا باسقان چۈشلەردە ئويۇن ئويناپ،
قورقماق جىننىڭ بالىلىرىدەك توۋلاپ
ئەسكى تامنىڭ كامىرىدىن نېرى تۇرۇڭلار...
بىردەم ئولتۇرۇڭلار
تورۇستىن ساڭگىلاپ تۇرغان قاپقارا چاچلار،
بىر ـ بىرىگە قارىشىپ تۇرۇپ جۇدالىق ناخشىسى
ئېيتىۋاتقان تاملار.
ئاھ، خۇدا...
مەن بىر يىگانە ئاسمان
ئاستىنقى ياكى ئۈستۈنكى قەۋەتلىرى يوق،
چېكى ياكى چەكسىزلىكى يوق،
كۆز كۆرگۈسىز، ھېس قىلغۇسىز، تەسۋىرلىگۈسىز
تەبىئەت مېنى ئۇنتۇپ قالغان...
بىردەم يېنىمدا ئولتۇرۇڭلار
مەندە سىلەر يايلايدىغان زۇلمەت يوق،
سىلەر قورقىدىغان قۇياش يوق.
بىراق
مەڭگۈ ئاتىدىغان تاڭ بار...

2009 ـ يىلى 2 ـ نويابىر، خوتەن

كونا دۇنيا

كونا شارابلار كۆنسېرى كۆچلۈك،
كونا كىتابلار كۆنسېرى قىممەت.
كونا ئىدىيەلەر كۆنسېرى مۇقەددەس،
كونا ھېكايىلەر كۆنسېرى يېڭى...

2009 ـ يىلى 3 ـ نويابىر. خوتەن

لەۋلىرىمىز ئىچكەندە شاراب

لەۋلىرىمىز ئىچكەندە شاراب،
تەنلىرىمىز چېچەكلىگەندە.
قوللىرىمىز بولغاندا مەجنۇن،
پۇتلىرىمىز كېكەچلىگەندە...
تۇگىگەندە ماڭمىدىغان يول،
قۇرىغاندا دىلدىكى لالە.
توختىغاندا ئۆلۈشتىن تامام،
كۆرۈنگەندە يوق بولغان تەڭرى،
سورىمايلى بىر ـ بىرىمىزدىن
ئىسمىڭ نېمە دەپ!...

2009 ـ يىلى 3 ـ نويابىر، خوتەن

كۆنۆرۈلدى قەدەھلەر ئېگىز

تورۇستكى قاپقارا چاچلار
تاماردىكى قاپقارا كۆزلەر
كارىۋاتتكى قاپقارا چۈشلەر
يۈرەكتكى غېرىب جىنازا
قەلبتكى ئەنسىز قەبرىستان...

ئاسمان قەيەردە؟
قانات قاققان قايسى پەرشتە؟!

2009 ـ يىلى 4 ـ نويابىر، خوتەن

كۆتۈرۈلدى ئەسەبىي ئارمان

دەريادا سۇ تاراۋېتىپ چاچ
چۆللەردە قۇم ئىچۈېتىپ مەي؛
تاشلار سايدا يېرىم يالىڭاچ
چۈشۈپ كەتتى ئۇسسۇلغا ھەي، ھەي...
خازانلاردەك يېنىك ۋە لەرزان
كىيىمنى سالدى ھاياجان.
ئۆلگىنىنى بىلمىدى ھېچكىم،
چىكۈ قۇچاقلاپ ئۆلگەن تېنىنى،
بولدى ھەممە جەننەتكە راۋان.
قانات قاققان ئاسمانلارمۇ بار،
تەمبۇر چالغان تەكلىماكان.
ئىككىمىز نىڭ مۇھەببىتىدىن
كۆتۈرۈلدى ئەسەبىي ئارمان...

2009 ـ يىلى 4 ـ نويابىر، خوتەن

مۇھەببەت تۇگەيدۇ قۇياش چىققاندا

سورىما، سورىما مەيلىڭ بارمۇ دەپ،
بۇ باغدا نە بۇلبۇل، نە بىر قىزىلگۈل؟!...
مۇھەببەت تۇگەيدۇ قۇياش چىققاندا،
قاپقارا زۇلمەتكە پۈركىنىپ كۆڭۈل.

سورىما، قەلبىمدە ئۆلۈپ كەتكەن كىم؟
بۇ ئارال ئادەمسىز، مىڭ يىلدىن بېرى...
گۈللەردەك تىنىمسىز تۇرىدۇ توزۇپ،
سۈكۈنات ئىچىدە سۆيگۈنىڭ سىرى.

2009 ـ يىلى 5 ـ نويابىر، خوتەن

كەچ كۈز

دەريالاردىن توختىدى ناخشا،
يوپۇرماقلار تۆكۈلەر لەپ ـ لەپ.
ھۇز تۈتماقتا كۆز ياشلىرىمۇ،
غۇۋالاشتى ئاسمان ئېگىزلەپ.
مەجنۇن بولدى سوغۇق دالدا
يالغۇز دەرەخ ئۆزىگە سۆزلەپ.
بۇ قايغۇلۇق سۈكۈتنى بۇزۇپ،
ۋارقىرىدىم يار سېنى ئەسلەپ!...

2009 ـ يىلى 5 ـ نويابىر، خوتەن

سوغۇق ئايلار

ئۆيۈمده ئاسمان يوق، نۇر چاچماس قۇياش
تالاغا چىقساملا هايات ئالدىراش.
تېرەكنىڭ شاخلىرى ئىغاڭلار مەيۈس
قاراڭغۇ گۈگۈملار ياقماس هەم ئوتقاش.
جېنىمنى بەرگۈدەك ياردەم يوق مېنىڭ
ئايالالار تېنىنى كېزەرمەن پات ـ پات.
جاراهەت قاپلىغان ناخشىلىرىمدا
ئۇزەر مەست كېمىدەك يەر ۋە كائىنات.
بۇگۈنمۇ قورقۇشتىن بولمىدىم يىراق
يولنىڭ ئوڭ چېتىدىن ماڭدىم ئاۋايلاپ.
ئاھ، هەر بىر ماشىنا چاقىدا لېكىن
تۇرماقتا ئۆلۈمىم تەلمۈرۈپ ماڭا...

2009 ـ يىلى 6 ـ نويابىر، خوتەن

بولسام ئىدىم كاشكى بىر كىشى

بولسام ئىدىم كاشكى بىر كىشى
تونىمىسا مېنى ھېچ كىشى.
بولسام ئىدىم جۇل - جۇل قەلەندەر
ئۆزۈم يازغان شېئىرلاردىكى.
يۇلتۇزلارنىڭ مۇڭلۇق كۆزىدىن
ئاقسام ئىدىم ياشتەك تامچىلاپ.
ئاي ئاسماندا چەككەندە پەريات
تۇرسام ئۇنىڭ ھالىغا يىغلاپ.
سالسام مەنمۇ كىيىملىرىمنى
توزۇپ كەتكەن گۈللەرگە قاراپ...

2009 - يىلى 6 - نويابىر، خوتەن

قالدۇرماسمەن ھېچنېمە

جېنىم مېنىڭ شۇنچە ئالدىرار
تەنتەنىلىك ئۆلۈپ كېتىشكە.
قەلبىم مېنىڭ شۇنچە ئىنتىزار
كەلمەيدىغان يارنى كۈتۈشكە.
ئۆلۈممنى قىلماسمەن نىسى
ھاياتىمنى ئالداپ ھېچقاچان.
قالدۇرماسمەن مەنمۇ ھېچنېمە
تۈگىگەندە بۇ ئۇزۇن جاھان.

2009 ـ يىلى 6 ـ نويابىر، خوتەن

مەڭگۈلۈككە كېتىۋاتقاندا

سۆڭەكلەرنىڭ قۇملۇقلىرىدا
داۋاملىشار قەدىم زامانلار.
ئوت كەينىدە كۆرۈنەر سۈدەك
ئۇپۇقتىكى غۇۋا كارۋانلار.
ئىلھام كېلەر ھەردەم پەلەكتىن
ۋەھى ئوخشاش پىنھان ۋە يورۇق.
داۋام قىلار ئۆلۈمنى ئەبەد
يۈرەكتىكى بىر تال غايىب ئوق.
ئەڭ زۇلمەتتۇر دىلدىكى قەبرە
ئىشق يەنە قۇللۇقتىن تامغا.
پەقەت تەڭرى ئەرشتە تۇرار
مەڭگۈلۈكنى تولدۇرۇپ جامغا.

2009 ـ يىلى 9 ـ نويابىر، خوتەن

سۆيۈۋەردىم سېنى سەۋەبسىز

گاهى كۈلۈپ، گاهدا يىغلاپ
گاهى جىمجىت، گاهى ئەسەبى.
سۆيۈۋەردىم سېنى سەۋەبسىز
ئىزاھاتسىز قەبرىلەر كەبى.
بوران چىقار توختىسا يامغۇر
ناله قىلار تاشلار ئىچىدە.
كۆرۈنسەن گاهى يالىڭاچ
قەلبىمدىكى يىرتىم كېچىدە.
قارا، جېنىم قالدى بىر چىشلەم
يەنە ئۆلۈپ توختىماسمەن ھېچ.
مەرسىيەدەك ياتار كىپەنسىز
كۆكسۈمدىكى مۇھەببەت تىنچ...

2009 ـ يىلى 9 ـ نويابىر، خوتەن

تۇنجى خوتۇنۇمغا ئاتالغان...

يېنىمدىن تۇرمىدىڭ، باشقا جايدىن
سۆڭەكلىرىمنى تېرىپ ئەكەلدىڭ سايدىن
نېمانچە تۇگمەس جازا مۇددىتى
مېنى ئۆز ئىچىگە ئالغان چاشقان مىللىتى
فابرىكا تاراقلاپ تۇمەن ئاتالاردەك
ئىككىمىز سۆيۈشكەن ئاخىرقى ئايدىڭ
چۈشۈمدە يوردى يەنە بىر قېتىم

تىللا ئۈزۈكلەر بارماقسىز قالدى
سۇمبۇل چاچلار تارغاقسىز قالدى
ئۆلۈپ تۇگسەم، بىر بولسام كاشكى
ئۆلۈم سائىتى توختاپ قالدى.
سېنى يارانقان تەڭرى بىلەن
مېنى يارانقان تەڭرى بىر بولسا
ئۇچرىشارمىز قىيامەت كۈنى...

2009 ـ يىلى 10 ـ نويابىر، خوتەن

خەير ـ خوش...

خەير خوش كۆكتىكى يېگانە قۇياش
خەير خوش ماكانسىز سەرگەردان شامال.
خەير خوش باھارغا ئالدانغان دەرەخ
خەير خوش تېنىگە پاتمغان ئايال.
خەير خوش ئۆلۈمنىڭ ۋاقىت ـ سائىتى
خەير خوش قەبرىستان ئۈستىدىكى ئاي.
خەير خوش سۆيگۈنىڭ شېرىن ۋەدىسى
ئەمدى مەن ئۆزۈمنىڭ يولۇمغا ماڭاي!...

2009 ـ يىلى 11 ـ نويابىر، خوتەن

بولۇپ قالسام يېشىل يوپۇرماق

بولۇپ قالسام يېشىل يوپۇرماق
بولغۇم كېلەر بەلكىم بىر قۇچقاچ.
قۇچقاچ بولسام بولغۇم كېلەر ھەم
ماھۇق بۇلۇت ۋە ياكى قۇياش.
قۇياش بولسام ھەر كۇنى كەچتە
بولغۇم كېلەر ئاپپاق تۇلۇنئاي...
ناداھەتتە كېتەرمەن ئاخىر
بۇ دۇنيادىن ئارمانغا قانماي.

2009 ـ يىلى 11 ـ نويابىر. خوتەن

ۋاقتسىز توزۇغان گۈللەرگە قاراپ

قاپلىدى قەلبىمنى بىر شېرىن ھىجران،
ۋاقتسىز توزۇغان گۈللەرگە قاراپ.
مەست بولدۇم، جىسمىمنى سالدى لەرزىگە
بۇ ئەڭ پاك، ئەڭ مۇددەش، ئەڭ چوڭقۇر ئازاب!

2009 ـ يىلى 11 ـ نويابىر، خوتەن

ناخشا ئىزدەپ چىقسام تالاغا

ناخشا ئىزدەپ چىقسام تالاغا
شاماللارنىڭ غەزەللىرى بار.
شىلدىرلىشىپ يوپۇرماقلار ھەم
تەڭكەش قىلىپ ئاقار شوخ سۇلار.
ئاسمان پەسلەپ بېشىمغا تېگەر
يۇلتۇزلىرى يۈزۈمنى سۆيەر.
قەيەرددىدۇ يىغلار بىر كىشى
قەيەرددىدۇ بىر كىشى كۈلەر.
بىر كىم چىقار ئوتتىن يالڭاچ
سۇ ئوغرىلار دەريادىن بىر كىم.
كېتەر بىر كىم پىشىنى قېقىپ
كېلەر يەنە دۇنياغا بىر كىم...
گەرچە كۆكسۈم بولسىمۇ قەپەز،
ھاياجاندا سوقار بۇ يۈرەك.
شاد ناۋالار ياڭرىتار قەلبىم
قەبرىستانلىنىڭ تەمبۇرچىسىدەك.

2009 ـ يىلى 11 ـ نويابىر، خوتەن

كۆزلىرىمنى يۇمۇپ ـ ئاچقۇچە

كۆزلىرىمنى يۇمۇپ ـ ئاچقۇچە
ئۆتۈپ كەتتى تالاي قەبرىستان.
يېشىل قۇشلار ئۇچتى لەپىلدەپ
قول ئۇزىتىپ قالدى زىمىستان.
قانچە باھار يارغا تەسەددۇق
قانچە گۈلدىن ئۇزىدى باھار.
قانچە كېچە تاڭلاردىن يورۇق،
قانچە كۈندۈز زۇلمەت، بىغۇبار.
سۈكۈت قىلدىم تاغلاردىن قاتتىق
سۆيۈپ قويدى بۇلۇتلار پەسلەپ.
چىلىق ـ چىلىق يامغۇر ئىچىدە
قۇرۇپ كەتتىم يار سېنى ئەسلەپ...

2009 ـ يىلى 24 ـ نويابىر، خوتەن

يول بويىدىكى ئىككى تېرەك

يول بويىدىكى ئىككى تېرەك
بىرى ئوغرى، بىرى قىمارۋاز.
ئەركىلىسە شامالغا بىرى
بىرى كۆكتىن يۇلتۇز ئوغرىلار.

قول ئېلىشار شاخلىرى
پىچىرلىشار يوپۇرماقلىرى

قاقىلدىسا بىرىدە قاغا
يەنە بىرى سۇكۇت ئىچىدە
قۇلاق ياقار ناخشا ـ ناۋاغا

ئۇلار بىللە بوران چىققاندا
ئۇلار بىللە چاقماق چاقماندا
ئۇلار بىللە يامغۇر ياغقاندا
تاكى زىمىن قۇرۇپ كەتكۈچە
ماڭار يەنە بىللە ئاسمانغا...

2009 ـ يىلى 25 ـ نويابىر، خوتەن

بۇ شېئىرنىڭ ئۆلۈم يولىدا

بۇ شېئىرنىڭ ئۆلۈم يولىدا
كىمۇ ماڭار مېنىڭدىن بۆلەك؟
بۇ ناخشىنىڭ جاھالىتىدە
كىمۇ ماڭا بېغىشلار يۈرەك؟
بۇ ئاسمانىنىڭ ئېگىزلىكىگە
كىمۇ چىقار مەن بىلەن بىللە؟
بۇ تۈپراقنىڭ قاتتىقلىقىنى
كىم ئۇ ماڭا قىلغان بەخشەندە؟!

2009 ـ يىلى 25 ـ نويابىر، خوتەن

ئۇيغۇر كتاب نوپۇسى

ئىزاهات

ئۆي ۋە قەبرە ئىككى ماكاندۇر
بىرى زۇلمەت، بىرى قاراڭغۇ

ئىككى دۇنيا ئىككى داستاندۇر
بىرى يالغان، بىرى ئەپسانە.

هايات، ئۆلۈم ئىككى قىرغاقتۇر
دەريادا يوق بىر تامچىمۇ سۇ...

2009 ـ يىلى 25 ـ نويابىر، خوتەن

ئەسەبىي ھېسسىيات

ئوت ئوتتا كۆيۈپ
سۇ سۇغا چۆكۈپ
توپا توپىغا كۆمۈلۈپ
غايىب بولغاندەك
مەن ساڭا كىرىپ
يوقلىپ كېتىشنى ئىستەيمەن!...

2009 ـ يىلى 26 ـ نويابىر، خوتەن

قۇربان ھېيتنىڭ خۇشاللىقى

سەھراغا كېتىپ
توپىلاردا يۇمۇلايمەن

جېنىمنى جانان چىنگە سېلىپ
قېنىمنى قىزىل ئېرىقتا ئېقىتمەن

ناغرا چالغان بويىتاقلىقىمنى
سۇناي چېلىپ تۇگىتمەن

ئاسمان مېنىڭ ھېيتلىق تۇمقىم
تۇپراق مېنىڭ ھېيتلىق ئايىغىم
ئىشتىنىمدۇر شامالنار
كۆڭلىكىم يامغۇر...

2009 ـ يىلى 26 ـ نويابىر، خوتەن

تاشلار زۇۋانسىز...

تېپتىنچ بۇ سايلار، تاشلار زۇۋانسىز
جەڭگاھتا ھەيۋەتلىك يېقىلغان ئاتلار...
قاتمۇقات ئەينەكلەر سۇزۇك، يالىڭاچ
رەتمۇرەت بىنالار، پۇللار، پەريادلار...
نېمانچە گۈل بەدەن، مۇڭلۇق نېمانچە
ئايال دەپ ئاتالغان زەنجىر ـ كىشەنلەر...
قەبرىلەر ئولتۇرغان قانات ياسىشپ
مەشرىقتىن مەغرىپكە چۇقان سۈرەنلەر...
نېمانچە ئەسەبىي ماشىنىلار بۇ
ھىندىستان كىنوسى، سۆيگۈنىڭ دەرسى...
قەشقەرنىڭ خوتەنگە تارتقان لەشكىرى ـ
بىر قىزنىڭ بىر ئەرگە يازغان خەتلىرى...

2009 ـ يىلى 26 ـ نويابىر، خوتەن

تۇمان ئۇيغۇقى

ئەزرائىلدىن جان تالاشقان قەيسەر جەڭچىمەن
ئۆزىدىن ئۆزىنى تالاشقان تەلۈە زاھىتمەن
كېچىلىرىم توۋا ـ ئىستىغپاردىن خالىي قاراڭغۇ ھەم بىغۇبار
كۈندۈزلىرىم بەند بولغان ئۇچ ۋاخ تاماقتا
جىنازامنى ئۆزۈم يالغۇز كۆتۈرەلمىگەچ
تىرىكلىكىمدە تۇغقانلىرىمغا قەرز تۆلەيمەن...
مۇزىكىنىڭ خۇش پۇرىقىدا، شېئىرلارنىڭ يورۇقىدا
ئاياللارنىڭ ئۇچ بۇلۇڭىدا ئۇخلايمەن
كونا كىتابلاردىكى ئۇرۇش، قىرغىنچىلىقلارنى قانات يايدۇرىمەن
قەبرىستانلىقنىڭ سۈكۈناتىنى ئىلىك ئالمەن
دوزاخ ۋە جەننەتنىڭ ئارىسىدىكى يولدا تەمبۇر چالمەن
تاشنىڭ قاتتىقلىقىغا، سۇنىڭ سۈيۇقلىغىغا، ئوتنىڭ
قىزىقلىقىغا ھەيران بولمايمەن
ئۆزۈم بىلگەن ناخشىنى ئۆزۈم ئاڭلىيالمۇچە توۋلايمەن
بولۇشۇمنىڭ بولماسلىقىدىن ۋايىم يېمەيمەن
بولماسلىقىمنىڭ بولۇشىنى ئارزۇ قىلمايمەن
ئۆزۈمنىڭ يولىدا ئۆزۈم بىلگەنچە مېڭىۋەرسەم
ئاخىر تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا بارالايدىغانلىقىمغا ئىشىنىمەن

2006 ـ يىلى 26 ـ نويابىر، خوتەن

مېنى شائىر دېدىلەر...

ئۆلۈۋېتىپ ناخشا ئېيتسام ھەر قېتىم
ئاشىق بولۇپ جەننەتتىكى پەرىگە،
كۆزۈم تىكىپ يەتتە ئاسمان قەرىگە...
ئىسپاتلىسام راستلىقىنى يالغانىنىڭ
كۆندە مىڭ رەت ئۆز - ئۆزۈمنى ئۆلتۈرۈپ،
ئۆلۈكۈمنى ئىتلار بىلەن تالاشسام
ھۇزلاپ كەتكەن كوچىلارنى كۈلدۈرۈپ...
خازان قىلسام پۈلنى قىزىل گۈللەردەك
تېگىشمەن دېسەم ئايىنى قۇياشقا،
ئۆلۈپ كەتسە كۆز ئالدىمدا مىڭ كىشى
ئىشەنمىسەم
كۆزلىرىمدىن ئاققان قانغا ھەم ياشقا...
...
مېنى شائىر دېدىلەر...

2009 - يىلى 3 - دېكابىر، خوتەن

قانات ياساپ تۇرغنىم...

قانات ياساپ تۇرغنىم
سېنىڭ ئاسمان توقۇشۇڭغا پۇتكىنىم

ناخشا ئېيتىپ تۇرغنىم
سېنى چوقۇم كېلىدۇ دەپ كۈتكىنىم

چۈشۈمدىكى ھۇجرىدا
سەن بولمىساڭ كىم ئۇ ياتقان مەن بىلەن؟
كەچكۈزدىكى يېتىم دەرەخلەر
ئىغاڭلار نېچۈن
تونۇشمىسا مەن بىلەن يا سەن بىلەن؟!

بۇلۇت پەسلەپ كەلگەندە
ھېسسىياتى ئۇرغۇپ تاشقان دەريادەك
شارقىرايمەن ئەسەبىي
سەن يادىمغا كەلگەندە...

2009 ـ يىلى 3 ـ دېكابىر، خوتەن

مەندىن ساڭا ماڭغىنى

مەندىن ساڭا ماڭغان كۆزقاراشلارنى
مەندىن ساڭا ماڭغان خەۋپ ـ خەتەرنى
مەندىن ساڭا ماڭغان مۇھەببەتنى، نەپرەتنى
توسۇۋالماق بولساڭ مۇبادا
ئاسماندا بولساڭ
يەردە بولما،
يەردە بولساڭ
ئاسماندا بولما،
ئوتتا بولساڭ
سۇدا بولما،
گۈلدە بولساڭ
خۇشپۇراققا تولما...
مەندىن ساڭا ماڭغىنى سەن
مەندىن ساڭا ماڭغان ئۆزۈڭنى توسۇۋالماق بولساڭ مۇبادا
مەندە بولما
ئۆزۈل ـ كېسىل ئۆزۈڭدە بول!

2009 ـ يىلى 4 ـ دېكابىر، خوتەن

ئەڭ ئېگىز شارقىراتمىنىڭ ناله ـ زارى

مېنى تۇتۇۋال!... دەپ ۋارقىرايدۇ
ئاۋازىنى ھېچكىم ئاڭلىمايدۇ
گۈلدۈرلەپ تاشلىنىۋاتقان سۇلار
ئۆزىنى ئۆزىدىن تارتالمىغان سۇلار
پاره ـ پاره بولغان سۇلار
بىچاره سۇلار...
چۈشۈۋېتىپ كەينىگە قارىيالمايدۇ
توختىماي چۈشۈۋېرىدۇ
چىلىق ـ چىلىق تەرلەپ كېتىدۇ
لەۋلىرى گەز باغلاپ كېتىدۇ
قورسىقى يېرىلىپ كېتىدۇ
ئۇچەيلىرى چۈۋۈلۈپ كېتىدۇ
كۆزلىرى پولتىيىپ چىقىدۇ
مېنى تۇتۇۋال!... دەپ ۋارقىرايدۇ
ئاۋازىنى ھېچكىم ئاڭلىمايدۇ
كاشكى، بىلسە ئىدى
ئۆزىنى شۇنچە ئېگىزدىن تاشلاۋاتقان كىم؟
ناله ـ زارىدىن ھۇزۇرلىنىپ كۈلۈۋاتقان كىم؟!...
بىچاره سۇلار...

2009 ـ يىلى 7 ـ دېكابىر، خوتەن

يىغلىما، مەن ئۆلسەم ناخشام قالدۇ

يىغلىما، مەن ئۆلسەم ناخشام قالدۇ
شۇ قەدەر مۇڭلۇق ھەم شۇ قەدەر ياڭراق.
مەن يالغۇز ئۆتكۈزگەن پۈتكۈل كېچىلەر
قەبرەمنىڭ بېشىدا ياقىدۇ چىراغ.

يىغلىما، مەن ئۆلسەم قالدۇ قەبرەم
يۇلتۇزلار ئۇنىڭدىن ئالىدۇ يوروق.
ئاھ ئۇرۇپ مەن يازغان پۈتكۈل شېئىرلار
قەبرەمنىڭ ئىچىدىن چىقىدۇ تولۇق.

يىغلىما، ئۆلسەممۇ ياشايمەن يەنە
ئۇزۇتۇپ قويۇپلا ئۆلۈكۈمنى مەن.
ئۆچمەيدۇ روھىمدىن تەڭرى كۈلكىسى
ۋە ياڭراق ناخشىلار، چۈقان ۋە سۈرەن!...

2009 ـ يىلى 7 ـ دېكابىر، خوتەن

گاھ يەردە، گاھ كۆكتە دۇپۇرلەر يۇرەك

گاھ يەردە، گاھ كۆكتە دۇپۇرلەر يۇرەك،
گاھ مەندە، گاھ سەندە قينىلار ئۆلۈم.
كەل جېنىم، لېۋىڭنىڭ غۇنچىسىنى بەر
سەنسىز ئاھ، ئۆزۈمنى سۆيمەيمەن ئۆزۈم.

چۈشۈمنىڭ ئوردىسى قاتمۇقات ئەينەك
ئەينەكتىن يالىڭاچ ئۆتسەن غەل ـ پال.
جېنىڭنى بەر دەيدۇ مۇھەببەت ئۇچۇن،
ئاھ، پۈتكۈل ئايالار بولۇپ بىر ئايال.

شېئىردىن چىقمەن گاھىدا جىمجىت
گاھىدا ۋارقىراپ، گاھى ئېسەدەپ.
كۆڭلۈم دەر: ئۆلۈپ كەت، تېزرەك ئۆلۈپ كەت،
يۇرىكىم دەر: ياشا، ياشا تىرەجەپ...

ئاخىرقى ناخشامنى ئېيتىپ بولۇپلا
ئىشەنگىن، قەبرەمگە كىرىمەن ئۆزۈم.
مۇھەببەت تەڭرىنىڭ خوش خەۋىدۇر
ھاياتقا پادىشاھ بولسا گەر ئۆلۈم!

2009 ـ يىلى 8 ـ دېكابىر، خوتەن

بىر بولسا ئاسماندا يەنە ئاسمان بار

بىر بولسا ئاسماندا يەنە ئاسمان بار
بىر بولسا تۇپراقنىڭ ئاستىدا تۇپراق.
ھاياتنىڭ ئالدىمۇ، كەينىمۇ ئۆلۈم،
ئادەملەر ئۆزىدىن كېتەلمەس يىراق.

بىر بولسا ئۆلۈمدۇر بىردىنبىر چىراغ،
بىر بولسا قاراڭغۇ، ھۇدھش بىر خىيال.
بىر بولسا ئادەمنىڭ يارى ئۆلۈمدۇر
بىر بولسا ئۆلۈمنىڭ ئۆزى بىر ئايال...

بىر بولسا مېنىڭ بۇ قايغۇ ـ ھەسرىتىم
تەقدىرنىڭ قولىدا تەمبۇر يا ساتار.
ھەر مىنۇت تەڭرىمنى كۆرۈپ تۇرارغا
روھىمدا ئۆلۈمنىڭ دەرۋازىسى بار...

2009 ـ يىلى 9 ـ دېكابىر، خوتەن

ئىشسىز

تەڭرى ئاتا قىلغان تالانتىمنى
تەڭرىنى ئىنكار قىلىشقا ئىشلەتمەيمەن.

تەبىئەت ئاتا قىلغان كۈچ ـ قۇدرىتىمنى
تەبىئەتنى بويسۇندۇرۇشقا ئىشلەتمەيمەن.

ئادەملەر بەرگەن مېھر ـ مۇھەببەتنى
ئادەم ئۆلتۈرۈشكە ئىشلەتمەيمەن.

ئاياللار بەرگەن غۇرۇر ۋە ئىپتىخارنى
ئاياللارنى دەپسەندە قىلىشقا ئىشلەتمەيمەن.

بىر قېتىم كېلىدىغان بۇ ھاياتىمنى
... ئىشلەتمەيمەن!

2009 ـ يىلى 9 ـ دېكابىر، خوتەن

خۇشال ـ خۇرام قامچىلار

قىزىلگۈلنىڭ چۈشىگىدا توقۇلغان
مەجنۇنتالنىڭ شاخلىرىدا توقۇلغان
گۈزەل قىزنىڭ چاچلىرىدا توقۇلغان
كۈلدۈرۈپ ئۆلتۈرۈپ
جاننى يايرىتىدىغان
خۇشال ـ خۇرام قامچىلار...

2009 ـ يىلى 9 ـ دېكابىر، خوتەن

ئۇيغۇر كتاب توربېكىتى www.uyghurbook.com

ئۆلۈم كېلىۋاتىدۇ

سۇلار مەرسىيەسىنى باشلاپ بولغۇچە
تاشلار قېتىۋالسۇن

شامالالار ئورنىدىن تۇرۇپ بولغۇچە
گۈللەر توپىسىنى قېقىۋالسۇن

چىراغلار كۆزلىرىنى ئېچىپ بولغۇچە
كېچە يۇزلىرىنى ئېتىۋالسۇن

ئەزرائىل جانىنى ئېلىپ بولغۇچە
ئادەملەر خۇشال ـ خۇرام ياشىۋالسۇن...

ئۆلۈم كېلىۋاتىدۇ

2009 ـ يىلى 9 ـ دېكابىر، خوتەن

سەن ماڭا كۆرسەت

كۈنسېرى شالاڭلاپ كېتىۋاتقان ئەرشتىكى ئورماننى
ئۆلۈمنىڭ ئالقىنىدىكى ئۆزى بىلەن كۆرۈشۈۋاتقان ئىنسانىنى
ۋاقىتنىڭ ساپاق ـ ساپاق ئۈزۈلمىرىنى
روھتىكى چوققىلارنى، تەندىكى ئازگاللارنى
ئەينەكنىڭ ئارقىسىدىكى قېرىپ كەتكەن ئاياللارنى
سۇدىكى يۇمۇلاق بولۇپ يىغلاۋاتقان تاشلارنى
ئوتتىكى يەلپۇنۈپ تۇرغان قىپقىزىل چاچلارنى
ياشتىكى كىشەن ـ زەنجىرلەرنى
قاندىكى شاراقلاپ كۈلۈۋاتقان قىپقىزىل پۇللارنى
تەندىكى ھۆركىرەپ ئۆلۈۋاتقان ھايۋانىنى
جاندىكى گۈرۈلدەپ كۆيۈۋاتقان شەيتانىنى
ۋە
راست سۆزلەردىكى ھەممە يالغانىنى
سەن ماڭا كۆرسەت!...

2009 ـ يىلى 10 ـ دېكابىر، خوتەن

چۈۋۈلۈپ كەتتىم

پۈتۈم ماڭغان يوللاردا مەن ماڭمايمەن
قولۇم تۇتقان نەرسىلەرنى مەن تۇتمايمەن
كۆزۈم كۆرگەن نەرسىلەرنى مەن كۆرمەيمەن
ئالدىمدا ئارقامدىكى ئادەملەرنىڭ كۆلەڭگىلىرى
ئارقامدا ئالدىمدىكى ئادەملەرنىڭ قەدەم تۈرتىلىرى...
جېنىمنى ئالقىنىمغا ئالمايمەن
ئالغان كىشىگە بېرىۋېتىمەن.
قېنىمنى تېنىمنىڭ يانچۇقىغا سالمايمەن
يارنىڭ كوچىلىرىغا چېچىۋېتىمەن.
يېشىمنى يارنىڭ يولىغا چاچمايمەن
ئۆزۈم ئېچىۋېتىمەن.
كۆڭلۈمنى جانان چىنىگە تېگىشمەيمەن
چېقىۋېتىمەن...
مېنى ئۆلتۈرىۋېتىمىز دەپ ئاۋارە بولماڭلار
جېنىمنى تاپسىڭلار تېنىم يوق
يۈرىكىمنى تاپسىڭلار كۆكرىكىم يوق
ئاۋازىمنى تاپسىڭلار تىلىم يوق
چۈۋۈلۈپ كەتتىم...

2009 ـ يىلى 10 ـ دېكابىر، خوتەن

جانان كېلۇر

بۇگۈن ئاخشام جانان كېلۇر
ئوت ئىچىدە رەيھان كېلۇر،
پورەك ـ پورەك باھار كېلۇر
دەستە ـ دەستە گۈلزار كېلۇر...
نازى بىلەن كەرەشمىسى
قوشۇن تارتىپ ھەيۋەت كېلۇر،
ئاۋۇال كېلۇر پىيالىسى
ئاندىن شېرىن شەربەت كېلۇر...
يۈزى كېلۇر ئايدىن يورۇق
كۆزى كۈندىن نۇرلۇق كېلۇر،
ئاۋۇال جانىنى ئالار، ئاندىن
ياشا دېگەن بۇيرۇق كېلۇر...
ۋۇجۇددا سەككىز جەننەت
يەتتە دوزاخ ۋەيران كېلۇر،
ئارقىسىدىن يىغلاپ ئۇنىڭ
زېمىن بىلەن ئاسمان كېلۇر...

2009 ـ يىلى 11 ـ دېكابىر، خوتەن

بەلكىم...

بەلكىم جېنىمنى ئالىقىنىمغا ئالغاندىمەن
بەلكىم تېنىمنى مۇھەببەت كۆيىگە چالغاندىمەن
بەلكىم يولنى ئۆز يولىغا سالغاندىمەن
بەلكىم يولسىزلىقنى يولنىڭ چېتىدە قويغاندىمەن
شېئىر يېزىشتىن ئۆزگە ئىبادىتىم يوق
شېئىر يېزىشتىن ئۆزگە جىنايىتىم يوق
بەلكىم تەڭرىمنىڭ قېشىغا بارغىلى
ئاسمانغا چىقىدىغان پەلەمپەينى ياساۋاتقاندىمەن

2009 ـ يىلى 11 ـ دېكابىر، خوتەن

دېرىزىنىڭ يېنىدا

بىرىنچى يۇلتۇز چىققاندىن باشلاپ
جىمىرلاشقا باشلىدىم

تولۇپ كەتتى يۇلتۇزلار كۆككە

بىر يۇلتۇز كۆزلىرىمنى يۇمدۇردى
بىر يۇلتۇز جىنازامنى كۆتۈردى
بىر يۇلتۇز يوللىرىمنى سۈپۈردى
ئاسمان كونىرىماس
ئاينىڭ ئېتىكىدە بىردەم ئۇخلىدىم
ئىتلار قاۋاپ، كالىلار مۆرەپ
چۈشۈم پەسكە سىيرىلىپ كەتتى:
قوللىرىنى سوزۇپ ئاسمانغا
مېنى ئىزدەۋاتاتتى يۇلتۇزلارنىڭ ئارىسىدىن
ماڭا يۇلتۇز سانىشنى ئۆگەتكەن ئانام!...

2009 ـ يىلى 11 ـ دېكابىر، خوتەن

مەن دەيمەن قانداقمۇ سېنى تۇنتقۇن قۇش

مەن دەيمەن قانداقچە سېنى تۇنتقۇن قۇش
قەلبىڭنىڭ كۆكىدە قاناتلار قاقسام؟
توسقۇنسىز ئىستەكتە سۆيەرمەن يەنە
قەلبىمنىڭ يولىدا سېنى ئۇچراتسام.
تۇگمەس ھېچقاچان ئازاب ـ ئوقۇبەت
شۇ سەۋەب ئۇزۇندۇر بۇ قسقا ھايات.
ئېچىلماس ئەبەدى دىلدىكى غۇنچە
ئېچىلار قىزىلگۈل رەڭگىدە مامات.
مەست بولغان كۆڭلىمىز سېلىشار گىرە
ھىجرانلىق دەملەردە ئۇزۇندىن ـ ئۇزۇن.
ئۇچراشقان چاغدىكى ناخشا ـ ناۋالار
جۇدالىق پەيتىگە ئاچار ھەم قۇيۇن.
پەقەتلا بىر سۆزنى ئېيتىپ ياشايمىز
مۇھەببەت، مۇھەببەت... تاكى ئۆلگۈچە.
يىراقلاپ بارغانچە تاشقىنلار يۈرەك
قۇچاقلاپ تۇرغاندا نە تۇن، نە كېچە؟...
خوش! دېگەن بۇ سۆزمۇ ئەمەس ئاداققى
يەنە بىر تەقدىر بار يوچۇن ۋە گۇزەل.
تىلەيمەن، كۆزلىرىم قالمىسۇن ئوچۇق
سېنىڭ سىياقىڭدا كەلگەندە ئەجەل!

2009 ـ يىلى 14 ـ دېكابىر، خوتەن

بوپقالار مەن ئۇچۇن ئاخىرقى ناخشام

بوپقالار مەن ئۇچۇن ئاخىرقى ناخشام
بىر ئۇزۇن داستاندىن قايتارمەن يايراق.
يا كارۋان بېشى بوپ كىرىپكىلىرىڭگە
قارىغۇ چۈشۈڭگە ياقارمەن چىراغ.
چاچلىرىڭ بەھىردە ئېقىپ قىرىق يىل
تاپارمەن سۆيگۈنىڭ گۈلستانىنى.
كېزىپ مەن ئېزىنتقۇ تېنىڭنى ياكى
ئاشارمەن پىراقىڭ بايراۋانىنى.
ئىسمىڭنى چاقىرغان ئاۋازىم بىلەن
تۇمەن يىل چېكەرمەن ئازاب ـ ئوقۇبەت.
يا مېنىڭ يا سېنىڭ بارماقلىرىڭدا
باغرى قان دەمدەردەك ئۇنلەر مۇھەببەت.
يۈرەكلەر ئەگىشەر بىر ـ بىرىگە ئاھ
بازارغا ماڭغاندەك خۇشال بىر باھار.
قاچقاندەك قەبرىدىن سانسىز جەسەتلەر
ياكى بىر دەھشەتلىك ھايات باشلىنار...

2009 ـ يىلى 15 ـ دېكابىر، خوتەن

نەپرەت بىلەن ئاقارغان قۇملار

ئوردىلار كۆمۈلدى جىمجىت يۇرەككە
قېتىلدى قەدەھكە ئاپياق ئۇستىخان.
ئاپتاپنىڭ ساغرىسى كىردى تۆشەككە
قۇياشنىڭ شېخىغا قوندى زىمىستان.
تۆگىلەر يول ئالدى ماشىنلارغا
يېگىنىڭ تۆشۈكى بولدى گۆرۈستان.
روھلارنىڭ چاقىرغان ئاۋازىنى مەن
ئاڭلىدىم چىققاندا دەھشەتلىك بوران.

2009 ـ يىلى 18 ـ دېكابىر، خوتەن

چۈشۈمدىكى پەرىزات

سۆيۈشلەردىن كەيىپ بولۇپ ئۆرلەۋەردىم بۇيۇككە
نەغمە ـ ناۋا ياڭراپ تۇرار، سازەندىلەر كۆرۈنمەس.
مېنى يېنىك سلاۋاتقان ئاپپاق قوللار كىمنىڭكى؟
ئۆلۈۋاتقان ئوخشايمەن دەپ ئالدىم تېز نەپەس...
سېلىۋەتكەن كىيىمنى قىيالىڭاچ بولماقتا
سۆيەر مېنى قىيالىڭاچ قىلماق ئۈچۈن ئۇ يەنە.
ئوتلار كۆيۈپ مۇزلاپ كەتكەن تۆشەكتىكى زۇلمەتتە
مېنى قىيالىڭاچ قىلغاندىكى تەنتەنە...
سۆيۈشتىن ھېچ توختىماس
ئۇچقۇر بۇلۇت ھارۋىسىدا پەرىشتىلەر ئولتۇرار.
چىملىدىقنى قايرىپ ناله قىلغان گۈلنىڭ تىكىنى
ئۇنىڭ شېرىن لەۋلىرىنى شارابلارغا تولدۇرار...

2009 ـ يىلى 22 ـ دېكابىر، خوتەن

ئانام ئۆيده، ئاتام جەننەتتە

ئانام ئۆيده، ئاتام جەننەتتە
بىرى نۇردا، بىرى زۇلمەتتە
بىرى يەردە، بىرى ئاسماندا
بىرى ئېتىزدا، بىرى خاماندا
دەيدۇ بىرى بېشمنى سلاپ
كەتمە، ماڭا بولغىن ۋاپادار،
يەنە بىرى يېنىغا چىللاپ:
دەيدۇ، تەڭرى ساڭا ئىنتىزار...
تۇرۇپ قالدىم ئارا يولدىمەن
بىلەلمەستىن قايان مېڭىشنى،
ئىككى دۇنيا ئارىسىدا مەن
يىغلىتايمۇ ھەر ئىككىسىنى؟!...

2009 ـ يىلى 22 ـ دېكابىر، خوتەن

بەرگی خازان

ناۋا قىلماس، گۈل بەرگى خازان
كەلمەس ئويناپ لەپ ـ لەپ كېپىنەك.
يالقۇنلارغا چىلار شېخىنى
قاقشال بولغان بوستان سېكىلەك.
شۇنداق جېنىم، سەن كەلمىگەندە
ئۆلۈپ قالۇر كۆكسۈمدە يۈرەك.
ئايىغىمدا چۆرگىلىمەس چۆل
باش ئۇستۈمدە ھەم چەرخى پەلەك...

شامالىلارنىڭ قانىتى سۇنۇق
يۇلتۇزلارنىڭ كىرپىكلىرى قان.
سۇلار سۇنى ئالماس باغرىغا
ئوتلار ئوتقا بولماس مېھرىبان.
شۇنداق جېنىم، سەن كەلمىگەندە
قاراڭغۇغا غەرق بولار كۆزۈم.
چىقار جېنىم ئاستا، ئاھ ئاستا
مەھشەرگىچە قىينىلىپ ئۆلۈم.

سۆڭەكتىكى سۇنغان ھارۋىلار
ئىسسىق گۆشلەر ئارا قەبرىستان،

ئۆلۈكلەرنىڭ يورۇق تاڭلىرى
قىيامەتلىك ئاھ، تەكلىماكان...
شۇنداق جېنىم، سەن كەلمىگەندە
يەر كۆزىنى يۇمار ئاسمانغا.
ئۆلۈكنى تۆگىگە ئارتىپ
كېتەر چۆللەر قەدىم زامانغا.

ئايغا ئاققان هەممە ئېرىقلار
ئۆلۈۋالغان ماشىنلار هەم،
تاماللاردىكى زۇلمەت يېرىقلار
تۆكۈۋاتقان قان ـ ياش ۋە ئەلەم...
شۇنداق جېنىم، سەن كەلمىگەندە
ناخشا ئېيتار قايسى قەلەندەر؟
سەن كەلمىسەڭ نېچۈن باغرىم قان،
كۆكسۈمدىكى بۇ قايسى خەنجەر؟!...

2009 ـ يىلى 22 ـ دېكابىر، خوتەن

ياشاۋاتقان كىشىلەرنىڭ بىرىمەن

ھېچكىشىگە تۈيدۈرماستىن ئۆلۈۋاتقان كىشىلەرنىڭ بىرىمەن
ئۆلۈكىنى كۆتىلىدىكى قەبرىستانغا كۆمۈۋاتقان كىشىلەرنىڭ
بىرىمەن

يىغلىغىلى ئادەم يوق
ئۆزى قوپۇپ يىغلاۋاتقان كىشىلەرنىڭ بىرىمەن...
يارى كەتكەن يايلىغىلى چۈشىدىكى يايلاققا
قۇچقاچلىرى ئۇچۇپ كەتكەن ئەرشتىكى كۆپكۆك ئۆسكەن
يانتاققا

ئوك قولىنىڭ ئايەتلىرى سول قولغا كۆچمىگەن
ئوك كۆزىدە سول كۆزىنىڭ قىسىلى ئوتى ئۆچمىگەن
ئالەم ئاڭا بىنا بولغان، ئۇنىدا ئۆزى بولمىغان
ئۆزى بولغان، لېكىن ئۆزى ئۆزىگە بىر تولمىغان
كۈندە يۈز مىڭ ئۆلسىمۇ، تەقدىرىدىن خەۋەر يوق
ھەممە ئۆلۈم قاپقاراڭغۇ، ئۇ تەلمۈرگەن سەھەر يوق
مۈشەققەتلىك يولدا، دوزاخ بىلەن جەننەتنىڭ
تەمبۇر چېلىپ كېتىۋاتقان كارۋانلاردىن ئەسەر يوق
ئاھ، ئۆلۈم!... دەپ
قەبرىسىدىن چىقىپ ياشاۋاتقان كىشىلەرنىڭ بىرىمەن...

2009 ـ يىلى 25 ـ دېكابىر، خوتەن

بىر ئايال تېنىمنى جاراڭلاتقاندا...

يېڭى يىل كەلمەكتە يولۇاسقا منىپ
زىمىستان كۆيىگە ئىسقىرتىپ مانا.
قەلبىمنى ئىللىتار يارنىڭ ئوتى يوق،
ئوتۇمنى قالارغا ئوچقىم يانا.
مۇھەببەت ھەققىدە قىساسقا پېتىپ
ئاياللار قوينۇمدىن قايىتماس ھېچقاچان.
بىر ئۆزۈم ياشايمەن غەيرىتىم بىلەن
بىر ئۆزۈم سۆيگۈگە بولمەن قۇربان.
جېنى بار، تېنى يوق زۇلمەتلىك ئايال
تېنى بار، جېنى يوق رەھمەتلىك ئايال،
ئوتى بار، سۇيى يوق كۈلپەتلىك ئايال
سۇيى بار، ئوتى يوق ئۈلپەتلىك ئايال
ئاھ ئايال، ئاخىرى يولۇچى شامال
ئاھ ئايال، ئاخىرى بىر دۆۋە خىيال...
ئايالغا نېمانچە بېرىمەن قەسەم
بۇ قەسەم قورامتاش، سۇدا ئاققان سال؟
ئايالغا ئالدىمنى قىلدىم مەن مانا
گويىاكى خىيالغا يۇزلەنگەن مىسال.
بىر ئايال تېنىمنى جاراڭلاتقاندا
توزۇدى جېنىمدىن يەنە مىڭ ئايال...

2009 ـ يىلى 31 ـ دېكابىر، خوتەن

ئايال ياكى شامال

كىندىكىدىن باش باھارنىڭ ئىللىق ئېقىنلىرى ئېقىپ تۇرىدۇ
ئالقىندا ئاتەش ھەۋەسلەرنىڭ قۇرىغان شاخلىرى كۆيۈپ تۇرىدۇ
بارماقلىرى ئارىسىدىن ئۆلۈمنىڭ تېز پويىزلىرى ئۆتۈپ تۇرىدۇ
كىرپىكلىرىنىڭ ئارقىسىدا ئاي ۋە قۇياش ئۇنى نۆۋەت بىلەن
كۈتۈپ تۇرىدۇ
ئىككى پۇتى ئىككى دەريادەك ئىككى سايغا ئۆركەشلەپ ئاقىدۇ
ئىككى قولى ئىككى ئەتىرگۈلدەك بەس - بەس بىلەن ئېچىلىپ
تۇرىدۇ
ئىككى كۆزى ئىككى ئەزرائىلدەك نۆۋەت بىلەن جېنىمنى ئالىدۇ
ئىككى يۈزى ئىككى ئالۋاستىدەك يۈرىكىمنى تەشۈشكە سالىدۇ
يوشۇرۇنغۇدەك تېنى بولسا كاشكى
يالىڭاچ بولغۇدەك كىيىمىمۇ يوق...
ئۇ نېمىشقا ئىسمىمنى سوراپ
مېنى يىرىم كېچىگە قىلىدۇ شەرەت؟
قاپقارا چاچلىرى
يالغۇزلۇقۇمغا بېرىپ مۇھەببەت...

2010 - يىلى 4 - يانۋار، خوتەن

سۆگەككە ئويۇلغان تەكلماكاندۇر

كەلمگن سرىمنىڭ گۆرۈستانىغا
گۈلخاندەك لاۋۇلدا جەھەننەم بىلەن.
ئۆلۈكۈم باغرىڭدا كەتسمۇ سېسىپ
جىنلارنىڭ تويىدا سالمغىن سۇرەن.
نە كېتەي، كەتمەسمەن ئۆزۈمدىن ھېچۋاق
بۇ كەڭرى جاڭگالدا ئىنساندىن يىراق.
ئازابتەك بىر قىزنىڭ ئاپپاق كۆكرىكى
بىر قاياق ھاياتقا قوزغار ئىشتياق.
سۆگەككە ئويۇلغان تەكلماكاندۇر
گۆش بىلەن چىڭدالغان قاراڭغۇ خيال.
قۇرىغان تومۇردا ئاققىنى تارىم
بەدىنى ئۆزىدىن ئاشمىغان ئايال.
كىرلەشكەن كۆڭلگە ياغماقتا يامغۇر
كۆز ياشتۇر سېسىغان ئەسەبىيلىكتە.
ئاپپاق ۋە يېگانە بىر تال چاچ كەبى
ئالۋاستى روھمدا يىغلايدۇ ئەنە.
مۇھەببەت جېنىمنى ئالدىڭغا قويدى
ئالساڭ ئال، لېكىن مەن ئۆلگۈچە توختا.
كۆيۈنمە، ياريمنى مەن ئۆزۈم تاپاي

سەن ئۇنىڭ بىغۇبار كۆڭلىگە ئوخشا.
ئاخىرى زېمىندا ئاشۇ يار پەقەت
شۇ ئېگىز ئاسمانغا بولىدۇ شوتا،
ئېھ، ئاشۇ تەڭداشسىز شوتا بىلەن مەن
بىر ئازدىن، بىرئازدىن يېقىنلاي ساڭا.

2010 ـ يىلى 6 ـ يانۋار، خوتەن

قاندۇراي، جانانىم پەقەت سەن بىلەن

ئاسمانىنىڭ قەرىگە قاناتلىرىمنى
ئىشقىنىڭ پەيزىگە پەريادلىرىمنى
ئۆلۈمنىڭ سۈيىگە ھاياتلىقىمنى
قاندۇراي، جانانىم پەقەت سەن بىلەن.

يېقىندا كۆرۈنگەن يىراقلىرىمنى
كۈللەرگە كۆمۈلگەن پىراقلىرىمنى
زۇلمەتكە مۆكۈنگەن چىراغلىرىمنى
ياندۇراي، جانانىم پەقەت سەن بىلەن.

يۇزۈمنى قىزارغان گۈلى رەيھانغا
كۆزۈمنى سۈزۈلگەن يورۇق ئاسمانغا
سۆزۈمنى لاۋۇلداپ تۇرغان گۈلخانغا
قاندۇراي، جانانىم پەقەت سەن بىلەن.

تېنىمنى ھەۋەسنىڭ تىپرلىشىغا
جېنىمنى ئەجەلنىڭ پىچىرلىشىغا
روھىمنى تەڭرىنىڭ شۇڭىرلىشىغا
قاندۇراي، جانانىم پەقەت سەن بىلەن!...

2010 ـ يىلى 13 ـ يانۋار، خوتەن

يىڭنە تۆشۈكىدىن ئۆتكەن كارۋانلارنىڭ مەنزىلى

داپ ھالقىسىدىن ئۆتكەن ئەسەبىي زامانلار مۇقاملارنىڭ
نەغمە ـ ناۋاسىدا
باش سۆڭەكلىرىدىن ياسالغان قەدەھلەر تەكلىماكانلىق
جىنلارنىڭ قولىدا
ئۇستىخان ـ سۆڭەكلەردىن پۈتكەن سارايلار ئەرۋاھلارنىڭ
ئاسمانىدىكى كەپسى
...
يىڭنە تۆشۈكىدىن ئۆتكەن كارۋانلارنىڭ مەنزىلى قەيەردە؟
بۇ كارۋانلار ئەنە شۇنداق ئەڭ كىچىك تۆشۈكلەردىن ئۆتكەنمۇ؟
بۇ كارۋانلار ھېلىمۇ يىڭنە تۆشۈكىدىن ئۆتۈۋاتامدۇ؟
بۇ كارۋانلارنىڭ يىڭنە تۆشۈكىدىن باشقا ماڭغۇدەك يولى يوقمۇ؟
بۇ كارۋانلار ئانام كېيىملىرىمنى يامىغاندا
ياكى خوتۇنۇم كەشتە تىكىۋاتقاندا يىڭنە تۆشۈكىدىن ئۆتكۈزگەن
يىپمۇ؟
بۇ كارۋانلارنىڭ كارۋان بېشى ئايالمۇ؟
ئاھ، خۇدا!...
كىتاب ۋاراقلاشلار نەقەدەر قورقۇنچلۇق؟
يالىڭاچ قالساممۇ مەيلىكى
ئەجدادلارنىڭ ساراڭلىقىغا بىر ئۆمۈر بەدەل تۆلىمەيمەن

ئۆيۈمدىكى بارلىق يېڭىنە تۆشۈكلىرىنى تىندۇرۇۋېتىپ
بۇ كارۋانلارنى بىپايان ۋە داغدام يولسىزلىققا باشلايمەن
چوقۇم شۇنداق قىلىمەن...

2010 ـ يىلى 13 ـ يانۋار. خوتەن

چېچىڭنىڭ ئىللىق ۋە نەمخۇش يامغۇر ھاۋاسى

چېچىڭنىڭ ئىللىق ۋە نەمخۇش يامغۇر ھاۋاسى
مېنى باھار قارلىغاچلىرىدەك پەس ئۇچۇشقا مەجبۇر قىلدى
كۆكسۈڭنىڭ لىغىرلاپ ئاققان شوخ دولقۇنلىرى
مېنى تېخىمۇ شوخ قىرغاق بولۇشقا مەجبۇر قىلدى
لېۋىڭدىكى توسقۇنسىز رەڭ تۇزەپ تۇرغان مۇھەببەتنىڭ
گۈل ـ چېچەكلىرى
مېنى مىسلىسىز مەجنۇن كېپىنەك بولۇشقا مەجبۇر قىلدى

ئىككى قولۇڭنىڭ ھەممە بارماقلىرى
ئالقىنىمدا ئەتىرگۈلگە ئايلاندى

بىزنى ئۇچراشتۇرغان تەقدىر
مۇھەببەتلىك تەقدىر بولمىسا
بىزنى بىر ـ بىرىمىزگە باشلارمىدى؟
بىزنى ئۆز ـ ئۆزىمىزدىن سۇغۇرۇپ ئېلىپ
بىر ـ بىرىمىزگە تاشلارمىدى؟!...

2010 ـ يىلى 13 ـ يانۋار، خوتەن

قاناتلىرى سيلانغان ئاسمان

سۇنۇپ كەتكەن چۇش قاچسىدا
زەھەر ئىچكەن مەغرۇر ئارسلان.
بۇلۇتلارنىڭ يوپۇرمىقىدا
قاناتلىرى سيلانغان ئاسمان.

تاغدىن تاغقا تارتىلغان ئاۋاز
ئۇمىد ئۈزگەن دەريادىن دەريا.
قيامەتنىڭ ھارۋىسى بىلەن
بۇ دۇنياغا كەلگەن ئۇ دۇنيا.

ئۆلۈملەرنى تەكرار ھۆل قىلىپ
يامغۇر ياغقان مۇھەببەت پەسلى.
كۆزلىرىنى چىراغقا تىككەن
زۇلمەتتىكى قۇياشنىڭ نەسلى.

ئېھ كارىۋىتىم، ئاستىمدىكى ئات،
جنازىدەك قۇپقۇرۇق ئارمان.
چۇشلىرىمدە پۇلاڭلاتقان قول
ئايالدىكى مۇنبەت قەبرىستان.

2010 ـ يىلى 18 ـ يانۋار، خوتەن

جانان چىنلەر...

كۆلكسىدىن جانان چىنلەر
چېقىلىشقا تەييار ھەرقاچان.
ئۆلۈمنىڭ ئالدى ـ كەينىدە
ھېچكىم تىرىك ياشاپ باقمىغان...
دالىلارنىڭ يۈلتۈز چۈشىدە
ئۇنۇپ چىققان ئات تۇياقلىرى،
جاننىڭ تەڭرى شامالىلىرىدا
شىلدىرلىغان يوپۇرماقلىرى...
ئېھ مۇزىكا، قاناپ كەتكەن قان
قانغا قاراپ ئېچىلغان رەيھان،
قاپقاراڭغۇ سۈكۈت ئالدىدىن
قول تۇتۇشۇپ ئۆتكەن قەبرىستان...
ماشىنىلار تۆمۈر بولغانغا
توختىماستىن قىلغان پۇشايمان،
مۇھەببەتنىڭ قاتىللىقىغا
ئىشەنمىگەن بىرەرمۇ ئىنسان...
دەرەخلەرنىڭ سالام ـ سائىتى
ئىشك چەككەن مىسكىن قىيامەت،
ئايال بىلەن كارىۋاتتىن كېيىن

قۇرۇپ كەتكەن چەكسىز تەبىئەت...
ئېھ، ئاخىرقى تەنھا قوشاقچى
قۇرۇپ كەتكەن ئەسەبىي دېڭىز،
شېئىر ئۇچۇن مەڭگۈلۈك بولۇپ
كەلمەيدىغان، كەتمەيدىغان قىز...

2010 ـ يىلى 19 ـ يانۋار، خوتەن

گۈلنى پىنھان، غۇنچىسىن قات ـ قات قىلۇر

گۈلنى پىنھان، غۇنچىسىن قات ـ قات قىلۇر،
بۇلبۇلى بىچارىنىڭ كۆڭلىنى ناشاد قىلۇر.
قاشىدىن ئەگىپ ئۆتەر ئايمۇ مۇئەللەقتىن چۈشۈپ
لەۋلىرىدە مەيۇ ـ مەيخانە ھامان پەريات قىلۇر.
ساچىنىڭ بوستانىدا ئوتلار كېيىك
كىرپىكىن قاقپ نۆۋەر جاللات قىلۇر.
ئۆلگىلى ياتسام ئۇنىڭ قۇچاغىدا
بىر كۈلۈپ ئەجەلنى ئۇ بەرباد قىلۇر.
نە قىلاي بۇ جان بىلەن جاھاننى مەن؟
بىر ـ بىرىگە ئىككى ئالەمنى يەنە ئۇلپەت قىلۇر.
ئاھ، بۇ دەردىم كىمگە ئېيتاي، بىلمىدىم.
تەڭرىمۇ ھەم ئىشق ئۈچۈن خىزمەت قىلۇر.

2010 ـ يىلى 22 ـ يانۋار، خوتەن

قارا كۆز هوي، هوي...

كۆڭلىكىڭنىڭ تۈگمىسىنى سىلىۋالسام بولمامدۇ؟
لېۋىڭدىكى جىنەستىنى ئۈزۈۋالسام بولمامدۇ؟
ئالتۇن ئېتىمنى كۈموش مەپەڭگە قېتىۋالسام بولمامدۇ؟
يوللىرىڭدا غازاڭ بولۇپ يېتىۋالسام بولمامدۇ؟
...
يوپۇرماقنىڭ شىلدىرلىغان ئۆستىڭىنى كەچتىممەن
ئىككى پۇتى ئىككى ياقتا ماڭغان چۈشنى كۆردۈممەن
ئۆلۈمىمنى تا ئۆلگىچە كۈنلەر ساناپ كۈتتۈممەن
كونا تامنىڭ تۆشۈكىدىن ئۆز ئۆيۈمگە كەتتىممەن
تاماللاردىكى ئەرۋاھلارنىڭ چىرىغىدا ئۆچتۈممەن
ھەممە ئەرلەر بىر ئايالغا كىرىپ كەتكەن ئىشىكتىن
سۈغا قاراپ قۇرۇپ كەتكەن تەلپۈنۈشنى كۆردۈممەن...
قارا كۆز، هوي، هوي...

2010 ـ يىلى 28 ـ يانۋار، خوتەن

لېۋىكىدىكى مۇھەببەت شارابلىرى قاينىشتىن ئىلگىرى

ئېھ دىلبەر
مۇناجاتتىكى ئەتىرگۈلۈڭنى ماڭا بەر!
لېۋىڭنىڭ مۇھەببەت شارابلىرى قاينىشتىن ئىلگىرى
چېچىڭنىڭ قاراڭغۇ كوچىلىرى يورۇشتىن ئىلگىرى
كۆكسۈڭنىڭ ئېگىز ئاسمانلىرى يېقىلىشتىن ئىلگىرى
كىرپىكلىرىڭنى ساناپ ئولتۇراي...
شەپەق كۆڭلىكىڭنى كىيۈاپسەن
دەريا رومىلىڭنى ئارتىۋاپسەن
تۇمان ئۇزۇكۈڭنى سېلىۋاپسەن
بارماقلىرىم ئارىسىدا كېتىۋاتسەن
قاراڭغۇ جىلغىدا ئۇچرىشايلى
ئاسمانىنى دېرىزىدىن تاشلىۋېتەيلى
ئارىمىزدىكى تۆمۈر ھاۋانى
ئۆلۈمدەك مەرھەمەتنى
يامغۇردەك شەپقەتنى
پاك ـ پاكىزە ئادالۇبتەيلى...
غەزەلدىن چىققان قەلەندەر
قاپىيە لۇغىتىدىن كەلگەن شائىر
بىزنى تونۇيالمايدۇ.
قەبرىلەرنى سۈپۈرۈۋېتىمىز

تۇپراق بىزنى تاپالمايدۇ.
جېنىمىزنى بىر يېقا تىزىمىز
ئەجەل بىزنى ئايرىيالمايدۇ...
سۆيمەك بولساڭ قۇچاقلا ئاۋۇال
باغرىڭدىكى تەكلىماكاندا
توغراق بولۇشقا تەييارمەن.
بوران بولساممۇ مەيلى
مۇقاملىرىڭنى جارانلىتىمەن.
سوغۇق ئوچاقلارغا ئوت قالايمەن
مۇھەببەتلىك قىسقا ئۇچۇرلاردىن
ئەسەبىي شېئىرلاردىن
يىغانلىق ناخشىلاردىن
مېنى قۇچقىڭغا ئېلىپ
جېنىم چىققۇچە ساقلاپ تۇر
ئاسمانغا چىقىپ كېتىشتىن ئىلگىرى
قاناتلىرىمنى پەرلىۋالاي
سېنىمۇ ئاسمانغا ئېلىپ كېتىمەن
قۇچقىڭدا
چەكسىز لىشىۋاتقان ئاشۇ ئاسمانغا!...

2010 ـ يىلى 28 ـ يانۋار، خوتەن

يېنمدا ئولتۇر

يېنمدا ئولتۇر
ساڭا
ئۆمرۈمنىڭ ئوتتۇز توققۇزىنچى بېتىدىكى قۇياش ئولتۇرغان
ئورۇندۇقنى
ئاسماندىكى بېشىمنىڭ يەردىكى پۇتۇمغا يېقىنلاپ كېلىۋاتقانلىقنى
ئۆلۈمىمنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدىن بىر تۆشۈك ئېچىپ قويغانلىقىمنى
ئاشۇ تۆشۈكتىن
سېنىڭ جاھالىتىڭنى ماڭاتقانلىقىمنى سۆزلەپ بېرەي...
يېنمدا ئولتۇر
ساڭا
سەن شاراب ئىچكەن چۈش قاچىسىنىڭ مېنىڭ تېنىم ئىكەنلىكىنى
لېۋىڭدىكى قىپقىزىل جىنەستىلەرنىڭ لەۋلىرىمدىكى باغدا پىشقانلىقىنى
بارماقلىرىمنىڭ ھەر بىر تال چېچىڭنى بېقىپ چوڭ قىلغانلىقىنى
سۆزلەپ بېرەي...

2010 ـ يىلى 29 ـ يانۋار، خوتەن

بولغن قەبرەم ئۈستىدىكى ئاي

بىرەر قېتىم ئۆلتۈرۈلەي مەن
تاشقا سۈرگۈن قىلمىغىن مېنى.
يەر تەكتىدە چىرىپ كەتسەممۇ
ئاسمانلاردىن ئىزلەيمەن سېنى.
مەن يېقىلغان سېنىڭ ئاسمىنىڭ
ئەينەكلەردە توختىمايدۇ ھېچ.
جەستىمنىڭ خانىقاسىدا
ئىخلاس بىلەن چاقنايدۇ قىلىچ.
بولغن قەبرەم ئۈستىدىكى ئاي،
بولاي ساڭا زۇلمەت پەلەمپەي.
دەسسەپ ئۆتكىن مېنى بىر ـ بىرلەپ،
يۈرىكىمگە دەسسىگىن، ھەي ـ ھەي!...

2010 ـ يىلى 8 ـ فېۋرال، خوتەن

تاشلار ئۆلۈپتۇ...

سايغا بارما، تاشلار ئۆلۈپتۇ
دەريالاردا سۇلار ئۆلۈپتۇ.
ئۆلۈپ كەتكەن نۇرغۇن كىشىلەر
جەھەننەمدە مېنى كۆرۈپتۇ.
دەھشەت بىلەن مۇقام چالمەن
يالقۇنلايمەن، ئۆچۈپ قالمەن.
ماڭا كەلمە، مەندە مەن يالغۇز،
ساڭا كەتكەن كۆڭلۈم ئۆلۈپتۇ.

2010 ـ يىلى 8 ـ فېۋرال. خوتەن

ياره‌ي...

ـــ مەرھۇم مۇھەممەتئىلى مۇھەممەتئىمىن خاتىرىسىگە

سېنى ئۆلۈپ كېتەر دەپ كىممۇ ئويلىغان
تۇمان شارقىراتمىسىنى بىللە بويلىغان
گۈللەر تۇرمىسىدىكى قاراۋۇللار
تەن ئىچىدىكى پىنھان ھۇجرىلار
ئۆلمەس ئادەمنىڭ ئىسمىدا ئېدىڭ
سەۋر قىلايلى
جەننەت دوزاختىن كېيىن دېدىڭ...
چۈش كۆرمىگىلى ئۇزۇن بولدى
ئۇزۇن بولدى ئەركىلىمىدى
قۇچقىمدا ئاينىڭ بالىسى...
ياره‌ي
بۇ جان كىمگە كېرەك ئىكەن؟
ئاپاق قارلاردىن چاپان كېيىمەك ئىدىم
يۇمشاق توپىلاردا يۇمۇلاپ يۇرمەك ئىدىم
يۇمۇلاق تۇڭلۇكلەردىن يارنى كۆرمەك ئىدىم
ياره‌ي
بۇ جان كىمگە كېرەك ئىكەن؟!

2010 ـ يىلى 9 ـ فېۋرال، خوتەن

نەي ئۇنى

قاراڭغۇ ئاسمانلار مېنىڭ ئاسمىنىم
يېگانە يۇلتۇزلار مېنىڭ يۇلتۇزۇم
ھەسرەتلىك يامغۇرلار مېنىڭ كۆز يېشىم
شاد ـ خۇرام ناخشىلار مېنىڭكى ئەمەس...

ئىشكىم ئالدىدا قىرىقنىچى قىز
مەن شۇنداق قاراقچى قىرىق بىرىنچى.
باياۋان بېشىمدىن تاپىنىمغىچە
مەن شۇنداق مەڭگۈلۈك تەنھا يولۇچى.
ئۇستۇمدە بىر ئەسكى چاپان ئولتۇرۇر
ئىچىدە ئاداشقان زامان ئولتۇرۇر.
جېنىمنىڭ ئۆيىدە جانان ئولتۇرۇر
روھىمغا يۆگىشىپ چايان ئولتۇرۇر...
مەن شۇنداق بىر ئۆلۈم، تىرىلىپ قالغان
مەن شۇنداق بىر مۇقام، ئۆلۈكلەر چالغان
مەن شۇنداق بىر يالغان
ئالەمگە ھاياتلىقتەك چەكسىز تارالغان...

2010 ـ يىلى 11 ـ فېۋرال، خوتەن

بىرلا ئۆلۈمدۇر

مۇھەببەت بىرلا ئۆلۈمدۇر
ئېتىقادىمۇ بىرلا ئۆلۈمدۇر
سۈنىڭ قاتتىق ئېتىقادىمۇ
تاشنىڭ يۈمران مۇھەببىتىمۇ
خاتىرىلىنەر بىرلا ئۆلۈمدە

ماڭا كېلۈر بىر ئايال سىياق
ماڭا كېلۈر ۋەتەنگە ئوخشاپ
ماڭا كېلۈر شېئىرىڭ يوچۇن
پەلسەپەڭ تېرەن مەنىلىك
لېكىن بىرلا ئۆلۈم ئۇ ئاخىر!

2010 ـ يىلى 11 ـ فېۋرال، خوتەن

ئون كۈنلۈك ئاينىڭ ئون بىر ناخشىسى

1

يورۇق بولۇشۇم ياپراقلارغا بېزەك ئاسماقچى،
بۇغدايلىقتىكى چېكەتكىلەرگە ساز ئۆگەتمەكچى.
كۆپكۆك قاناتلىرىنى يېيىپ كەك ئاسمان،
تېخىمۇ كەڭ ئاسمانلارغا ئۇچۇپ كەتمەكچى.

2

سۆيگەن يارىغا ئوخشىتىپ
ماڭا كىم قوشاق قاتىدۇ؟
يۇمۇلاق ئىشكىنى ئېچىپ قويدۇم...

3

مازار چاشقانلىرى بىلەن مايماق خادىلار،
يېتىم قەبرىلەر ۋە شەددە ـ بايراقلار.
يالقۇنلار ئارقىسىدا ئوينار ئۇسسۇل،
يالىڭاچ بولۇپ قاشاڭ ئەرۋاھلار.
ئۆلۈكى ئارقىسىدىن قوغلاپ ماڭغانلار،

جېنى تۇمشۇقىدىن ماراپ تۇرغانلار،
قەبرىستان سۈكۈتىنى ئىلىك ئالغانلار...

4

شامال قاناتلىرىنى يوپۇرماقلارغا تەككۈزۈپ قويدى،
بۇلۇتلارنىڭ كۆز يېشىنى بىر قەدەھ ئىچكۈزۈپ قويدى.
ئەتىگەنكى دەريالار كەچتە كۆرۈنمەس،
جان چىقىپ بولمىغۇچە ھەركۈنى ئۆلۈۋېرىپ بىلىنمەس،
ئالار پەرىشتىلەرنىڭ كاللىسىنى،
توختاپ ـ توختاپ داۋام قىلغان تىرناقتىكى جاللاتلار.

5

كارىۋات چېپۇبرىپ ئادەمسىز دالىدا توختىدى
يالىڭاچ تېنىمنى سلاۋاتقان يوتقانمۇ
تەمبۇر چېلىۋاتقان مۇقامچىنىڭ بارماقلىرىغا ئوخشىدى...
قار ئۇچقۇنلىرىغا شەيدا جەھەننەم
تەڭرى تاغلىرىدەك كۆركەم
تەڭرى تاغلىرىدەك ئېگىز ئەمچەكلەر...

6

يۇقىرىدىكى سۈكۈتتىن تۆۋەندىكى سۈكۈتكە تامچىلاۋاتقان
ئاۋاز
بېشىمنىڭ باش تەرىپىدىن ۋە ئايىغىمنىڭ ئاياغ تەرىپىدىن
باشلانغان يولدا
بىزنى ئۇچراشتۇرۇپ قويۇپ غايىب بولدى...

تەڭرى بۇرۇنقىدۇر، ئادەملەرمۇ بۇرۇنقى
كېيىن ھەم تەڭرى بولار، ئادەملەرمۇ كېيىنكى...

7

توڭغان غېرىبلىق كوچىدا قوتۇر ئىتتەك دۈگدىيىپ تۇرىدۇ
ئوچاقتا دوزاخ
دەرەخلەر شاخلىرىنى دۇئاغا كۆتۈردى
دەريا قاتتىق ئازابتىن غاراسلاپ كەتتى...
دائىم يولنىڭ تېشىدا ماڭىدىغان ئادەم
نېمە دەپ يولغا كىرگەندىمەن؟!

8

قولۇمدا بىر ۋاراق ئاپپاق قەغەز
قەغەزدە
مەن سولانغان تەن تۇرمىنىڭ يوشۇرۇن ئىشىك - دېرىزىلىرى...

9

تۆڭلۈكلەرنى مارايدىغان
دېرىزىلەردىن قارايدىغان
ئۇيقۇدىكى جاناننىڭ يۈزلىرىنى سىلايدىغان
بەھايا ئوغرى...

10

گۈگۈم قىپقىزىل شارپىسىنى غەربىي تاغدىكى قارا تاشنىڭ
ئۈستىگە تاشلاپ قويدى

چىرقىراق جىنلارنىڭ ئالا گەدەن، باشلىرىنى قاشلاپ قويدى
چوڭ كوچىدا بىر بۇزۇق ماشىنا قېچىۋېتىپ ئارقىسىغا قاراپ قويدى
مېنى كۆردىمۇ يوق، بىلمەيمەن
مېيىت ئۇزاتقۇچىلار قەبرىستانلىققا بارىدىغان يولنى تاپالماي
ئېزىقىپ قالغاندا

پۇلنىڭ ئىشىكىنى پەم بىلەن ئاچتىم
پەم بىلەن
ئۇنىڭ ھەممە بىساتلىرىنى ئوغرىلاپ قاچتىم..

11

قۇشلار سەيلىگە كەتكەن جىمجىت ئورماندا
قانات قېقىشنى ئۆگىنىۋاتقان يوپۇرماقلار...
ئۆلۈشتىن ئىلگىرىكى شانلىق ھاياتى
ئۆلگەندىن كېيىن ياتىدىغان تاۋۇتى
يىغلايدىغان قاچسى
كۈلدىغان قاپىيەسى
كېتىدىغان خەتلىرى
قايتىپ كېلىدىغان دەپتىرى...
ھەممە نىمىسى تەييار بىركىشى
ئاشۇ ئورماندا...

2010 ـ يىلى 12 ـ فېۋرال، خوتەن

چۈشۈمنىڭ مېنى سەيلى قىلدۇرىدىغان ۋاقتى

چۈشۈمنىڭ مېنى سەيلى قىلدۇرىدىغان ۋاقتى
تاڭ سەھەردىكى ئادەم ئۆلىدىغان چاغدۇر

شارقىراپ يېغىۋاتقان يامغۇردا
ئىشكىلەرنىڭ مۇلايىمغىنە چېكىلىشلىرى...
كونا تۆگمەندىن قايتقان جىننىڭ
بېشىنى تەرەپ ـ تەرەپكە ئېتىپ يۇگرەشلىرى...
ئۆلۈپ كەتكەن ماتېماتىكا ئوقۇتقۇچۇم قادىر روزى
ياشاۋاتقان ئەبەدىي ساتىراچ
قوغۇنلۇق يولىدىكى خوتەن ۋە قەشقەر
ئۇچۇپ كېتىۋېتىپ قاناتسىز ئىكەنلىكىم يادىمغا كېلىپ
كۆك قەرىدىن موللاق ئېتىش
يالىڭاچ ئىكەنلىكىمنى تۇيۇپ قېلىپ چوڭ بازاردىن كۆزۈمنى
يۇمۇپ قېچىش
بىرنەچچە يىلدىن كېيىن ئالدىمغا كېلىدىغان ئىش
قىيامەتنىڭ ئاسمانىدىن كېلىدىغانلىقى
ناتونۇش ئايال...

2010 ـ يىلى 12 ـ فېۋرال، خوتەن

مۇڭ - زار...

مەغرۇر چاقماقلارغا كۆكسۈمنى ياقتىم
ئاسمان دەشتلىرىدە بولۇپ غەزەلخان.
ۋۇجۇت دەپتىرىدىن بىر ۋاراق ئاچتىم
ئۆلۈم مەرىپىتىگە ياندۇرۇپ گۈلخان.
سەھەر ئەينەكلىرىنىڭ گۈلشەنلىرىدەك
جېنىم بارماقلىرىدا رەڭگارەڭ ئەجەل.
ياڭرار تەقدىر ئەزەلنىڭ كىشەنلىرىدەك
ھەر بىر تۇكۇمدىن تۇمەنمىڭ غەزەل.
سۇنۇق قۇياشنى ئالقانغا ئالدىم
ئوتنىڭ رەھنەماسى دوزاختا قالدى.
جاننىڭ جانانىنى قوينۇمغا سالدىم
كۆزلىرىم يۇلتۇزلارغا نۇر بېرىپ تالدى.
كۆڭلۈم سەھراسىدا قاۋايدۇ ئىتلار
روھ جاڭگىلىمدا ياردار بۆرە.
تېنىمنىڭ قۇرۇپ كەتكەن تەكلىماكانىدا
تۇرىمەن توغراقلاردەك يىل بويى ئۆرە...

2010 - يىلى 15 - فېۋرال، خوتەن

ئەتىر كۆڭلىكىنى يامۇالغان قىز

ئاسمان يېقىلغاندا چېچىلغان يۇلتۇزلارنى
بوينىغا مارجان قىلىپ ئېسۋالغان قىز،
يەر تەۋرىگەندە غۇلاپ چۈشكەن ئىمارەتلەرنى
قارا ئاغۇ قوشاقلىرىغا قېتىۋالغان قىز،
جەسەتلەرنى يېڭىگە ئۆتكۈزۈپ
ئەتىر كۆڭلىكىنى يامۇالغان قىز،
بىھوش لەززەتلەرنى كىرپىك قىلىچىدىن ئۆتكۈزۈپ
كۆز ياش قامچىلىرىدا ئاتالارنى ھەيدەپ
كۆزۈمنىڭ قېيا ئوچۇق ئىشىكىدىن
خلۇەت چۈشلىرىمگە كىرىۋالغان قىز...

2010 ـ يىلى 17 ـ فېۋرال، خوتەن

سەن ئۆزۈڭ سۆيۈپ قوي، سەن ئۆزۈڭ...

يىغلاپ قەبرىستانلىقنى نۇرغا تولدۇردۇم
شەددە ـ بايراقلارنى لەپىلدەتتىم
ئېگىز قەبرە خادام
كېچىدە تۇلۇن ئاينى پەرۋانە قىلدى...
بىراق
قاراڭغۇ ۋە جىمجىت گۆرۈمدە
كارىۋاتمۇ يوق، جىن چىراغمۇ يوق
تېۋىش يوق، چېكىلگۈدەك ئىشىكمۇ يوق
تورۇستىن ساڭگىلاپ تۇرار يالغۇزلۇق
قەلبىم تەڭرىگە ئاز قالدى
يوق بولۇشۇمغا ئاز قالدى
تىنىم تۇگىدى
پەقەت ساڭا تەلمۇرگەن لەۋلىرىملا قالدى
سەن ئۆزۈڭ سۆيۈپ قوي، سەن ئۆزۈڭ...
ئەي سۆيگۈچى قىز، ئەي سۆيگۈچى قىز!...

2010 ـ يىلى 17 ـ فېۋرال، خوتەن

ئادا

قۇياش، ئاي ھەم يۇلتۇزلارنى ئاسمانلارغا تاپشۇردۇم
جانۇ ـ تەن ھەم جاھانلارنى جانانلارغا تاپشۇردۇم
نەغمە ـ ناۋا، ئىشرەتلەرنى ئايۋانلارغا تاپشۇردۇم
باش ـ پاناھسىز خەلقلەرنى سۇلتانلارغا تاپشۇردۇم
ئادەمسىز چۆل، ئورمانلارنى ھايۋانلارغا تاپشۇردۇم
يالغۇز، غېرىب تەڭرىنى مەن ئىنسانلارغا تاپشۇردۇم...

2010 ـ يىلى 21 ـ فېۋرال، خوتەن

مەن ئۆزۈمدىن كەتمەكچى بولسام

مەن ئۆزۈمدىن كەتمەكچى بولسام
جەننەت، دوزاخ ئارىسىدا مەن...

چىرقىرىشار ئالۋاستىلىرى
ناخشا ئېيتار پەرىشتىلىرى
قىرغىن قىلار دەل ـ دەرەخلەرنى
قەلبىمدىكى يېرىم كېچىدە...

ئاز قالغاندا قۇياش بولماقتا
ئۆچۈپ قالغان قارا چىراغقا
كېپەن يېپار قاپقارا ئاسمان...

مەن ئۆزۈمدىن كەتمەكچى بولسام
ئەجەل ئاتلىق ماشىنا بىلەن...

2010 ـ يىلى 21 ـ فېۋرال، خوتەن

سۆيۈشۈشنىڭ ئەڭ ياخشى پەيتى

ئالقانلارغا كىرگەندە ئۆلۈم
چاچرىغاندا يۈرەكلەرگە چوغ...

ئەينەكلەردىن چىققاندا ئاسمان
قارا چاچلار بولغاندا مەجنۇن...

كېپەنلەرنى يىرتقاندا ناله
بارماقلاردىن قوپقاندا مۇقام...

غايىب بولۇپ قۇياش توساتتىن
ئىككى دۇنيا قۇچاقلاشقاندا...

ماشىنىلار، ئېگىز بىنالار
كوچىدىلا ئۆلۈۋالغاندا...

يالىڭاچلاپ قىزىلگۈللەرنى
ئۈسسۈل ئويناپ كەلگەندە باهار...

2010 ـ يىلى 21 ـ فېۋرال، خوتەن

كۆيۈۋاتقان مېنىڭ يۈرىكىم

كۆيۈۋاتقان مېنىڭ يۈرىكىم
مۇزلاپ قالغان مسرالرىم ھەم،
دېڭىزدىكى مېنىڭ يايلىقىم
سوۋۇپ كەتكەن خۇنۇك جەھەننەم...
ئاستا ـ ئاستا چىقۋاتقان جان
ئاستا ـ ئاستا كېتىۋاتقان مەن،
بارماقلىرىم چېلىۋاتقان نەي
كۆك بۆرىدەك ھۇۋلاۋاتقان تەن...
پايانى يوق ئاپپاق كارىدور
ھالسىزلانغان كېسەل كارىۋىتىم،
ساڭگىلىتىپ پۈتىنى گۆرگە
چۆچەك ئاڭلاپ ياتقان جەستىم...

2010 ـ يىلى 21 ـ فېۋرال، خوتەن

... چۆلدىن كېلىمەن

قۇرۇپ كەتكەن چۆلدىن كېلىمەن
ساڭا بىر دەريا سۆيگۈ بېرىمەن.
قاپقاراڭغۇ تۈندىن كېلىمەن
ساڭا بىر ئاسمان يۇلتۇز بېرىمەن.

مەيىن شامال مېنىڭ تىنىقىم
ياپراقلىرىڭ شىلدىرلىغاندا.
ھېچكىم ئاياغ بېسىپ باقمىغان
يۇرىكىڭنىڭ قەلەندىرىمەن.

تۇختىماستىن تۇرغان لاۋۇلداپ
دوزاخلارنىڭ بىرى مەن تۇرسام،
سەلتەنەتلىك ئىشقىڭدىن قايتسام
جەننەتلەرگە قانداق كىرىمەن؟!...

2010 ـ يىلى 23 ـ فېۋرال، خوتەن

ئۇيغۇر كتاب توربېكىتى www.uyghurkitap.com

سۆيگۈ بىزنىڭ ئىللىق ئۆيىمىز

ئەمدى بىزگە تەنلەر بايراۋان،
ئەمدى دىللار يامغۇرلۇق ئاسمان.
يۈرەكلەردە تەمبۇر ناۋاسى
دەھشەت مۇقام بۇ تىمتاس جاھان...
ئۆلۈكىمىز قۇچقىمىزدا
يورۇق گۆرمىز بىر - بىرىمىزگە.
جەننەتلەرنى تاشلاپ كېلىمىز
سۆيگۈدىكى ئۆز ئۆيىمىزگە.
بارماقلىرىم قاندۇرار سۇغا
چېچىكىدىكى مەختۇمسۇلانى.
بوران بولۇپ كېزەرمەن ھەيۋەت
تېنىكىدىكى شۇ كەربالانى.
بۇ ئالەمدە سېنى بار دېدى،
چىقتى تەڭرى ئېگىز ئاسمانغا.
ئۆزى كىرىپ يوشۇرۇندى ھەم
ساڭا بەرمەك بولغان بۇ جانغا.
ئەتراپىمىز قورشالغان تامام
ماشىنىدەك ئالدىراش ئادەم،
پۈتكۈل ئايال سېنى بار دېدى
غەرق بولدى ساڭا ھەممىسى...

2010 - يىلى 25 - فېۋرال، خوتەن

قەسەملىرىم ئىشىك ئالدىدا

قەسەملىرىم ئىشىك ئالدىدا
يىغلاپ قايتتى يۈرەكتىن پىچاق.
يالغۇز قالغان ۋىسال ئاخشىمى
يۈلتۇزلاغا قىلماقتا چاقچاق.
نېمە دېگەن ھەسرەتلىك شېئىر
يول بويىدا تۇرغان تېرەكلەر.
ماشىنىلار ئېلىپ قاچماقتا
تولغان كاسا، يۈمران ئەمچەكلەر.
بىنالاردا شاراقلايدۇ پۇل
ئۆلتۈرۈۋەت!... دەيدۇ ناخشىلار.
ياشىيالماي كەتمەكتە قېچىپ
بۇ دۇنيادىن بارچە ياخشىلار.
شاراب قۇي ئەي... تەڭرى ئۈچۈن قۇي
شاراب قۇي ئەي... ئادەم بولغانغا.
ئۆلۈكۈمنى ئۆزۈمگە قالدۇر
تېرىكمنى قىرىق يالغانغا...

2010 ـ يىلى 26 ـ فېۋرال، خوتەن

مەن سېنىڭ باشپاناھىڭ دېگىنىمچە...

تۇن شامىلىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر ۋارقىدىن
ئۆمۈلەپ چىقىپ باغرىڭغا كىرىمەن.
ئېقۋاتقان ئەتىرگۈلنىڭ قورام تاشلىرىدىن
يىرىلىپ سېنىڭ قۇچىقىڭغا كىرىمەن.
مەن سېنىڭ باشپاناھىڭ دېگىنىمچە
ئايىغىڭغا تىزلىنىمەن...

2010 ـ يىلى 26 ـ فېۋرال، خوتەن

يوپيورۇقتۇر قەلبىمدىكى جاي

يوپيورۇقتۇر قەلبىمدىكى جاي
بەھۇش بولدۇم لېۋىڭدە ئاي ـ هاي
ئالقىنىمدا ئاتەش چېچەكلەر
يامغۇر ياغار تەبەسسۇم بىلەن.
چاچلىرىڭنىڭ بۇلۇتلىرىدا
تونۇشمايتتىم سېنىڭ بىلەن مەن.
كۆزۈڭ بىلەن خيال سۇرۇشكە
چاچلىرىڭدا سەۋدايى شامال.
ئۆلۈۋېرىپ تۇغۇلغان دېگەندە
ئىككى دۇنيا ـــ ئەر بىلەن ئايال...
نېمە ئۈچۈن پەقەت ئىككىمىز
نېمە ئۈچۈن سېنىڭ بىلەن مەن؟
قۇچاقلىشىپ ئۆلۈپ كېتىمىز
گويا مۇراد تاپقاندەك ۋەتەن...

2010 ـ يىلى 26 ـ فېۋرال، خوتەن

يېڭى كتاب نۇر يېتكۈسى

شېرىن چۈشلەر پەلەمپىيىدە

باھار بىلەن ۋەسلىگە كەلمىسە
مەن توزارمەن ئېچىلغاندا گۈل.
قەلەندەرلىك تونىنى كىيىپ
باياۋانغا كېتەر بۇ كۆڭۈل.
مۇئەللەقتە يالغۇز ئولتۇرۇپ
بۇ ئالەمگە قارىغاندا مەن
كۆرۈنسەن كۆزۈمگە بىر سەن.
سىمايىڭنى يۈرەككە تېڭىپ
توختىماستىن يۈرەرمەن مېڭىپ
جەننەت ـ دوزاخ ئارىسىدا مەن.
شېرىن چۈشلەر پەلەمپىيىدە
كۆڭلىكىڭنى سالغاندا لەرزان،
كېپىنەكتەك ئۇچۇشار لەپ ـ لەپ
ۋۇجۇدۇڭدىن يەتتە قات ئاسمان.
ئۇزاق ئۆلۈم ئاچچىق شارابتەك
جىمىرلايدۇ سۈپسۈزۈك تەندە.
مەست بوپ قالدۇق ھەر ئىككىلمىز
دۇنيا ھازىر سەندە يا مەندە...

2010 ـ يىلى 26 ـ فېۋرال، خوتەن

باهار كەلگەن ئوخشايدۇ

شېئىرده‌ك بىر قىزغا تەلپۈندى يۈره‌ك
قەلبىمده ئۇسسۇلغا چۈشمەكته جاهان.
ئون ئىككى مۇقامنى قىلماقتا مەجنۇن
تەندىكى جاڭگالدا كېتىۋاتقان جان.
قولۇمنى كۆتۈردۈم، كوچا تاختىسى
بىر قىزغا ئىشاره‌ت قىلماقتا تاڭنى.
چىرايلىق جانانلار قىلماقتا ئەتلەس
شامالغا ئەگەشكەن سەرسان ئاهاڭنى.
شاخلاردا شىلدىرلار مۇلايىم هاۋا
سۇلارنىڭ ئاغزىدىن ئاقماقتا شەربەت.
كۆڭلۈمنى سۆيگۈگە توشقۇزماقتا لىق
ئاياللار تېنىده‌ك مۇنبەت تەبىئەت...

2010 ـ يىلى 1 ـ مارت، خوتەن

ئاھ!!!...

مېنىڭ ئۆلۈمىمنى، مېنىڭ سۆيۈشلىرىمنى
مېنىڭ جاراھەت باسقان ناخشىلىرىمنى
ياۋايى يۈرىكىمنى، ئەسەبىي تالانتىمنى
قايتۇرۇپ بەر
يىرتىم كېچىلەر
پەرىشتىلەر قاۋاپ يۈرەر
ئۇچقۇر ماشىنىلار، ئېگىز ئىمارەتلەر
قىپقىزىل پۇللىرىڭنى ئال
ئۇستۇمدىكى ئاسمانىنى ئېلىۋەت، ئاستىمدىكى يەرنى تارتىۋال
مەندە مەن ياشاۋاتقان شېئىرلار
مەندە مەن سۆيۈۋاتقان جانانلار
مەندە مەن ئۆلۈۋاتقان مەيدانلار
مەندە مەن بولمىغان جاھالەت
مەندە مېنى ئوقۇۋاتقان ھېكايە
مەندە مېنى قوتقۇزىدىغان تەڭرى...

2010 ـ يىلى 1 ـ مارت، خوتەن

قولۇمنىڭ قوللىرى قولۇڭدا قالدى

قولۇمنىڭ قوللىرى قولۇڭدا قالدى
باياۋان لېۋىڭگە يىغلاپ تاشلىدىم.
كۆزۈڭدە كەتتىممەن يالاڭئاياغ
تېنىڭدە تېنىمنى شۇنداق باشلىدىم؛
شامالغا ئەتلەسنى سەن ئۆگەتكەنمۇ،
ئۆلۈمنى ئۆلۈشكە سەن ئۆگەتكەنمۇ؟
بىرىنچى ئاسماندا قۇچقىدىكى
قۇياشنى كۆيدۈرۈپ سەن تۇغەتكەنمۇ؟!...
چېچىڭدا بۇلۇتلار ماڭدى باھارغا
قامچىلار تاراسلاپ تەگدى يۈرەككە.
يامغۇرنىڭ قانىتى چىلىق ـ چىلىق سۇ،
چۈشۈمدە سەن يوقمۇ مەندىن بۆلەككە؟
دەريا، قولۇڭدا بىر قەدەھمەن
ئىچ مېنىڭ ۋەسلىمنى مەس بولغۇچە تا.
قىيامەت كەلگەندە ھارۋىنى ھەيدەپ
تۇرايلى سۆيۈشۈپ تەڭرى ئالدىدا...

2010 ـ يىلى 2 ـ مارت، خوتەن

ئۆلۈپ كەتسەم، ئۆلۈم ئالدىدا...

ئۆلۈپ كەتسەم قەبرەم بولارسەن
دەرەخلەردەك سۈكۈت قىلارسەن
...
كۆڭلۈمدىكى پەلەمپەي بىلەن
ئاستا ـ ئاستا كەتتىڭ ئېگىزلەپ.
سەندىن باشقا ھېچكىم كەلمىدى
بۇ ئالەمگە ئىشقىمنى سۆزلەپ...
كېلىدىغان ئادەملەر ئۇچۇن
بېكەت ئىللىق ئاچماقتا قۇچاق.
كۆتۈشلەردە قالارمۇ ئۆچۈپ
كۆزۈمدىكى قاراڭغۇ چىراغ؟
يەتكۈزەرمۇ ھەسرەتلىرىمنى
ئۇخلىمىغان ئۇزاق دەريالار؟
كوچىدىكى جەسەت ئۈستىگە
كېپەن يېپىپ تۇرغان ئىدالار؟!...

ئۆلۈپ كەتسەم، ئۆلۈم ئالدىدا
كۆرگەن دۇنيا ئاھ سەن، چوقۇم سەن!

2010 ـ يىلى 3 ـ مارت، خوتەن

ھلال قەبرىستان

چاچلىرىڭنى سۈمبۈل قىلىشقا
دەريا بولۇپ كەلدىم مەلىكەم.
كۆزلىرىڭنى قارا قىلىشقا
كېچىلەردىن سۈزدۈم دەرد ـ ئەلەم.
ياپرىقىڭنى شىلدىرلىتىشقا
لەپىلدەتتىم مەجنۇن شامالنى.
ئۆلتۈردۈم مەن شېئىرلىرىمدا
سەندىن باشقا ھەممە ئايالنى.
ئېشىپ قالغان ئاخىرقى ئەجەل
چىرماشماقتا روھىمغا خەندان.
چۈشلىرىڭگە كىرەرمۇ پات ـ پات
ئېھ، مەن ياتقان ھلال قەبرىستان.

2010 ـ يىلى 3 ـ مارت، خوتەن

بۇنداق ئۆلۈمنى ياشىيالمايمەن

دېرىزىدە ئىگىسىز ئايال
سەھەر چالغان سازەندە خىيال
تۆت تامدىكى زۇۋانسىز بۇلۇت
كارىۋاتتىكى چۈش ئەخلەتلىرى...
بۇنداق ئۆلۈمنى ياشىيالمايمەن
سۆزەك نەيگە ئىخلاس قالمىدى.
يىراق سايلارغا ئېيتار ئەلۋىدا
يۈرەكتىكى ئات تۇياقلىرى.

2010 ـ يىلى 12 ـ مارت، خوتەن

يامغۇردىكى دېرىزىلەردە

چىلىق ـ چىلىق تەرلەپ كەتكەن دەريادا
ئېقىۋاتقان ئايال تەنلىك ئەرۋاھلار.
سۇمبۇل چاچلار ئېتىۋاتقان ئۆستەڭگە
چالما ئاتقان ئاسماندىكى ئىلاھلار.

جىمجىتلىقنىڭ قامچىسىدەك ھەسرەتتە
سېنىڭ ئىسمىڭ مېنىڭ ئىسمىم رەڭگىدە.
يوپۇرماقلار قۇشلار ئۈچۈن توقۇغان
يېشىللىقنىڭ داستانلىرى ھەققىدە...

باياۋانغا سۇغا ماڭغان كاككۇكلار
ھايات بىلەن ماماتتىكى پەرقلەر.
ئۆلۈۋېتىپ ئويغىنالماي چۈشىدىن
ھايات قالغان كارىۋاتتىكى خەلقلەر.

ئەتلەس توقۇپ ئۇخلاپ قالغان بىر موماي
ئەتلەسلىرى بىر توقۇلۇپ، توقۇلماي
ئەينەكتىكى ئاشۇ باھار يامغۇرى...

2010 ـ يىلى 19 ـ مارت، خوتەن

ئەينىكىڭ تۇماندا بولدى باراقسان

ئەينىكىڭ تۇماندا بولدى باراقسان
دىلىڭنى پىراقتا ئەگدى بىر بايا‌ۋان
ئا‌ۋازدىن چېچىڭنى سۇغۇرۇپ ئالدى
جېنىڭنى ئەجەلدىن سۇغۇرۇپ ئالدى
چۈشۈڭنى زۇلمەتلىك قاچىغا سالدى
تېنىڭنى ھۇھەببەت نېمىگە چالدى؟
ئاھ، قارا بېشىڭنى قازانغا سالدى...
قۇياش يوق ئاسمانغا تەلمۇرمەكتىسەن
يار يوق جەننەتكە يۈگۈرمەكتىسەن
مۇزلىغان ئۆلۈمگە روھىڭنى قاقلاپ
ئاھ، سېنىڭ دوزاختا ئۆتكەن كۈنلىرىڭ...

2010 ـ يىلى 2 ـ ئاپرىل، خوتەن

تاشنىڭ ئىچىدە تاش يوق

تاشلار ئىشكىنى ئېچىۋەتتى
شامالدا ئۇچۇپ يۈرەر ئۆلۈم ۋاراقلىرى.
جېنى جەھەننەمدە ئەمگەكچى خەلق
چېچى خىيالمدا يار تارغاقلىرى.
بىسمىللاھ دەپ تۇتقىنىم بىر تاش
پۇتلىرىم ئاستىدا شىرنقلىغان مارجانلار.
كۆزلىرىدە لىق ياش
ناله قىلىپ ياتقان ھايۋانلار.
ئاپئاق ھاياجاندا قېتىپ قالغان سۇ
چۈش كۆرۈۋاتقان سەبىي كۆك ئاسمان.
ئىچ ـ ئىچىدىن يورۇپ، نۇرلىنىپ
ئاستا ـ ئاستا چىقىۋاتقان جان...
تاشنىڭ ئىشكىدىن كىردىم،
تەمبۇر چېلىۋاتقان سازەندىلەر بار
ھاشاردىكى ئىشلەمچىلەر بار.
تاشنىڭ ئىچىدە تاش يوق
ئىللاھى ـ بىللاھ! ...

2010 ـ يىلى 2 ـ ئاپرېل، جۇتەن

سۈبھى دەريانىڭ بىر قانىتى

سۈبھى دەريانىڭ بىر قانىتى
يورۇق سەپەرگە ماڭدى يولۇچى
يۈرەككە ساڭگىلىدى پىراقنىڭ شېخى
ئۆلۈم ئۆلتۈرۈلۈپ باقمىدى تېخى...
داپ چالغاندەك قىزغىن ۋە سارىڭ
قېنىمنى ئوچۇملاپ كوچىغا چاچسىڭ
بەھوش قىلىچمىدا ئولتۈرساڭ
ماشىنا كوچىلاردا ئاققان سۇ
يىغلىساڭ ھەر كۈنى كۆتۈرۈلىدىغان قۇياشقا
قاقاقلاپ ئېچىلساڭ گۈلدەك تەلۈە
كېپەندەك تامچىلساڭ بىر تامچە ياشقا
ساڭا ئامال يوق مەندىن باشقا...

2010 ـ يىلى 5 ـ ئاپرىل، خوتەن

ئىككىمىز

شېئىر ئۆلگەندە بىز ئىككىمىز
ئۆلۈم ئۆلگەندە بىز ئىككىمىز.
قۇچاقلىشىپ تۇرغاندا بىز يوق
تەلمۈرۈپ يۈرگەندە بىز ئىككىمىز.
قانىتىمىز قۇشنى ئاسمانغا چىقىرىدۇ
ئايىغىمىز يەرنى مۇقەددەس قىلىدۇ
بىر ـ بىرىمىزگە بارايلى، ئۆزىمىزدە تۇرمايلى
بىر ـ بىرىمىزگە تولايلى، ئۆزىمىزدە بولمايلى
لاۋۇلدايلى، ئۆچۈپ قالمايلى.
بەكمۇ مۇقەددەم ئەرشى ـ ئەلادا
تاڭلا قىيامەت سۈبھانالادا
مۇھەببەت ھەرچاغ ئوتتۇر، يالقۇندۇر

2010 ـ يىلى 5 ـ ئاپرېل. خوتەن

يورۇق پەسللىرىڭنى باشلاپ كەل

يورۇق پەسللىرىڭنى باشلاپ كەل
قاراڭغۇ قۇشلىرىڭنى باشلاپ كەل
ئۆرۈك چېچەكلىرىدىن تۇزۇپ ناز
مۇقام مەرغۇللىرىدىن قۇيۇنتاز
توغراق شاخلىرىدىن بايا‌ۋان
بوم پەدىدىن داپ
نەيدىن تېرەكلەرگە يامشىپ
سونايدىن يالىڭاچ
ساتارىدىن يالاڭئاياغ
تەمبۇرىدىن ملك قەلەندەرنى
راۋاپتىن ساراڭ جىنلارنى
ئۆلۈم هارۇسىنى هەيدەپ
هارۇددىكى ئىشق ـ مۇهەببەتتە
دوزاخقا ئوت قالىغلى بارايلى...

2010 ـ يىلى 9 ـ ئاپرىل، خوتەن

يۇلتۇزلار قانات قېقىشقا باشلىغاندا

يۇلتۇزلار قانات قېقىشقا باشلىغاندا
تاتلىق ئۇيقۇغا كەتكەن چۈشۈمدىكى كارىۋاتتىن چۈشۈپ
ساڭا ياستۇقۇمدىكى دېڭىزدىن قۇرۇقلۇق ئىزدەيمەن.
باھاردىن يەلپۈگۈچ، يامغۇردىن چىراغ
سۇدىن ئەينەك، ئوتتىن تارغاق
تاغدىن چېچەكلىگەن بۆرە
باغدىن يىغلاۋاتقان سەھەر
ئۆلۈمدىن بىر ۋاراق قەغەز ئىزدەيمەن...
ساڭا مەن سۈمبۈل چاچلىرىڭنىڭ نەمخۇش شامىلى
بورانلار ئېچىۋەتكەن مۇقام سۆڭىكى
ئوڭدا ياتقاندا غۇنچىلىغان ئەمچەك بارخان
ئەرۋاھ قوشاقلارنى ئاڭلىغانچە شاراب ئىچىۋاتقان تەكلىماكان
يوتاڭدىكى شىلدىرلاپ ئېقىۋاتقان دەريادىن قىرغاق
ئىزدەيمەن....

ئىزدەپ تاپقىنىمدا سەندە مەن
مەندە مەن يوق، يىغلايمەن!...

2010 ـ يىلى 10 ـ ئاپرېل، خوتەن

قۇم بىلەن چۆل، خوتەن بىلەن مەن

يۇرۇقلاشنى تۆكتى قاشتېشى
نەۋبىتىنىڭ غەزەللىرىگە.
چىن ماچىننى كۆمدى زەلىلى
يارنىڭ نازۇك بەدەنلىرىگە.

توغراقلارنى سالدى ئۇسسۇلغا
قەلەندەرنىڭ تەكلىماكانى.
ھالقىپ ئۆتتى سانسىز كېچىدىن
مۆجىزىنىڭ يورۇق كارۋىنى.

نەزمىسىدىن تۇردى ھەر سەھەر
ئون سەككىزگە كىرىپ تەجەللى.
ئۆلسەم تەڭرىم يالغۇز قالار، دەپ
ئەزرائىلغا بەردى تەسەللى.

دېدى: ئۆلۈم قەغەزدۇر ئاپئاق
شېئىر يازماق ئۇچۇن ھاياتقا.
قوندى قۇشتەك ئىسمائىل ھاجى
ئاسمانلىرى تۇزگەن قاناتقا.

سالام بېرەر ھەر تاڭ قۇياشقا
قانات ياساپ تۇرغان قەبرىلەر.
ئىللىتار ئېھ، ئانا ماكانىنى
ئۇلار يازغان ئوتلۇق سەترىلەر...

قۇم بىلەن چۆل، خوتەن بىلەن ھەن
قول تۇتۇشۇپ ماڭدۇق ئەتىگە.
مۇقاملارنىڭ ئەڭ كونىسىنى
توۋلىغانچە يېڭى پەدىگە...

2010 ـ يىلى 11 ـ ئاپرىل، خوتەن

يورۇق تۇندىن بىر جام ئەكەلدىم

يورۇق تۇندىن بىر جام ئەكەلدىم
يارىم سېنىڭ خىلۋەت تويۇڭغا.
لەڭگەر تاشلاپ ماڭدى بورانلار
ئۇخلاپ قالغان زۇمرەت بويۇڭغا.

قەبرىلەردىن چوڭقۇر لەھەتكە
ئىچكىرلىدىم غېرىب جەسەتكە.
لىق توشقۇزدۇم قايغۇ ـ ئەلەمدىن
قوشاقلارنى ئالتۇن سېۋەتكە.

كۆڭلىكىڭنىڭ شاماللىرىدا
يەلكەن تارتىپ ماڭدى كۆك دېڭىز،
چاچلىرىڭنىڭ كۆيۈك پۇرىقى
جەھەننەمدىن ئۆرلىدى ئېگىز.

سۇ تېنىڭنى ئاسمانغا يىغلاپ،
ئوت قاقاھلاپ ئايلاندى كۆلگە.
چۆكۈپ كەتتى توپ ـ توپ بۇلۇتلار
باغرىڭدىكى پايانسىز كۆلگە...

2010 ـ يىلى 13 ـ ئاپرېل. خوتەن

ئۆزۈمدىن بىر ۋاراق ئاچسام

ئۆزۈمدىن بىر ۋاراق ئاچسام
چېچىم ئۆركەشلەر شامالالرنىڭ قەلەندىرىگە
ئۆزۈمدىن بىر ۋاراق ئاچسام...
مەندە مەندىن باشقا ھېچكىم يوق
مەندە مەندىمۇ يوق يالغۇزلۇق
مەندە چىقىپ كەتكەن ئايالنىڭ بوش كارىۋىتى
مەندە قايتىپ كېلىدىغان ئايالنىڭ زىبۇ ـ زىننەت ساندۇقى
مەندە كەلمەيدىغان، كەتمەيدىغان ئايالنىڭ قۇرۇپ قالماس
ئىلھام بۇلىقى

سازلار ۋارقىرار قاندىن سۆزكەككە
يېتىپ بارالماس ھېچبىر كارۋان تەشنا يۈرەككە
كۆرمەس چۈشلەرنى كېچىلەردە نە قىلاي؟
قېچىپ يۈرگەن ئاسمان بىلەن ئەگەشمىگەن دۇنيانى
ئەينەك دېرىزىنى ئاچقانىنى، ئۆلگەن ئادەم قىيالىگاچ قاچقانىنى
سۈدىن تار ئەشكەننى، ئوتتىن ۋىل ـ ۋىل تۇغمىلەرنى يەشكەننى
ئاھ!...
قاراڭغۇدىن يورۇق يۈزۈم كۆرۈندى
ئۆزۈمدىن بىر ۋاراق ئاچسام!

2010 ـ يىلى 14 ـ ئاپرىل، خوتەن

ئويناپ يۈرۈپ ئۆلەرمەن

جېنىم قۇشنى - ھەي
تېنىم قەپسىنى - ھەي
كېلىپ چوقۇما...
يېگانەمسەن
ئالتۇن يورۇق ئاستانەمسەن
سۇ پۇراقلىق نەرگىز گۈلۈم
يەل قاناتلىق پۇرۇم - پۇرۇم
ئويغاق چۈشۈم، ئەپسانەمسەن...

چېچەكدىكى قارا قاغىلار
ئاسمانلىرىم ياردار
كۆكلۈمدىكى خانىقادا قىلچسەن.
شولاق قايتماس يۈرەككە
قىرىق كېچە كىرپىكىدىن ئەگىپ ئۆتۈپ كۈندۈزگە
داپ داراخلار سېنى ئويلاپ سەھەر - تۈن
ئويناپ يۈرۈپ ئۆلەرمەن!...

2010 - يىلى 18 - ئاپرېل، خوتەن

خوراز چللار جندەك لاۋۇلداپ

خوراز چللار جندەك لاۋۇلداپ
قۇرۇپ كەتكەن دەشتى ـ ئەجەمدە.
ئولتۇرارمەن ئاينى قۇچاقلاپ
ئۆلتۇرۇلگەن دەردى ـ ئەلەمدە.

گۈل قىزغىنار ياپراقلىرىدىن
ئەينەك سۇنار ئاسماننى ياشاپ.
سۇ يىقىلار تەشنالىقىغا
تاشلار قاتار چەكسىز ۋارقىراپ.

ئەزرائىلنىڭ كەلسە مەپسى
جىرىڭلاتقىن قوڭغۇراقنى سەن.
ياردەم، مېنى ساڭا باشلىماي
قاچانغۇچە مەندە يەنە مەن؟!...

2010 ـ يىلى 21 ـ ئاپرېل، خوتەن

ئايدىن گۈزەل

سېنى ئەستەرلىگىنى گۈل غۇنچىسى
سېنى شىلدىرلاتقىنى مەيىن ياپراق
سېنى چوڭقۇرلاتقىنى سۇزۇك سۇ
سېنى بويلىغلى ئېگىز تاغ...
ئوتقا ياپىرىم دەپ كىرەر ئوتۇن
كەينىگە قارىمايدۇ شارقىراتما
تۇپراق ئىچىدىكى جەسەتلەردە
ئاسمان ئەينەكتىكى دەرەخلەردە
جىنلار كۆڭلىدىكى تېرەكلەردە
دۇنيا قەلەندەرنىڭ خۇرجۇنىدا
نەقەدەر ياڭراقسەن ـ ھە تۆكۈلسە قان!
نەقەدەر قىزغىنسەن ـ ھە چىققاندا جان!!...
ئۇرۇشلار ساڭا خويمۇ يارىشىدۇ
ساڭا ئۆلۈپ تۇرۇپ قارىشىدۇ
ئۆلۈملەر ئىچىدە سەن ئايدىن گۈزەل
كۆزلەر قامىشىدۇ، قامىشىدۇ...
قىسسە تۇگىگەندە سەن يالىڭاچ
قارىسا يوق بولسەن، تۇتسا يوق بولسەن
ماڭسا يوق بولسەن، توختىسا يوق بولسەن
سېغىنىش، ئېلىتىجالار ئىچىدە سەن
قىيامەتكىچە يوق تۇرىسەن...

ئىسمىڭنى مىخلىدىم قاقشال يۈرەككە

ئىسمىڭنى مىخلىدىم قاقشال يۈرەككە
چىرايىڭ بۇلۇتتىن كېلەر لەپىلدەپ.
چاچلىرىڭ چاپتۇرغان قىقاس ـ سۇرەندە
قارىغۇ خىياللار تۇرار كېكەچلەپ.

چۆللەرنى يېتىلەپ يۈرەر ئاۋازىڭ
قىپقىزىل كۆڭلىكىڭ ياڭرايدۇ تاڭدا.
بارمىقىڭ چالىدۇ سەۋدايى جاننى
ئۆلۈمدەك خۇشخۇي ۋە قىزغىن ئاھاڭدا...

سوغۇق ئاي ئەينەكتە ياتار يالتىراچ،
ئەرشتە جىمىرلاپ تۇرار مىڭ جەسەت.
دوزاختەك ئىشقىڭنىڭ گۈلزارىدا مەن
جانانىم، ئوت بولۇپ ياناي تا ئەبەدى!

2010 ـ يىلى 25 ـ ئاپرىل، خوتەن

كوچاڭدا كوچاڭنىڭ قاراڭغۇ چۈشى

كوچاڭدا كوچاڭنىڭ قاراڭغۇ چۈشى،
كوچاڭدا يۇلتۇزلار ياتقان لەھەتلەر.
كوچاڭدا يوپيۇرۇق ئاي قەبرىستانلىقى،
قۇياشنىڭ قەلبىدىن قاچقان جەسەتلەر.

كوچاڭدا سۆيگۈنىڭ لالما ئىتلىرى،
كوچاڭدا كوچاڭدىن ئاداشقان كارۋان.
ئىتتىرىپ كوچاڭنىڭ دەرۋازىسىنى
قۇم بولۇپ چېچىلغان ئاپئاق ئۇستىخان.

كوچاڭدا كوچاڭنى كەزگەن بىر كوچا،
كوچاڭدا كوچاڭدىن ئۇزۇن بىر چۆچەك.
كوچاڭدا جەننەتكە تۇرغان نۇر چېچىپ
دوزاختەك قىزغىن ۋە ئوتلۇق مۇھەببەت!...

2010 ـ يىلى 29 ـ ئاپرېل، خوتەن

مېنى سات پەلەك

دەرۋازام ئېچىقلىق يارنىڭ ۋەسلىگە،
يۈلتۈزنىڭ نۇرىغا مېنى سات پەلەك.
ئۆلۈمسم ياڭرايدۇ قۇمنىڭ تاردا
ئۆزۈمنىڭ غارىغا مېنى ئات پەلەك.

گۈل بىلەن ئوقيانى تىزدىم يۈرەككە،
ئىشقىنىڭ زارىغا مېنى قات پەلەك.
يۈزۈمنىڭ قاراڭغۇ خانىقاسدا
ئاشقى غېرىبتەك بىردەم يات پەلەك...

2010 ـ يىلى 30 ـ ئاپرېل، خوتەن

ئاخىر بىر مەشرەپى، ئاخىر بىر غوجى

سۇمبۇللار نېمىشقا مەجنۇن بولاركىن،
بۇلبۇللار نېمىشقا مەجنۇن بولاركىن؟
مەن كۆيۈپ تۇگەتكەن يارنىڭ پىراقى،
قەلبىمدە قاچانمۇ ۋەيلۇن بولاركىن؟!

سۆزۈمنى باشلىسام ئالەم تۇنەيدۇ،
يەردىكى ئاسماننى قاپلايدۇ نالەم.
جېنىمدا قەبرەمنىڭ ئۆچكەن چىرىغى،
لاۋۇلداپ تۇرىدۇ دوزاختا لالەم.

كېتەيمۇ چۆلدىكى تەمبۇرغا غەزەل،
كېتەيمۇ سەھرالار كەزگەن مۇخەممەس.
ئاخىر بىر مەشرەپى، ئاخىر بىر غوجى
ئۆزۈمنىڭ ۋەسلىدىن بولاي مەست ـ ئەلەس...

2010 ـ يىلى 30 ـ ئاپرېل، خوتەن

يالىڭاچ قەلبىم

قەلبىمنى قىيالىڭاچ قىلىپ تۇرغىنىمنى كۆرمىدىڭمۇ؟
...
سەھەر ـ ئاخشاملىرىمنى ساڭا تولدۇردۇم
قۇياش مەرىكسىگە ماڭغان چۈشلىرىمنى ساڭا تولدۇردۇم.
مۇھەببىتىمگە بىر قوشۇق ھەسەل قوشۇپ
يۈزۈمدىكى يەنە بىر نۇرلۇق يۈزنى ساڭا تولدۇردۇم.
سۆزلىرىمگە دەرۋازىلار مخلانغان بولسىمۇ
سىرلىرىمنى ساڭا تولدۇردۇم.
قەبرەڭدىن قوپۇۋېتىپ ئارقامغا قارىمىدىم
سېنىڭ چالا قالمىغانلىقىڭغا ئىشەندىم.
ئوتنىڭ ئوتتۇرىسىغا چىق
ئوتتۇرىسى پادىشاھ، ئوتتۇرىسى تاج.
سۇنىڭ ئىچكىرىسىگە كىر
ئىچكىرىسى قۇم، ئىچكىرىسى چۆل.
ئىككى ئەينەكنىڭ ئارىسىدا
كىيىملىرىڭنى سېلىۋاتسەن.
پىچاق قىسسىسنى توختاتتى، قان ئىتەكلىرىنى ياپتى
گۈل غۇنچىسىنى ئويغاتتى، بۇلبۇل قەلبىمنى تاپتى
دەريادا تاشتىن تىنىق بەردىم

چۈشكۈن دەرەخلەرگە قىپقىزىل يوپۇرماقلارنى ئاستىم
چېچىلىڭ ئۆلۈك ئاتىلارنىڭ يېرىم كېچىسىدە كىشنەۋاتقاندا
تېنىڭنىڭ خەزىنىچىسىنى ئۆلتۈرۈۋەتتىم
ئالتۇن ـ كۈمۈشلەر چېچىلىپ كەتتى...

2010 ـ يىلى 13 ـ مايى، خوتەن

قۇياش كېچىسى

تېنىڭدىن قەلبىڭگە بارماقچى بولسام
لېۋىڭدىن باشلارمەن تۇنجى قەدەمنى.
سۆيگۈمنىڭ يالقۇنلۇق قوللىرى بىلەن
سىلارمەن گويا‌كى پۈتۈن ئالەمنى.

تېنىڭدە قەدىمقى قۇياش كېچىسى
ئېزىقىپ قالىمەن ھاڭماي تۇرۇپلا.
ئۇزۇلگەن تۇغمەڭنىڭ تۆشۈكلىرىدىن
ئۆمۈلەپ بارىمەن سېنىڭ يېنىڭغا.

ھېچ كىشى ھاياتتا ئۆلمەس ئىككى رەت،
سۆيگۈ ھەم ھاياتتا بىرلا ئۆلۈمدۇر.
مەن سېنى سۆيگەنمەن شۇنداق ئامرىقىم؛
ھاياتتىن يۈكسەك، ئۆلۈمدىن چوڭقۇر...

2010 ـ يىلى 19 ـ مايى، خوتەن

مېنىڭ كۆڭلۈم

ئىككى دۇنيانىڭ ئارىسىدىكى ئۇزاق سايدا
ساپايى چېلىۋاتقان مېنىڭ كۆڭلۈم.
ئاتنى ئايلىخانغا سېلىپ قويۇپ
سارىخانغا كېتىۋاتقان مېنىڭ كۆڭلۈم.
ئارقىسىغا ئەگەشكەن ئىت ـ ئېشەكلەرنى
قىزىل، سېرىق ئەتىرگۈللەرگە ئايلاندۇرۇپ،
داپ ھاڭرىغان، ئېشەك ھاڭرىغان يەرلەردە
بېشىمنى قايدۇرۇپ
كېپىنەكنىڭ جەستىگە يۇكۇنۇپ ئولتۇرغان
مېنىڭ كۆڭلۈم!...

مېنىڭ كۆڭلۈم
بىرىنچى ئاسماندىن يەتتىنچى ئاسمانغىچە قۇياش.
مېنىڭ كۆڭلۈم
بىرىنچى يەردىن يەتتىنچى يەرگىچە قاراڭغۇ...

2010 ـ يىلى 20 ـ مايى، خوتەن

تېنىگە پۈركىنىپ ياتقان ئەتىرگۈل

تاراقلاپ ماڭىدۇ قەبرەم ئۈستىدە
كۆزۈڭنىڭ تۈندىكى يۇلتۇز ئاتلىرى.
چېچىڭغا يۆگىلىپ ئايدىڭ خيالدا
مەن ساڭا بەرمىگەن جېنىم قالمىدى.
ئاھ، جېنىم... لېۋىڭنىڭ خانىقاسىدا
بىرەدەم مەيلى ئېچىشكە بەرگىن ئىجازەت.
چۆل بىلەن مۇقامنى تۆگىگە ئارتىپ
تىرىنقىڭ ئاستىدا يۈرەيلى تا ئەبەد.
جەننەت ۋە دوزاختا ماڭىسا پۇتلىرىڭ
بۇ ئۇزاق يوللاردا ھەمراھ قىل مېنى.
تېنىڭگە كىرسەم مەن مۇساپىر بولۇپ
ئەڭ يورۇق ئايۋانغا باشلىغىن مېنى.
يۈزۈڭگە ئاسمانىنىڭ يەتتىنچىسىنى
تارتايمەن، رومالىڭ بولسۇن بۇ كۆڭۈل.
تۈپراقتىن باغرىمغا قايىتقىن سەن ئەبەد
تېنىگە پۈركۈنۈپ ياتقان ئەتىرگۈل.

2010 ـ يىلى 20 ـ مايى، خوتەن

نازاكەت

چاچلىرىڭغا بىرلا ئۆرۈممەن،
مېنى قوشۇپ تۆگۈۋال، مېنى.
سېنىڭ ئۇچۇن بىرلا ئۆلۈممەن،
مېنى قوشۇپ ئۆلۈۋال، مېنى.

ئاھ، دېڭىزنىڭ قايغۇ شاملى
كۆزلىرىڭدە كېتىۋاتىمەن.
يۈزۈڭدىكى ئالتۇن خيالغا
چۈشلىرىمنى قېتىۋاتىمەن.

ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۆلەي،
شامدىن كېيىن بولاي قەلەندەر.
ئەينىكىڭنىڭ سۈزۈكلىكىگە
چۆكۈپ كەتكەن دەريانى سۈزەي.

ماڭسۇن كوچا ساڭا كەلگىلى
جېنىم سايراپ تۇرسۇن قولۇڭدا.
بەرق ئۇرۇپ ئېچىلسۇن گۈللەر
ئوخشىغىلى سېنىڭ بويۇڭغا.

لەۋلىرىڭنىڭ مەيخانىسىدا
ئالا ـ تاغىل تۇۋلاي مەست بولۇپ.
كۆكسۈڭدىكى بىھايا چۆلگە
يامغۇر كەبى ياغاي ئۇلغىيىپ.

ئاھ مەلىكەم، قەلبىم سېنىڭكى،
كەل، ئوت ياققىن، بۇ پاك دوزاختا.
بۇ ئىشقىنىڭ ۋەيلۇن كېچىسى
تەلپۈنمەكتە نۇرغا، چىراغقا...

2010 ـ يىلى 20 ـ ماي، خوتەن

سەندىن باشقا ئايال كەلمىدى

كېچە ئۇزۇن، ئەجەبمۇ ئۇزۇن
چىراغ يېقىپ ئولتۇر ئانىجان.
جەننەتلەرنى قىلغىن زىيارەت
جايناماز‌دىن ئۆرلەپ شادىمان.
ماڭا كەلمە، ساڭا بارايمەن
سەن ئۆگەتكەن ئاشۇ ئۆلۈمدە
ھاياتقا مەن چوقۇم يارايمەن.
قانداق تۇغدۇڭ، مەھشەر ئالدىغا
قانداق باقتىڭ يالقۇنلار بىلەن؟
يۈرىكىمنىڭ شېئىر قولىدا
چاچلىرىڭنى يۇمشاق تارايمەن.
دۇنيادىكى بىرلا ئايالسەن
توپاندىكى پىنھان ئارالسەن
سەندىن باشقا مەندە ئايال يوق...
جەھەننەمدە ئېگىز تەختىم بار
مەن ئۇ يەردىن قاراپ جەننەتكە
سېنى كۆردۈم، پەقەت سېنىلا...

2010 ـ يىلى 25 ـ ماي، خوتەن

سەنسىز كۈنلەر شېئىر پۇرايدۇ

چاچلىرىڭنىڭ گۈگۈم پەيتىدە
كىشنەۋاتقان غېرىب يۇلتۇزلار..
يۈزۈڭدىكى قۇياشلىق تاڭدا
ئىشلەۋاتقان ئەمگەكچى خەلق.
كۆزۈڭدىكى دېڭىز بويىدا
ناخشا ئېيتىپ ئولتۇرغان كېچە.
لېۋىڭدىكى يوپۇرماقلارغا
ئۇۋا سالغان قەدىمكى شاراب...
مەن قەلەندەر شاھكېمەن سېنىڭ
جەستىڭنى باغرىمغا تىزغىن.
سەنسىز كۈنلەر شېئىر پۇرايدۇ
ئاھ، جېنىمنىڭ ئىككىنچىسى، سەن...

2010 ـ يىلى 30 ـ مايى، خوتەن

خۇرجۇنۇم ساڭا لىق تولدى

ھايات دەرىخىمدە بىر ئۆلۈم
چېچەكلەپ تۇرغىنى مەن ئۆزۈم.
چېچەكلەر بەرگىدە قان ـ قان
خەنجەر ئۇرغىنى مەن ئۆزۈم.
ساڭا يېتەلمەيدىغىنى مەن تۇرۇپ
ساڭا كېتىۋاتقىنى مەن ئۆزۈم.
ساڭا يارىمايدىغىنى مەن تۇرۇپ
ساڭا سېتىلىۋاتقىنى مەن ئۆزۈم.
كېچىككىنە قولۇڭ بولۇپ
چېچىڭنى تارىغىنى مەن ئۆزۈم.
ئىككى كۆزۈڭ بولۇپ
چۈشۈڭنى مارىغىنى مەن ئۆزۈم.
جېنىم مۇساپىر بۇ ئەجەلگە
تىلىم كەلمەيدۇ ھېچبىر غەزەلگە
سېنى تىلەيدىغان تىلەمچىمەن
خۇرجۇنۇمنى سەن بىلەن تولدۇرغىنى مەن ئۆزۈم...

2010 ـ يىلى 31 ـ ماي، خوتەن

ئېھ، بۇ جام...

ساڭا تولغان يېرىم كېچەمنى
يۇلتۇزلاردەك جىمىرلىتىمەن.
ساڭا تولغان غېرىب قەلبىمنى
جەسەتلەردەك قىمىرلىتىمەن.

ھايات ماڭا سەندەك بىر ئۆلۈم
سەككىز جەننەت گۈلزارى سەندە.
مامات ماڭا سەندەك بىر كۆرۈم
يەتتە دوزاخ ئۆرتەنگەن تەندە.

قاتار ـ قاتار ئاشۇ ئۆلۈملەر
بوينۇڭدىكى مارجاندۇر سېنىڭ.
ئىشقىڭ بىلەن مەست بولغان تېنىم
قوينۇڭدىكى قۇرئاندۇر سېنىڭ.

ئېھ، بۇ جامنى كۆتۈرگىن ئاخىر
ئىشقىتۇر ئېھ، ئۇنىڭدىكى مەي.
ھايات بىلەن ماماتنى قوشۇپ
ئىچۈۋەتكىن، قەبرىدەك ھەي، ھەي...

2010 ـ يىلى 1 ـ ئىيۇن، خوتەن

ئىچىدە يوق ئۆلۈكمەن

ئورمىنىم يوق كۆڭلۈمدىن باشقا
چاقماق چاقمايدىغان يامغۇرلۇق ئاسمىنىم يوق.
كېتىۋاتسام تەڭرىم تەرەپكە
ئەجەل ھارۋىسىدىن كۆڭلۈم توق.
بىر ئايالغا
تېگىشىدىغان شەھەرگە پادىشاھمەن.
بىر ئايالغا
جەننەت ياسايدىغان ئىلاھمەن.
تەمبۇر ياۋايى
ساتار غەزەل
ئىچىدە يوق ئۆلۈكمەن...
مۇقام
بارماقلىرىمدىن قويۇقاندا ساقاللىق
ئەتلەس كۆڭلەكلىك، شايى رومالىق
ئاھ،
قوللىرىغا كەتمەن ئېلىپ
ناخشا ئېيتىپ
ئۇسسۇل ئويناپ
ئاخىرەت ئېتىزىدا ئىشلەيدىغان ئاتا ـ ئانام!

2010 ـ يىلى 4 ـ ئىيۇن. خوتەن

سېنىڭ تېنىڭ...

ئوڭدا ياتقان تەكلىماكان
ئەمچەكلىرى بارخان - بارخان.
ساپاق - ساپاق جەسەتلەر
ساڭگىلىغان ئېگىز ئاسمان.
ئۇ دۇنيادا ئاتا - بوۋىلار
ئىشلەۋاتقان جەننەت ئېتىزلار.
سۇغا ماڭغان كاككۇكلار
ئەتىرگۈلدەك قىزغىن ئۇرۇشلار.
ئەڭ ئاستىنقى جەھەننەم بىلەن
ئەڭ ئۈستۈنكى ئاسمانغىچە
يۇرۇش قىلىپ جەڭچىلەر
ئېرىشمەك بولغان ۋەتەن -
سېنىڭ تېنىڭ، سېنىڭ، سېنىڭ...
ئۇ تەڭرىنىڭ شولىسى
ئۇ يوق شېئىر
ئۇ
ئەلمىساقتىن قىيامەتكە ئېچىلغان
قاراڭغۇ ئىشىك!

2010 - يىلى 8 - ئىيۇل، خوتەن

ئېگىز ئۆسكەن ئاۋۇ دەرەخلەر

ئېگىز ئۆسكەن ئاۋۇ دەرەخلەر
كىمنىڭ ئاسمىنىغا سانچىلىپ تۇرار؟
يۇلتۇزلارنىڭ ھازا قوشقى
كىمنىڭ دەپتىردە تىنماي ئاھ ئۇرار؟
كونا تۇگمەن مەھەللەمدىكى
ئەڭ ئاخىرقى جىنغا يالۋۇرار.
كېتىۋاتقان جىنازىلارنىڭ
ئارقىسىدا ھايات لەڭ ئۇرار.
سۆيۈشەر ئاھ تەڭرىدىن باشقا
بىر ـ بىرىدىن جۇدا بولۇشقا،
كۆرمىگەچكە تەڭرىنى ھېچكىم
تا ئۆلگۈچە يۇرەكتە تۇرار.
بىر ـ بىرىنىڭ قىزىلگۈلىنى
تاشلۇۋېتەر يىگىت ۋە قىزلار.
چېكسىگە قىسار يوللاردىن
تېرىۋېلىپ ئۇنى شېئىرلار.
شۇنداق بولار، ئۆلۈملا ئىزھار
چىن مۇھەببەت يا ... ئۇنداق ئەمەس،
بىلمەيمەن زىنھار...

2010 ـ يىلى 10 ـ ئىيۇن، خوتەن

ئۆلۈك يۇيۇنىدىغان ئايدىڭدا

ئۆلۈك يۇيۇنىدىغان ئايدىڭدا
بىر دەم يالىڭاچ تۇرۇۋالغۇم بار.
ئېگىز قاتىللار يۇگۇرۇپ يۇرگەن ئەينەكتە
قوشاق قېتىپ ئۆلۈۋالغۇم بار.
ئەي
جېنىم پاتمىغان ئاخىرقى زامان
قۇياشنىڭ يۈزىگە زۇلمەت بىلەن مخالانغان ئاسمان
ئاۋازىمدىن كۆچۈۋاتقان قۇم
شاخلىرىمغا ئېسىلغان قەدىمكى ئورمان
گۆش پارچىلايدىغان دۆشتىكى سەھەر
مېنى مەندىن تارتىۋالغان شەھەر
يۇمۇلاق تەكچىدىكى ئۇچ بۇرجەك ئاخۇنۇم
جەھەننەمدىكى ئىككىنچى ئايدا
مەن مەڭگۈ يېتىپ بارالمايدىغان جايدا
ئۆلۈۋېلىشقا كەلگەن بىر توپ ئەر
ئاياللار بىلەن ۋىدالاشماقتا:
ئاياللار
ئاھ ئاياللار، ئاياللار
ئىنسان بىلەن تەڭرى ئارىسىدا
تېنى بىلەن يول ياسىغان.

جەننەت مېۋىسىنى يەيدىغان چاغدا
تېنى بىلەن قول ياسىغان،
چۆنەك ـ چۆنەك ئېتىزلىقىغا
قوغۇن بىلەن تاۋۇز تېرىغان،
شامدىن كېيىن مۇنبەت ئېكىنزار
تاك سەھەردە توزۇپ كەتكەن قان...
ئاھ ئاياللار، ئاياللار
سىلەر تۇنۇنۇك شېئىر قىلىچى
ئۆلۈۋېلىشقا كەلگەن بىر توپ ئەر
ئاشۇ قىلىچتا!

2010 ـ يىلى 18 ـ ئىيۇن، خوتەن

گىريان

جاننى بەرگىلى جانان كەلتۇر
قاننى قاينىتقىلى قازان كەلتۇر.
يۇرەك سالام خەتتەك يىرتىلىپ كەتتى
خەت يازغىلى خازان كەلتۇر.
ئاستا ئۆلگىلى كۈلۈپ قەھ ـ قەھ
يارنىك پىراقنى راۋان كەلتۇر.
بىردەم تۇغۇلمەن، بىردەم ئۆلۈپ
بىردەم قايغۇرمەن، بىردەم كۈلۈپ...
ۋۇجۇدۇم ھېچ توختىماس ھۇئەللاھقىتە
يەردىن مەن سىغقۇدەك ماكان كەلتۇر!

2010 ـ يىلى 12 ـ ئىيۇل، خوتەن

جېنىم قىلىچنىڭ بىسىدا چېچەك

لاينى سامانغا قوشمىغان تاماڭ
يىغلىسام، يىغلىسام توشمىغان جاماڭ.
جېنىم قىلىچنىڭ بىسىدا چېچەك
ئەجەل قاچىسىدىن تاشقان مۇقاماڭ.
ئۆلسەم بولاتتى تاپقاندا يارنى،
نەدىن تاپارمەن، نەدىن تاپارمەن
يارنىڭ بويىدەك مەردانە دارنى؟!...
كېتىپ بارىمەن كابۇل، بەدەخشان
گۈلنىڭ لېۋىدىن چۆلنىڭ ئۆيىگە.
ئاسمان ئېگىلۇر، كۆڭلى چېگىلۇر
قايتار قاچان كىم ئاندىن ئۆزىگە؟!

2010 ـ يىلى 12 ـ ئىيۇل، خوتەن

ئۆلىدىغان ئادەممەن

مېنى جاھانىڭغا پاتقىلى قوي
ئەسكى سارايىڭدا بىرەم ياتقىلى قوي.
ھەسرەتلىرىمنى باغلاپ، باغلاپ
گۈل بازىرىدا ساتقىلى قوي...
كۆزۈم يار شولىسىنى ئاسمانلارغا تېگىشمەس
يۈزۈم يار جىلۋىسىنى رەيھانلارغا تېگىشمەس
ئەيىبۇھاننىاس!... سېسىپ كەتكەن جېنىمنى
ھېچكىم ئۆلمەيدىغان داستانلارغا تېگىشمەس...
نېتەي، ئۆلىدىغان ئادەممەن،
يار قېشىغا ماڭدىم دەپ
كۈلىدىغان ئادەممەن.
ئارقامدىن ئەگەشكەن ئىزلىرىمنى
قەبرەمنىڭ يېنىدا قالدۇرۇپ،
ئۆزۈم تېخىمۇ چوڭقۇر
تېخىمۇ زۇلمەتلىك ئىز بولۇپ
پايانسىز يوقلۇققا چۆكىدىغان ئادەممەن...
كېپىنەك تونىنى كىيىپ
گۈلخاندا يېتىپ،
يا بىلەن ئوقنى ئېلىپ

دۇشمەننى ئېتىپ
ئۇيغۇر خەلق قوشاقلىرىدا
يارغا يارايدىغان ئادەممەن...
قۇمنىڭ ئىشكىدىن كىرىپ
ئۆلگەن ئادەمدەك ملك ياشقا كىرىپ
توغراقتىن ساپايىنى
بوراندىن داپنى ئېلىپ
چېلىپ
ئەجەل ئاستانىسىدا ئەشەددىي مۇقاملارغا ئۇسسۇل
ئويناىدىغان ئادەممەن!...

...

مېنى قات ـ قېتىغا يوشۇرغان گۇل غۇنچىسىنى
يىغلاپ ئېچىلدۇرىدىغان بۇلبۇللار،
مېنى باغلايدىغان ئۇزۇن چاچلارنى
ئۆستەڭگە تاشلاپ ئويناىدىغان سۇمبۇللار،
ۋەتەن دېگەن سۆزنىڭ قارىنىنى يېرىپ
جەستىمنى ئېلىپ چىقىدىغان خياللار،
مېنى سۆيگۈ دېگەن ھارۋىغا قېتىپ
دوزاخقا ئوتۇن توشۇيدىغان ئاياللار
ئىككى ئالەمنىڭ ئارىسىدىكى ئۇزاق يولدا
كېتىۋاتقاندا
ئېيتقان ناخشامنى ئاڭلامسىلەر:
ئاياھەي
يارسىز ملك يىل ياشسام
ئۆتكەن كۈنۈم بىر كۈنچە يوق.
ئىشق ئوتىنىڭ ئالدىدا
دوزاخ ئوتى ئۇچقۇنچە يوق...

مەن بۇ ناخشىنى بىركىمدىن ئاڭلىغان
ئىككى ئالەمنىڭ ئارىسىدىكى ئۇزاق يولدا
كېتىۋاتقاندا...
كېتىۋاتقاندا...

2010 ـ يىلى 14 ـ ئىيۇل، خوتەن

ئۇيغۇر كتاب نەشرىياتى www.uyghurkitap.com

پلانلىغۇچى: ئەركىن ئىبراھىم پەيدا
مەسئۇل مۇھەررىرى: چىمەنگۈل ئاۋۇت
تەكلىپلىك مۇھەررىرى: ئىسكەندەر ئەنۋەر
مەسئۇل كوررېكتورى: قەمبەرگۈل ئوسمان
مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: نۇرمۇھەممەت ئۆمەر ئۆچقۇن

سەنسىز كۈنلەر

(شېئىرلار)

ئاپتورى: غوجىمۇھەممەد مۇھەممەد
نەشرىيات: شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى
تېلېفون: 0991-8888763
ئادرېسى: قەشقەر شەھىرى تاربوغۇز يولى 14 ـ قورۇ
پوچتا نومۇرى: 844000
تارقاتقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى
فورماتى: 1230×880 م م 1/32
باسما تاۋىقى: 6.25
نەشرى: 2014 ـ يىلى 12 ـ ئاي 1 ـ نەشرى
بېسىلىشى: 2016 ـ يىلى 8 ـ ئاي 1 ـ بېسىلىشى
باھاسى: 40.00 يۈەن